

รายงานสรุป

กรอบกฎหมายและมาตรการในการป้องกัน การกระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศ

จัดทำและรวบรวมโดย
สำนักงานกิจการยุติธรรม
๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๒

<https://bit.ly/2OOanII>

คำนำ

การกระทำผิดทางเพศเป็นพฤติกรรมการกระทำความผิดที่มีอัตราส่วนที่ไม่มากเมื่อเทียบกับการกระทำผิดในฐานคดีอื่นๆ โดยสถิติของกรมราชทัณฑ์ในปี ๒๕๖๑ พบว่าผู้ต้องขังจำนวน ๑๓,๔๓๙ คน ที่มีความผิดเกี่ยวกับคดีทางเพศคิดเป็นร้อยละ ๓.๕๗ ของคดีทั้งหมด โดยอันดับหนึ่งคือคดียาเสพติดจำนวน ๖๔๕,๕๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๕๗ อันดับสองคือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ๑๑๔,๙๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑๑ อันดับสามคือความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายจำนวน ๗๔,๔๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๐ อีกทั้งเมื่อมีการติดตามการกระทำผิดซ้ำ พบว่าเป็นคดีที่มีอัตราการทำผิดซ้ำที่น้อยกว่าคดีอื่นๆ โดยค่าเฉลี่ยการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทั้งหมดที่ออกจากกระบวนการยุติธรรมในการติดตาม ในระยะ หนึ่ง สอง และสามปี คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗๘, ๒๕.๖๗ และร้อยละ ๓๔.๐๖ ตามลำดับ ส่วนอัตราการทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศนั้น คิดเป็น ร้อยละ ๘.๖๒ ๑๕.๖๙ และ ๒๐.๘๐ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม แม้สถิติการกระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับเพศจะมีจำนวนน้อยแต่เป็นลักษณะคดีที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกของประชาชน โดยเฉพาะในกรณีที่มีพฤติการณ์ที่โหดร้ายใช้ความรุนแรงและกระทำต่อเด็กเล็ก ทั้งยังมีความเป็นไปได้ว่าผู้เสียหายจากคดีความผิดเกี่ยวกับเพศอาจมีความลังเลหรือไม่อยู่ในสถานะที่สามารถรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อเทียบกับผู้เสียหายในคดีอื่นๆ จึงส่งผลให้จำนวนสถิติของการกระทำความผิดและการกระทำผิดซ้ำที่เกี่ยวกับเพศนั้นอาจมีน้อยกว่าความเป็นจริงมากเมื่อเทียบกับคดีอื่นๆ ซึ่งการกระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับเพศนั้นส่งผลกระทบต่อทั้งตัวผู้เสียหายและความรู้สึกปลอดภัยของประชาชน โดยในกรณีที่มีข่าวการกระทำความผิดทางเพศต่อเด็กที่กระทำโดยผู้กระทำความผิดที่เคยกระทำผิดและถูกดำเนินคดีมาก่อน ยังส่งผลให้เกิดการขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการแก้ไขฟื้นฟูในกระบวนการยุติธรรมและอาจส่งผลให้มีการเรียกร้องให้มีการเพิ่มมาตรการลงโทษให้รุนแรงยิ่งขึ้นอีก ดังนั้นหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องทำการศึกษาถึงสถานการณ์ของปัญหาและวิธีปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในกลุ่มนี้เพื่อหาแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมในการลดการกระทำผิดซ้ำในกลุ่มผู้กระทำผิดในกลุ่มนี้ โดยการศึกษานี้เป็นการศึกษาเพื่อทบทวนกฎหมายและแนวทางปฏิบัติของไทยและของต่างประเทศเพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สถานการณ์การกระทำผิดซ้ำคดีทางเพศของหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรม	๔
ส่วนที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางเพศ	๑๓
ส่วนที่ ๓ กรอบกฎหมายระหว่างประเทศและมาตรการในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศ	๒๓
ส่วนที่ ๔ กรอบกฎหมายและมาตรการของประเทศไทยในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศ	๓๗
ผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน	๓๗
ผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกคุมประพฤติ	๔๖
ผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกจำคุก	๕๔
ส่วนที่ ๕ ข้อเสนอแนะในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำทางเพศ	๖๒
ผนวก	๖๘

รายงาน กรอบกฎหมายและมาตรการในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศ

ส่วนที่ ๑ สถานการณ์การกระทำผิดซ้ำคดีทางเพศของหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรม

รายงานสถิติการกระทำผิด (พ.ศ.๒๕๕๙ – ๒๕๖๑)

กรมราชทัณฑ์^๑

๑. จำนวนและร้อยละของผู้ต้องโทษจำคุก จำแนกตามฐานความผิด

ฐานความผิด	ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		รวม ๓ ปี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยาเสพติด	๑๗๓,๔๙๖	๖๘.๗๗	๑๙๒,๙๓๔	๗๐.๗๘	๒๕๕,๔๒๕	๗๓.๐๗	๖๒๑,๘๕๕	๗๑.๑๑
ร่างกาย	๒๔,๗๗๔	๙.๘๒	๒๒,๖๕๐	๘.๓๐๙	๒๗,๐๙๕	๗.๗๕	๗๔,๕๑๙	๘.๕๒
ทรัพย์สิน	๓๓,๕๘๖	๑๓.๓๑	๓๖,๐๖๘	๑๓.๒๓๑	๔๓,๑๕๕	๑๒.๓๔	๑๑๒,๘๐๙	๑๒.๙๐
เพศ	๙,๓๗๖	๓.๗๒	๑๐,๕๑๑	๓.๘๕๖	๑๒,๙๑๓	๓.๖๙	๓๒,๘๐๐	๓.๗๕
อื่นๆ	๑๑,๐๔๐	๔.๓๘	๑๐,๔๓๘	๓.๘๒๙	๑๐,๙๙๕	๓.๑๕	๓๒,๔๗๓	๓.๗๑
รวม	๒๕๒,๒๗๒	๑๐๐	๒๗๒,๖๐๑	๑๐๐	๓๔๙,๕๘๓	๑๐๐	๘๗๔,๔๕๖	๑๐๐

เงื่อนไข : หากผู้ต้องขัง ๑ คน มีมากกว่า ๑ ฐานความผิด จะปรากฏจำนวนตามฐานความผิดที่กระทำ ** ๑ คน อาจมีหลายคดี

จากสถิติย้อนหลัง ๓ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ พบว่ามีผู้ต้องโทษจำคุกรวมทั้งสิ้น ๘๗๔,๔๕๖ คน โดยมีแนวโน้มที่สูงขึ้นทุกปี จากผู้ต้องโทษจำคุกจำนวน ๒๕๒,๒๗๒ คน ในปี ๒๕๕๙ เพิ่มขึ้นเป็น ๒๗๒,๖๐๑ และ ๓๔๙,๕๘๓ คน ในปี ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ ตามลำดับ และเมื่อจำแนกตามฐานความผิดพบว่า ต้องโทษจำคุกด้วยคดียาเสพติดมีจำนวนมากที่สุด ที่ ๖๒๑,๘๕๕ คน คิดเป็นร้อยละถึง ๗๑.๑๑ รองลงมาคือผู้ต้องขังที่มีโทษจำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน ๑๑๒,๘๐๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๙๐ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายมีจำนวน ๗๔,๕๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๒ ขณะที่ผู้ต้องโทษจำคุกที่มีความผิดเกี่ยวกับคดีทางเพศมี ๓๒,๘๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๗๕

^๑ ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ งานพัฒนาระบบข้อมูลผู้ต้องขังและเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ข้อมูล ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒

๒. จำนวนและร้อยละของผู้ต้องโทษจำคุกฐานความผิดที่เกี่ยวกับเพศ จำแนกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษจำคุก

จำนวนครั้ง	ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		รวม ๓ ปี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครั้งที่ ๑	๗,๘๕๕	๘๓.๙๑	๘,๗๒๗	๘๓.๑๑	๑๐,๖๘๘	๘๒.๘๑	๒๗,๒๗๐	๘๓.๒๒
ครั้งที่ ๒	๑,๑๕๘	๑๒.๓๗	๑,๓๔๒	๑๒.๗๘	๑,๖๘๒	๑๓.๐๓	๔,๑๘๒	๑๒.๗๖
ครั้งที่ ๓	๒๒๘	๒.๔๔	๒๘๕	๒.๗๑	๓๕๘	๒.๗๗	๘๗๑	๒.๖๖
ครั้งที่ ๔	๖๗	๐.๗๒	๗๓	๐.๗๐	๑๐๓	๐.๘๐	๒๔๓	๐.๗๔
ครั้งที่ ๕ ขึ้นไป	๕๓	๐.๕๗	๗๔	๐.๗๐	๗๕	๐.๕๘	๒๐๒	๐.๖๒
รวม	๙,๓๖๑	๑๐๐	๑๐,๕๐๑	๑๐๐	๑๒,๙๐๖	๑๐๐	๓๒,๗๖๘	๑๐๐

เมื่อดูสถิติย้อนหลัง ๓ ปี ของจำนวนผู้ต้องโทษจำคุกในคดีทางเพศ ๓๒,๗๖๘ คน เมื่อจำแนกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ พบว่าร้อยละ ๘๓.๒๒ หรือ ๒๗,๒๗๐ คน เป็นการต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก ขณะที่ผู้ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งที่ ๒ ในคดีความผิดทางเพศ จำนวน ๔,๑๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๖ และมีผู้กระทำความผิดทางเพศและต้องโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ ครั้งขึ้นไปอีกจำนวน ๑,๓๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๒

๓. จำนวนและร้อยละของผู้ต้องโทษจำคุกจำแนกตามฐานความผิดที่เกี่ยวกับเพศ

ฐานความผิด	ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		รวม ๓ ปี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่มขืนกระทำชำเรา	๗,๗๓๔	๕๙.๓๙	๘,๗๙๗	๕๙.๓๓	๑๐,๗๔๗	๕๖.๘๘	๒๗,๒๗๘	๕๘.๓๖
กระทำอนาจาร	๓,๔๔๘	๒๖.๔๘	๔,๑๐๕	๒๗.๖๘	๕,๒๒๔	๒๗.๖๕	๑๒,๗๗๗	๒๗.๓๓
รื้อรัดหาเพื่ออนาจาร	๑,๑๗๑	๘.๙๙	๑,๒๖๖	๘.๕๔	๑,๗๔๑	๙.๒๒	๔,๑๗๘	๘.๙๔
ข่มขืนกระทำชำเรา ถึงแก่ชีวิต	๔๐	๐.๓๑	๓๗	๐.๒๕	๔๙	๐.๒๖	๑๒๖	๐.๒๗
กระทำอนาจาร ถึงแก่ชีวิต	๑๒	๐.๐๙	๑๗	๐.๑๑	๒๑	๐.๑๑	๕๐	๐.๑๑
พ.ร.บ. ป้องกันการค้าประเวณี	๕๖๓	๔.๓๒	๕๖๑	๓.๗๘	๗๙๕	๔.๒๑	๑,๙๑๙	๔.๑๑
พ.ร.บ. ป้องกันการค้าหญิงและเด็ก	๕๔	๐.๔๑	๔๕	๐.๓๐	๓๑๖	๑.๖๑	๔๑๕	๐.๘๙
รวม	๑๓,๐๒๒	๑๐๐.๐๐	๑๔,๘๒๘	๑๐๐.๐๐	๑๘,๘๙๓	๑๐๐.๐๐	๔๖,๗๔๓	๑๐๐.๐๐

เงื่อนไข : ถ้า ๑ คนมีหลายมาตราจะปรากฏทุกมาตรา

จากจำนวนผู้ต้องโทษจำคุกในคดีทางเพศ ในรอบ ๓ ปี เมื่อจำแนกตามฐานการกระทำความผิด พบว่า มีผู้ต้องโทษด้วยความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรามากที่สุดที่ร้อยละ ๕๘.๓๖ รองลงมาคือการกระทำอนาจารที่ร้อยละ ๒๗.๓๓ และฐานความผิดในการเป็นรื้อรัดหาเพื่ออนาจาร ที่ร้อยละ ๘.๙๔

๔. อัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒^๒

ปีงบ	จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว (คน)	มีเลขบัตรประชาชน (คน)	กระทำผิดซ้ำภายใน ๑ ปี	ร้อยละ	กระทำผิดซ้ำภายใน ๒ ปี	ร้อยละ	กระทำผิดซ้ำภายใน ๓ ปี	ร้อยละ
๒๕๕๙	๑๔๖,๙๗๑	๑๒๓,๐๐๖	๑๗,๘๔๕	๑๔.๕๑	๓๒,๑๗๑	๒๖.๑๕	๔๒,๘๑๗	๓๔.๘๑
๒๕๖๐	๑๓๕,๗๑๗	๑๑๗,๒๒๙	๑๗,๔๕๐	๑๔.๘๙	๓๐,๗๘๑	๒๖.๒๖		
๒๕๖๑	๑๐๙,๙๖๒	๙๗,๕๖๓	๑๔,๗๖๐	๑๕.๑๓				
รวม	๓๙๒,๖๕๐	๓๓๗,๗๙๘	๕๐,๐๕๕	๑๔.๘๒	๖๒,๙๕๒	๒๖.๒๐	๔๒,๘๑๗	๓๔.๘๑

หมายเหตุ* ข้อมูลคำนวณได้เฉพาะผู้ต้องขังรายที่มีบัตรประชาชน

ข้อมูล ณ วันที่ ๐๒/๐๗/๒๕๖๒

จากสถิติการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว นับจากปีงบประมาณ ๒๕๕๙ เป็นต้นมา ผู้ต้องขังที่กลับมากระทำผิดซ้ำภายใน ๑ ปี เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๑๔.๘๒ กลับมากระทำผิดซ้ำภายใน ๒ ปี เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๒๖.๒๐ กลับมากระทำผิดซ้ำภายใน ๓ ปี อยู่ที่ร้อยละ ๓๔.๘๑

๕. อัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีทางเพศที่ได้รับการปล่อยตัวในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑

ปีงบ	จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว (คน)	มีเลขบัตรประชาชน (คน)	กระทำผิดซ้ำภายใน ๑ ปี	ร้อยละ	กระทำผิดซ้ำภายใน ๒ ปี	ร้อยละ	กระทำผิดซ้ำภายใน ๓ ปี	ร้อยละ
๒๕๕๙	๒,๗๒๑	๒,๔๑๘	๒๑๕	๘.๘๙	๓๙๗	๑๖.๔๒	๕๓๓	๒๒.๐๔
๒๕๖๐	๒,๖๓๑	๒,๔๓๙	๒๑๗*	๘.๙๐	๓๙๔	๑๖.๑๕		
๒๕๖๑	๑,๘๘๗	๑,๗๙๖	๑๕๑	๘.๔๑				
รวม	๗,๒๔๙	๖,๖๕๓	๕๘๓	๘.๗๖	๗๙๑	๑๔.๘๕		

หมายเหตุ* ข้อมูลคำนวณได้เฉพาะผู้ต้องขังรายที่มีบัตรประชาชน ข้อมูล ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒

เมื่อจำแนกตามคดีของผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวด้วยคดีทางเพศ แล้วกลับมากระทำผิดซ้ำภายใน ๑ ปี เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๘.๗๖ กลับมากระทำผิดซ้ำภายใน ๒ ปี เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๑๔.๘๕ กลับมากระทำผิดซ้ำภายใน ๓ ปี อยู่ที่ร้อยละ ๒๒.๐๔ และเมื่อดูสถิติเฉพาะปี ๒๕๖๐ มีผู้ต้องขังที่ถูกปล่อยตัวด้วยคดีทางเพศกลับกระทำผิดซ้ำภายใน ๑ ปี จำนวน ๒๑๗ ในจำนวนดังกล่าวมี ๒๔ คน ที่กลับมากระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศ คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๘ มี ๑๓ คน ที่ถูกปล่อยตัวด้วยคดีข่มขืนกระทำชำเรา และกลับมากระทำผิดในคดีฐานความผิดเดิม^๓

^๒ ข้อมูลกระทำผิดซ้ำ ดูจาก <http://www.correct.go.th/recstats/index.php/th/Home>

^๓ ข้อมูลจากรมราชทัณฑ์

กรมคุมประพฤติ

๑. จำนวนและร้อยละของผู้ถูกคุมประพฤติ จำแนกตามฐานความผิด

ฐานความผิด	ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		รวม ๓ ปี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยาเสพติด	๑๐๓,๖๒๙	๕๓.๒๔	๘๒,๘๘๘	๔๘.๗๔	๙๕,๒๒๙	๔๙.๘๘	๒๘๑,๗๔๖	๕๐.๗๑
ร่างกาย	๘,๖๙๕	๔.๔๗	๖,๓๖๘	๓.๗๔๔	๖,๑๑๖	๓.๒๐	๒๑,๑๗๙	๓.๘๑
ทรัพย์สิน	๑๐,๓๗๒	๕.๓๓	๗,๓๓๗	๔.๓๑๔	๗,๒๒๖	๓.๗๘	๒๔,๙๓๕	๔.๔๙
เพศ	๒,๒๐๓	๑.๑๓	๑,๔๖๓	๐.๘๖๐	๑,๓๗๔	๐.๗๒	๕,๐๔๐	๐.๙๑
อื่นๆ	๖๙,๗๕๐	๓๕.๘๓	๗๒,๐๒๖	๔๒.๓๔๕	๘๐,๙๘๕	๔๒.๔๒	๒๒๒,๗๖๑	๔๐.๐๙
รวม	๑๙๔,๖๔๙	๑๐๐	๑๗๐,๐๙๒	๑๐๐	๑๙๐,๙๓๐	๑๐๐	๕๕๕,๖๗๑	๑๐๐

หมายเหตุ สถิติคดีรับใหม่ปีงบประมาณ ๒๕๕๙-๒๕๖๑ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒

จากสถิติย้อนหลัง ๓ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ พบว่ามีผู้กระทำความผิดที่ถูกคุมประพฤติรวมทั้งสิ้น ๕๕๕,๖๗๑ คน โดยเฉลี่ยปีละ ๑๘๕,๒๒๔ คน ในจำนวนผู้ถูกคุมประพฤติทั้งหมดร้อยละ ๕๐.๗๑ เป็นผู้กระทำความผิดฐานความผิดยาเสพติดซึ่งมีลำดับที่สูงสุดในงานคุมประพฤติ ความผิดฐานอื่นๆ ร้อยละ ๔๐.๐๙ คดีฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและความต่อชีวิตและร่างกาย มีอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกันอยู่ที่ร้อยละ ๔.๔๙ และ ๓.๘๑ ตามลำดับ ขณะที่ผู้ถูกคุมประพฤติในความผิดที่เกี่ยวกับเพศมีจำนวนน้อยที่สุดที่ ๕,๐๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๑

๒. จำนวนและร้อยละของผู้ถูกคุมประพฤติ จำแนกฐานความผิดที่เกี่ยวกับเพศ

ฐานความผิด	ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		รวม ๓ ปี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่มขืนกระทำชำเรา ม. ๒๗๖	๗๗๘	๓๕.๓๒	๔๓๘	๒๙.๙๔	๔๖๙	๓๔.๑๓	๑,๖๘๕	๓๓.๔๓
กระทำชำเรา ม. ๒๗๗	๗๗๖	๓๕.๒๒	๕๖๗	๓๘.๗๖	๕๑๓	๓๗.๓๔	๑,๘๕๖	๓๖.๘๓
อนาจาร ม. ๒๗๘ ๒๗๙	๓๘๙	๑๗.๖๖	๓๓๑	๒๒.๖๒	๒๖๕	๑๙.๒๙	๙๘๕	๑๙.๕๔
อื่นๆ	๒๖๐	๑๑.๘๐	๑๒๗	๘.๖๘	๑๒๗	๙.๒๔	๕๑๔	๑๐.๒๐
รวม	๒,๒๐๓	๑๐๐	๑,๔๖๓	๑๐๐	๑,๓๗๔	๑๐๐	๕,๐๔๐	๑๐๐

จากจำนวนผู้ถูกคุมประพฤติในความผิดที่เกี่ยวกับเพศ ย้อนหลัง ๓ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ จำนวน ๕,๐๔๐ คน โดยมีแนวโน้มลดลงทุกปี จาก ๒,๒๐๓ คนในปี ๒๕๕๙ ลดลงเหลือ ๑,๔๖๓ และ ๑,๓๗๔ คน ในปี ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามฐานความผิดพบว่า ผู้ถูกคุมประพฤติในฐานความผิดคดีกระทำความผิดตามมาตรามาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญามีจำนวนมากที่สุดที่ ๑,๘๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๓ รองลงมาคือการข่มขืนกระทำชำเรา ตามมาตรา ๒๗๖ จำนวน ๑,๖๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๔๓ ฐานความผิดคดีอนาจาร มีจำนวน ๙๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๕๔ และมีผู้ถูกคุมประพฤติด้วยฐานคดีความผิดทางเพศอื่นๆ อีก ๕๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒

๓. อัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้ถูกคุมประพฤติดำเนินการตามฐานความผิด

หมายเหตุ การกระทำผิดซ้ำ หมายถึง ผู้ถูกคุมความประพฤติที่พ้นคุมด้วยดีและอภัยโทษ ปีงบประมาณ ๒๕๕๙-๒๕๖๑ และกระทำผิดซ้ำ

ฐานความผิด	ปี ๒๕๕๙			ปี ๒๕๖๐			ปี ๒๕๖๑			รวม ๓ ปี		
	จำนวน	กระทำผิดซ้ำ	ร้อยละ	จำนวน	กระทำผิดซ้ำ	ร้อยละ	จำนวน	กระทำผิดซ้ำ	ร้อยละ	จำนวน	กระทำผิดซ้ำ	ร้อยละ
ยาเสพติด	๙๑,๐๘๑	๑,๕๒๓	๑.๖๗	๖๕,๕๙๔	๑,๓๒๘	๒.๐๒	๕๙,๖๑๗	๙๕๕	๑.๖	๒๑๖,๒๙๒	๓,๘๐๖	๑.๗๖
ร่างกาย	๗,๙๔๓	๘๕	๑.๐๗	๘,๑๒๓	๗๙	๐.๙๗	๖,๑๙๙	๔๕	๐.๗๓	๒๒,๒๖๕	๒๐๙	๐.๙๔
ทรัพย์สิน	๙,๙๒๑	๙๘	๐.๙๙	๗,๓๑๒	๙๘	๑.๓๔	๖,๕๑๘	๕๒	๐.๘	๒๓,๗๕๑	๒๔๘	๑.๐๔
เพศ	๒,๒๑๕	๑๙	๐.๘๖	๑,๖๙๑	๑๘	๑.๐๖	๑,๓๗๕	๑๔	๑.๐๒	๕,๒๘๑	๕๑	๐.๙๗
อื่นๆ	๖๙,๗๘๓	๑,๐๐๕	๑.๔๔	๖๓,๒๒๑	๑,๐๑๕	๑.๖๑	๖๔,๑๐๓	๙๔๔	๑.๔๗	๑๙๗,๑๐๗	๒,๙๖๔	๑.๕
รวม	๑๘๐,๙๔๓	๒,๗๓๐	๑.๕๑	๑๔๕,๙๔๑	๒,๕๓๘	๑.๗๔	๑๓๗,๘๑๒	๒,๐๑๐	๑.๔๖	๔๖๔,๖๙๖	๗,๒๗๘	๑.๕๗

จากจำนวนผู้พ้นคุมประพฤติด้วยดีและอภัยโทษ ในรอบ ๓ ปี งบประมาณ จำนวนรวมทั้งสิ้น ๔๖๔,๖๙๖ คน ในจำนวนนั้นผู้ถูกคุมประพฤติกลับมากระทำผิดซ้ำ ๗,๒๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๗ โดยมีผู้พ้นคุมประพฤติด้วยฐานความผิดคดียาเสพติดกลับไปกระทำผิดซ้ำมากที่สุดที่ ๓,๘๐๖ คน ความผิดในคดีอื่นๆ ๒,๙๖๔ คน ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ๒๔๘ คน ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ๒๐๙ คน ขณะที่ผู้พ้นคุมประพฤติด้วยคดีทางเพศ ๕,๒๘๑ คน กลับไปกระทำผิดเกี่ยวกับคดีทางเพศ ๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๗

๔. อัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้ถูกคุมประพฤติดำเนินการตามฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ

ฐานความผิด	ปี ๒๕๕๙			ปี ๒๕๖๐			ปี ๒๕๖๑			รวม ๓ ปี		
	จำนวน	กระทำผิดซ้ำ	ร้อยละ	จำนวน	กระทำผิดซ้ำ	ร้อยละ	จำนวน	กระทำผิดซ้ำ	ร้อยละ	จำนวน	กระทำผิดซ้ำ	ร้อยละ
ข่มขืนกระทำชำเรา	๗๗๐	๔	๐.๕๒	๕๔๐	๖	๑.๑๑	๔๗๐	๖	๑.๒๘	๑,๗๘๐	๑๖	๐.๙
กระทำชำเรา	๗๘๒	๗	๐.๙	๖๖๔	๘	๑.๒	๕๐๒	๕	๑	๑,๙๔๘	๒๐	๑.๐๓
อนาจาร	๓๖๑	๓	๐.๘๓	๓๐๑	๓	๑	๒๘๒	๒	๐.๗๑	๙๔๔	๘	๐.๘๕
อื่นๆ	๓๐๒	๕	๑.๖๖	๑๘๖	๑	๐.๕๔	๑๒๑	๑	๐.๘๓	๖๐๙	๗	๑.๑๕
รวม	๒,๒๑๕	๑๙	๐.๘๖	๑,๖๙๑	๑๘	๑.๐๖	๑,๓๗๕	๑๔	๑.๐๒	๕,๒๘๑	๕๑	๐.๙๗

จากจำนวนผู้พ้นคุมประพฤติด้วยคดีเกี่ยวกับเพศในรอบ ๓ ปี จำนวน ๕,๒๘๑ คน ในจำนวนนั้นมี ๕๑ คน กลับมากระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศ คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๗ เมื่อจำแนกตามฐานความผิดแล้วพบว่า ผู้พ้นคุมด้วยคดีทางเพศอื่นๆ มีอัตราการกระทำผิดซ้ำมากที่สุด ที่ร้อยละ ๑.๑๕ รองลงมาคือคดีกระทำชำเราที่ร้อยละ ๑.๐๓

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

๑. จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี จำแนกตามฐานความผิด

ฐานความผิด	ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		รวม ๓ ปี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยาเสพติด	๑๒,๔๐๑	๔๒.๓๓	๑๑,๐๘๐	๔๔.๖๓	๑๑,๔๘๙	๕๐.๙๗	๓๔,๙๗๐	๔๕.๖๒
ร่างกาย	๓,๗๑๐	๑๒.๖๖	๒,๘๙๘	๑๑.๖๗	๒,๑๒๑	๙.๔๑	๘,๗๒๙	๑๑.๓๙
ทรัพย์สิน	๕,๕๖๖	๑๙.๐๐	๔,๓๗๓	๑๗.๖๒	๓,๔๘๖	๑๕.๔๗	๑๓,๔๒๕	๑๗.๕๑
เพศ	๑,๔๐๙	๔.๘๑	๑,๒๗๘	๕.๑๕	๙๘๒	๔.๓๖	๓,๖๖๙	๔.๗๙
อื่นๆ	๖,๒๑๓	๒๑.๒๑	๕,๑๙๕	๒๐.๙๓	๔,๔๖๒	๑๙.๘๐	๑๕,๘๗๐	๒๐.๗๐
รวม	๒๙,๒๙๙	๑๐๐	๒๔,๘๒๔	๑๐๐	๒๒,๕๔๐	๑๐๐.๐๐	๗๖,๖๖๓	๑๐๐

จากสถิติย้อนหลัง ๓ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ พบว่ามีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น ๗๖,๖๖๓ คน โดยมีแนวโน้มลดลงในทุกๆ ปี จากจำนวน ๒๙,๒๙๙ คน ในปี ๒๕๕๙ ลดลงเหลือ ๒๔,๘๒๔ คน ในปี ๒๕๖๐ และมีเด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดี ๒๒,๕๔๐ คนในปี ๒๕๖๑ ในจำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมดร้อยละ ๔๕.๖๒ เป็นผู้กระทำความผิดฐานความผิดยาเสพติดซึ่งมีลำดับที่สูงสุด ความผิดฐานอื่นๆ ร้อยละ ๒๐.๗๐ โดยที่คดีฐานความเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินมีร้อยละ ๑๗.๕๑ และและความต่อชีวิตและร่างกาย มีร้อยละ ๑๑.๓๙ ขณะที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีในความผิดที่เกี่ยวกับเพศมีจำนวนน้อยที่สุดที่ ๓,๖๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๙

๒. จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี จำแนกฐานความผิดที่เกี่ยวกับเพศ

ฐานความผิด	ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		รวม ๓ ปี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข่มขืนกระทำชำเรา	๗๙๕	๕๖.๔๒	๖๘๑	๕๓.๒๙	๕๔๘	๕๕.๘๐	๒,๐๒๔	๕๕.๑๖
กระทำชำเรา	๒๖	๑.๘๕	๒๓	๑.๘๐	๑๘	๑.๘๓	๖๗	๑.๘๓
อนาจาร	๓๔๘	๒๔.๗๐	๓๘๒	๒๙.๘๙	๒๕๙	๒๖.๓๗	๙๘๙	๒๖.๙๖
อื่นๆ	๒๔๐	๑๗.๐๓	๑๙๒	๑๕.๐๒	๑๕๗	๑๕.๙๙	๕๘๙	๑๖.๐๕
รวม	๑,๔๐๙	๑๐๐	๑,๒๗๘	๑๐๐	๙๘๒	๑๐๐	๓,๖๖๙	๑๐๐

จากจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีในความผิดที่เกี่ยวกับเพศ ย้อนหลัง ๓ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ จำนวน ๓,๖๖๙ คน โดยมีแนวโน้มลดลงทุกปี จาก ๑,๔๐๙ คนในปี ๒๕๕๙ ลดลงเหลือ ๑,๒๗๘ และ ๙๘๒ คน ในปี ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามฐานความผิดพบว่า ร้อยละ ๕๕.๑๖ กระทำความผิดคดีกระทำชำเรา ตามมาตรา ๒๗๗ รองลงมาคือการกระทำอนาจาร ร้อยละ ๒๖.๙๖ และความผิดทางเพศอื่นๆ ร้อยละ ๑๖.๐๕

๓. จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีในความผิดที่เกี่ยวกับเพศ จำแนกตามจำนวนครั้งที่ถูกดำเนินคดี

จำนวนครั้ง	ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		รวม ๓ ปี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครั้งที่ ๑	๑,๒๓๘	๘๗.๘๖	๑,๑๓๑	๘๘.๕๐	๘๘๑	๘๙.๗๑	๓,๒๕๐	๘๘.๕๘
ครั้งที่ ๒	๑๒๒	๘.๖๖	๑๐๑	๗.๙๐	๘๒	๘.๓๕	๓๐๕	๘.๓๑
ครั้งที่ ๓	๒๘	๑.๙๙	๓๐	๒.๓๕	๑๐	๑.๐๒	๖๘	๑.๘๕
ครั้งที่ ๔ ขึ้นไป	๑๙	๑.๓๕	๑๕	๑.๑๗	๘	๐.๘๑	๔๒	๑.๑๔
ไม่ระบุ	๒	๐.๑๔	๑	๐.๐๘	๑	๐.๑๐	๔	๐.๑๑
รวม	๑,๔๐๙	๑๐๐	๑,๒๗๘	๑๐๐	๙๘๒	๑๐๐	๓,๖๖๙	๑๐๐

เมื่อดูสถิติย้อนหลัง ๓ ปี ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีทางเพศ ๓,๖๖๙ คน เมื่อจำแนกตามจำนวนครั้งที่ถูกดำเนินคดี พบว่าเด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีเป็นครั้งแรก ๓,๒๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๕๘ ขณะที่ถูกดำเนินคดีเป็นครั้งที่ ๒ ในคดีความผิดทางเพศ จำนวน ๓๐๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๑

๔. จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ (นับแบบสะสม) ภายหลังปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน^๔

ปีงบประมาณ	จำนวนเด็กปล่อย	ผิดซ้ำภายใน ๑ ปี	ร้อยละ	ผิดซ้ำภายใน ๒ ปี	ร้อยละ	ผิดซ้ำภายใน ๓ ปี	ร้อยละ
๒๕๕๘	๔,๑๖๗	๙๔๗	๒๒.๗๓	๑,๔๘๗	๓๕.๖๙	๑,๘๘๕	๔๕.๒๔
๒๕๕๙	๔,๒๖๓	๙๔๔	๒๒.๑๔	๑,๔๖๔	๓๔.๓๔	๑,๗๐๘	๔๐.๐๗
๒๕๖๐	๓,๗๗๔	๘๘๒	๒๓.๓๗	๑,๒๐๖	๓๑.๙๑		
๒๕๖๑	๒,๐๗๒	๕๑๗	๒๔.๙๕				
รวม	๑๔,๒๗๖	๓,๒๙๐	๒๓.๐๕	๔,๑๕๗	๓๔.๐๖	๓,๕๙๓	๔๒.๖๒

จากสถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนที่ถูกปล่อยตัว นับจากปีงบประมาณ ๒๕๕๘ – ๒๕๖๑ พบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกคุมขังภายใน ๑ ปี มีจำนวน ๓,๒๙๐ คน เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๒๓.๐๕ ถูกจับกุมภายใน ๒ ปี เฉลี่ยร้อยละ ๓๔.๐๖ และถูกจับกumnับจากถูกปล่อยตัวเป็นเวลา ๓ ปี อยู่ที่ ร้อยละ ๔๒.๖๒

^๔ ข้อมูลกระทำผิดซ้ำในปี ๒๕๕๙ นับสะสมได้ ๒ ปี ๘ เดือน กระทำผิดซ้ำปี ๒๕๖๐ นับแบบสะสมได้ ๑ ปี ๘ เดือน กระทำผิดซ้ำในปี ๒๕๖๑ นับแบบสะสมได้ ๘ เดือน

๕. จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ (แบบสะสม) จำแนกตามฐานความผิด

ฐานความผิด	ปี ๒๕๕๙		ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		รวม ๓ ปี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกี่ยวกับทรัพย์สิน	๒๒๖	๑๓.๒๓	๑๓๓	๑๑.๐๓	๔๙	๙.๔๘	๔๐๘	๑๑.๘๙
เกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	๗๘	๔.๕๗	๔๘	๓.๙๘	๑๓	๒.๕๑	๑๓๙	๔.๐๕
เกี่ยวกับเพศ	๒๒	๑.๒๙	๑๓	๑.๐๘	๕	๐.๙๗	๔๐	๑.๑๗
เกี่ยวกับความสงบสุข	๑๒	๐.๗๐	๘	๐.๖๖	๒	๐.๓๙	๒๒	๐.๖๔
เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	๑,๒๑๒	๗๐.๙๖	๘๘๒	๗๓.๑๓	๔๐๔	๗๘.๑๔	๒,๔๙๘	๗๒.๘๑
เกี่ยวกับอาวุธ	๗๔	๔.๓๓	๕๗	๔.๗๓	๒๐	๓.๘๗	๑๕๑	๔.๔๐
ความผิดอื่นๆ	๘๔	๔.๙๒	๖๕	๕.๓๙	๒๔	๔.๖๔	๑๗๓	๕.๐๔
รวม	๑,๗๐๘	๑๐๐	๑,๒๐๖	๑๐๐	๕๑๗	๑๐๐	๓,๔๓๑	๑๐๐

จากจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เมื่อจำแนกตามฐานความผิดที่ถูกจับกุมพบว่า เด็กและเยาวชนที่ถูกกุมด้วยความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดมากที่สุด เกินกว่าร้อยละ ๗๐ ขณะที่ความผิดเกี่ยวกับเพศมีประมาณ ร้อยละ ๑

๖. จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศ (แบบสะสม) จำแนกตามฐานความผิดที่ปล่อยตัว

ฐานความผิดที่ปล่อยตัว	ปี ๒๕๕๙			ปี ๒๕๖๐			ปี ๒๕๖๑			รวม ๓ ปี		
	จำนวน	ผิดซ้ำ	ร้อยละ	จำนวน	ผิดซ้ำ	ร้อยละ	จำนวน	ผิดซ้ำ	ร้อยละ	จำนวน	ผิดซ้ำ	ร้อยละ
คดีทางเพศ	๑๗๗	๑๑	๖.๒๑	๒๐๑	๑๐	๔.๙๘	๑๔๓	๔	๒.๘๐	๕๒๑	๒๕	๔.๘๐
คดี อื่นๆ	๔,๐๘๖	๑๑	๐.๒๗	๓,๕๗๓	๓	๐.๐๘	๑,๙๒๙	๑	๐.๐๕	๙,๕๘๘	๑๕	๐.๑๖
รวม	๔,๒๖๓	๒๒	๐.๕๒	๓,๗๗๔	๑๓	๐.๓๔	๒,๐๗๒	๕	๐.๒๔	๑๐,๑๐๙	๔๐	๐.๔๐

สรุป เมื่อดูจากสถิติเด็กและเยาวชนที่ปล่อยจากศูนย์ฝึกและอบรมในคดีเกี่ยวกับเพศและกลับมากระทำผิดในคดีเกี่ยวกับเพศซ้ำพบว่า

ในรอบ ๓ ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ มีเด็กและเยาวชนถูกปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกทั้งหมด ๑๐,๑๐๙ คน โดย ๕๒๑ คน ถูกปล่อยด้วยคดีที่เกี่ยวกับเพศ อีก ๙,๕๘๘ คน ถูกปล่อยด้วยคดีอื่นๆ ซึ่งเด็กและเยาวชนที่ ๕๒๑ คน ถูกปล่อยด้วยคดีทางเพศแล้วกลับมากระทำผิดในคดีทางเพศซ้ำ มีจำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๐ ขณะที่ อีก ๙,๕๘๘ คน ที่ถูกปล่อยด้วยคดีอื่นๆ แล้วกลับมากระทำผิดด้วยคดีทางเพศมีเพียง ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๖

ในปี ๒๕๕๙ มีเด็กและเยาวชนที่ถูกปล่อยตัวทั้งหมด ๔,๒๖๓ คน ในจำนวนนั้นมี ๔,๑๔๖ คน ถูกปล่อยด้วยคดีอื่นๆ โดยมีเด็กและเยาวชน ๑๗๗ คน ที่ถูกปล่อยด้วยคดีทางเพศ และทั้ง ๑๗๗ คน มี ๑๑ คน ที่กลับมากระทำผิดทางเพศ คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๑ ขณะที่เด็กและเยาวชนที่ถูกปล่อยด้วยคดีอื่นๆ กลับมากระทำผิดในคดีทางเพศเพียง ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๖

ในปี ๒๕๖๐ มีเด็กและเยาวชนที่ถูกปล่อยตัวทั้งหมด ๓,๗๗๔ คน ในจำนวนนั้นมี ๓,๕๗๓ คน ถูกปล่อยด้วยคดีอื่นๆ โดยมีเด็กและเยาวชน ๒๐๑ คน ที่ถูกปล่อยด้วยคดีทางเพศ และทั้ง ๒๐๑ คน มี ๑๐ คน ที่กลับมากระทำผิดทางเพศ คิดเป็นร้อยละ ๔.๙๖ ขณะที่เด็กและเยาวชนที่ถูกปล่อยด้วยคดีอื่นๆ กลับมากระทำผิดในคดีทางเพศเพียง ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๘

ในปี ๒๕๖๑ มีเด็กและเยาวชนที่ถูกปล่อยตัวทั้งหมด (นับตรวจยอด ๘ เดือน ตุลาคม ๒๕๕๖ – พฤษภาคม ๒๕๖๑) จำนวน ๒,๐๗๒ คน ในจำนวนนั้นมี ๑,๙๒๙ คน ถูกปล่อยด้วยคดีอื่นๆ โดยมีเด็กและเยาวชน ๑๔๓ คน ที่ถูกปล่อยด้วยคดีทางเพศ และทั้ง ๑๔๓ คน มี ๔ คน ที่กลับมากระทำผิดทางเพศ คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๐ ขณะที่เด็กและเยาวชนที่ถูกปล่อยด้วยคดีอื่นๆ ๑,๙๒๕ คน กลับมากระทำผิดในคดีทางเพศเพียง ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๕

ส่วนที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางเพศ

ประเภทของผู้กระทำผิด

การแบ่งกลุ่มผู้กระทำความผิดทางเพศที่มีการใช้มากที่สุดและเป็นที่ยอมรับในความถูกต้องเชิงประจักษ์ (Office of Justice Programme ๒๐๑๔)

๑) กลุ่มใคร่เด็ก (Child sex abuses, Pedophilia) จุดแบ่งที่สำคัญในกลุ่มผู้กระทำผิดนี้ คือมีความสนใจทางเพศกับเด็กเล็ก ซึ่งจะนำไปสู่การทำร้ายทางเพศหรือไม่ก็ได้ แต่เมื่อไรที่มีการทำร้ายทางเพศต่อเด็กแล้วก็จะทำนายได้ว่าจะมีการกระทำเช่นนั้นอีก ซึ่งคนที่ทำร้ายทางเพศต่อเด็กไม่จำเป็นต้องมีอาการตรงตาม Pedophilia เสมอไป

โรคใคร่เด็ก หรือ ความใคร่เด็ก (Pedophilia, paedophilia) เป็นความผิดปกติทางจิตที่ผู้ใหญ่หรือวัยรุ่นตอนปลายมีความต้องการทางเพศเป็นหลักหรืออย่างจำกัดเฉพาะ ต่อเด็กก่อนวัยเริ่มเจริญพันธุ์ ส่วนในการวินิจฉัยทางการแพทย์ เกณฑ์วินิจฉัย "โรคใคร่เด็ก" ขยายอายุเด็กก่อนวัยเริ่มเจริญพันธุ์ไปถึง ๑๓ ปี ผู้ที่รับวินิจฉัยว่ามีโรคนี้จะต้องมีอายุอย่างน้อย ๑๖ ปี และเด็กวัยรุ่นที่รับวินิจฉัยว่ามีโรค ต้องมีอายุ ๕ ปีอย่างน้อยมากกว่าเด็กก่อนวัยเริ่มเจริญพันธุ์ (pre-puberty) ตามคู่มือการวินิจฉัยและสถิติสำหรับความผิดปกติทางจิต (DSM-๕) ของสมาคมจิตเวชอเมริกัน โรคนี้เรียกว่า pedophilic disorder และกำหนดว่าเป็นประเภทหนึ่งของกามวิปริต (paraphilia) ที่มีบุคคลเกิดความรู้สึกทางเพศที่รุนแรงและซ้ำ ๆ หรือมีจินตนาการทางเพศ ต่อเด็กก่อนวัยเริ่มเจริญพันธุ์ ในระดับที่เป็นเหตุให้ตนเองเดือดร้อนลำบาก หรือส่งผลให้มีปัญหาด้านความสัมพันธ์กับคนอื่น ส่วนบัญชีจำแนกทางสถิติระหว่างประเทศของโรคและปัญหาสุขภาพที่เกี่ยวข้อง (ICD-๑๐) ขององค์การอนามัยโลก นิยามคำนี้ว่า เป็น ความต้องการทางเพศต่อเด็กก่อนวัยเริ่มเจริญพันธุ์หรือวัยเริ่มเจริญพันธุ์ในระยะต้น ๆ

ส่วนโดยนิยามของชาวตะวันตก คำว่า pedophilia มักจะใช้กับความสนใจทางเพศต่อ "เด็ก" หรือการทารุณเด็กทางเพศ การใช้คำเช่นนี้เป็นการรวมเอาความรู้สึกทางเพศต่อเด็กก่อนวัยเริ่มเจริญพันธุ์ กับการทารุณเด็กทางเพศมารวมกัน และไม่แยกแยะระหว่างความรู้สึกต่อเด็กก่อนวัยเริ่มเจริญพันธุ์ กับเด็กวัยหลังจากนั้นที่ยังเรียกว่าเด็กตามกฎหมาย การใช้การเรียกรวมแบบนี้ส่งผลให้เกิดความเข้าใจผิดแบบเหมารวม เพราะคนที่ทารุณทางเพศกับเด็ก บางรายอาจจะมีหรือไม่มี ความผิดปกติแบบคนโรคใคร่เด็กก็ได้ และวรรณกรรมวิชาการก็แสดงว่า มีคนโรคใคร่เด็กที่ไม่ทำร้ายเด็กทางเพศเช่นกัน

โรคนี้รู้จักเป็นวงกว้างและให้ชื่ออย่างเป็นทางการครั้งแรกในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ มีงานวิจัยเป็นจำนวนมากที่สำคัญที่ทำในเรื่องนี้เริ่มตั้งแต่คริสต์ทศวรรษ ๑๙๘๐ แม้ว่าหลักฐานโดยมากจะพบในชาย แต่ก็มีความผิดปกติเช่นนี้ ซึ่งอาจมีจำนวนหญิงโรคใคร่เด็กที่มีน้อยกว่าความเป็นจริง ไม่มีวิธีการรักษาความผิดปกตินี้ให้หายขาด แต่มีวิธีบำบัดช่วยลดการทารุณเด็กทางเพศ แม้ว่าเหตุของโรคจะยังไม่ชัดเจนแต่ก็มีงานวิจัยในผู้ทำผิดทางเพศต่อเด็ก ที่พบสหสัมพันธ์ของโรคกับความผิดปกติของการทำงานของสมอง ระบบประสาท และสภาวะพยาธิสภาพทางจิตหลายอย่าง

ไม่มีหลักฐานว่าโรคใดโรคหนึ่งสามารถรักษาให้หายขาด และการบำบัดรักษาโดยมากมุ่งความสนใจไปที่การช่วยคนใดคนหนึ่งให้ระงับตนเองจากการสนองความต้องการ มีวิธีการบำบัดบางอย่างที่พยายามรักษาโรคใดโรคหนึ่ง แต่ไม่มีงานศึกษาที่แสดงว่ามีผลระยะยาวต่อสัณนิมิตทางเพศ นักจิตวิทยาเชี่ยวชาญทางเพศวิทยาท่านหนึ่งเสนอว่าการพยายามรักษาโรคใดโรคหนึ่งในวัยผู้ใหญ่ไม่น่าจะสำเร็จเพราะว่า พัฒนาการของโรคได้รับอิทธิพลจากปัจจัยก่อนเกิด (prenatal factor) ส่วนจิตแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเพศวิทยาอีกท่านหนึ่งเชื่อว่า โรคใดโรคหนึ่งไม่สามารถเปลี่ยนได้ง่าย ๆ คล้ายกับความรักร่วมเพศและรักต่างเพศ แต่ว่า สามารถช่วยคนใดคนหนึ่งให้ควบคุมพฤติกรรมของตนได้

การทำร้ายเด็กทางเพศ

ในประเทศตะวันตกบางประเทศ คำว่า คนใดโรคหนึ่ง (pedophile) ใช้อย่างสามัญโดยสาธารณชนต่อผู้ทารุณเด็กทางเพศทุกประเภทซึ่งนักวิจัยพิจารณาว่าเป็นการใช้คำที่มีปัญหา เพราะว่า ผู้ที่ทำร้ายเด็กทางเพศมากมายไม่ได้มีความสนใจทางเพศในระดับสูงต่อเด็กก่อนเริ่มวัยเริ่มเจริญพันธุ์ และดังนั้นจึงไม่ใช่คนใดโรคหนึ่ง มีเหตุอื่น ๆ ที่จะทารุณเด็กทางเพศโดยไม่เกี่ยวกับโรคใดโรคหนึ่ง เช่นความเครียด ปัญหาเกี่ยวกับอารมณ์ การไม่ได้โอกาสกับคู่ผู้ใหญ่ ความโน้มเอียงในการต่อต้านสังคมโดยทั่วไป การมีอารมณ์ทางเพศสูง และการเมาสุรา เนื่องจากการทารุณเด็กทางเพศไม่ใช่เป็นตัวอย่างชัดแจ้งว่าผู้กระทำผิดเป็นผู้ใดโรคหนึ่ง จึงสามารถแยกผู้กระทำผิดได้เป็น ๒ ประเภท คือ ผู้ใดโรคหนึ่งและ ที่ไม่ใช่ (หรือชอบเด็กหรือทำตามสถานการณ์) อัตราประเมินของโรคใดโรคหนึ่งในผู้ทำร้ายเด็กทางเพศอยู่ระหว่างประมาณ ๒๕-๕๐% ในงานศึกษาในสหรัฐกับชายผู้กระทำผิดทางเพศ ๒,๔๒๙ คนที่จัดว่าเป็นผู้ใดโรคหนึ่ง มีเพียง ๗ % ที่แจ้งว่าจำกัดเฉพาะต่อเด็กเท่านั้น ซึ่งแสดงว่า ผู้ทารุณเด็กทางเพศจำนวนมากหรือโดยมากจะตกอยู่ในแบบที่ไม่จำกัดเฉพาะเด็ก

ผู้ใดโรคหนึ่งบางคนไม่ทำร้ายเด็กทางเพศ แต่ว่าการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มประชากรนี้ยังมีจำกัด เพราะงานศึกษาโรคใดโรคหนึ่งโดยมากศึกษาในกลุ่มอาชญากรหรือคนไข้ ซึ่งอาจจะไม่เป็นตัวแทนของประชากรคนใดโรคหนึ่งโดยทั่วไป นักจิตวิทยาเพศศึกษาคนหนึ่งเสนอว่า คนใดโรคหนึ่งที่ทารุณเด็กทางเพศทำอย่างนั้นเพราะมีลักษณะต่อต้านสังคมอย่างอื่น ๆ บวกกับความสนใจทางเพศต่อเด็ก เขากล่าวว่า คนใดโรคหนึ่งที่ "เป็นคนช่างพิจารณา ไวต่อความรู้สึกของผู้อื่น ไม่ชอบเสียง เว้นจากการดื่มเหล้าและยาเสพติด และเห็นด้วยกับทัศนคติและความเชื่อที่สนับสนุนพฤติกรรมความคิดปกติและกฎหมาย" อาจจะมีโอกาสน้อยกว่าที่จะทารุณเด็ก งานวิจัยปี ๒๐๑๕ พบว่า คนใดโรคหนึ่งที่ทำร้ายเด็กทางเพศมีความแตกต่างทางสมองและระบบประสาทจากคนใดโรคหนึ่งที่ไม่ทำผิด คือคนใดโรคหนึ่งที่ทำร้ายเด็กจะมีความบกพร่องทางประสาทที่แสดงว่ามีความผิดปกติในเขตสมองที่ทำหน้าที่ยับยั้งชั่งใจ ในขณะที่คนใดโรคหนึ่งที่ไม่ทำผิดไม่มีความบกพร่องเช่นนั้น

นอกจากนี้ยังพบว่ามี ความแตกต่างระหว่างลักษณะของผู้ทำร้ายเด็กที่ใดโรคหนึ่ง และผู้ทำร้ายเด็กอื่น ๆ ก่อนข้างมาก คือ ผู้ทำร้ายเด็กที่ไม่เป็นกลุ่มใดโรคหนึ่ง มักจะทำผิดเมื่อเครียด ทำผิดเมื่ออายุมากกว่า และบ่อยครั้งมีเหยื่อเป็นสมาชิกครอบครัว ในขณะที่ผู้ทำร้ายเด็กที่เป็นกลุ่มใดโรคหนึ่งมักจะทำผิดเริ่มตั้งแต่อายุยังน้อย มีเหยื่อเป็นจำนวนมากและบ่อยครั้งมีเหยื่อที่ไม่ใช่สมาชิกในครอบครัว มีแรงจูงใจจากภายในที่จะทำผิด (ไม่ใช่เป็นเพราะสถานการณ์) และมีความนิยมและความเชื่อที่สนับสนุนการใช้ชีวิตแบบกระทำผิด โดยผู้ทำร้ายเด็กทุกคน ไม่ว่าจะใคร

เด็กหรือไม่ จะมีการใช้วิธีการต่างๆ เพื่อที่จะเข้าถึงเด็กเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ บางคนปะทะประเล้าประโลม เตรียมเด็กให้พร้อมมือ (child grooming) โดยให้ความสนใจและของขวัญ บางคนขู่ข่มขู่ บางคนใช้หล้า ยาเสพติด หรือกำลังทางกาย

๒) กลุ่มนักข่มขืน (Rapists) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มใคร่เด็ก ผู้กระทำผิดทางเพศกลุ่มนี้มักมีอายุน้อยกว่าปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่า สามารถมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งได้ตามปกติ และมีลักษณะทั่วไปคล้ายกับผู้กระทำผิดที่ชอบใช้ความรุนแรงโดยทั่วไป มีประวัติการกระทำความผิดซ้ำที่ใช้ความรุนแรงและมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว ใช้กำลัง และมีแนวโน้มจะกระทำความผิดอีกในแบบที่ใช้ความรุนแรงมากกว่าทางเพศ

๓) ผู้กระทำผิดทางเพศที่เป็นผู้หญิง มักกระทำความรุนแรงทางเพศกับเพศตรงข้ามและกับคนที่ไม่รู้จัก และมีความเป็นไปได้ในการกระทำความผิดซ้ำน้อยกว่าผู้กระทำผิดผู้ชาย มักเป็นผู้ที่มีประวัติถูกกระทำความรุนแรงอย่างต่อเนื่องยาวนานในวัยเด็ก และมีแรงจูงใจโดยการกระตุ้นจากอำนาจและทางเพศ

๔) ผู้กระทำผิดทางเพศบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะมีแรงจูงใจด้านเพศในเด็กเล็ก แต่ไม่ทุกคนที่จะเป็น Pedophilia คนที่กระทำความผิดทางเพศกับเด็กเล็กที่มีการเข้าถึงตัวเด็กจะมีความเสี่ยงในการกระทำความผิดมากกว่าคนที่อยู่แต่ในการใช้สื่อออนไลน์อย่างเดียว

การบำบัดแก้ไขฟื้นฟูที่มีประสิทธิภาพต่อผู้กระทำผิดทางเพศ

๑. การทำความเข้าใจกับผู้กระทำผิดทางเพศ (Understanding sex offenders) ประกอบด้วย

๑) การทำความเข้าใจเกี่ยวกับกำเนิด (origins) สาเหตุ (causes) และเส้นทาง (pathway) สู่อการล่วงละเมิดทางเพศมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและส่งเสริมยุทธศาสตร์ด้านความปลอดภัยสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการประเมินและสัมภาษณ์ประวัติของผู้กระทำผิดเป็นรายกรณี โดยเฉพาะประวัติที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ ประวัติการมีเพศสัมพันธ์ การถูกละเมิด รายละเอียดของการกระทำความผิด ความคิดของผู้กระทำผิด ในช่วงก่อน ระหว่าง และหลังจากที่ได้ลงมือกระทำความผิดแล้ว ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์ต้องมีทักษะและเทคนิคในด้านนี้เป็นอย่างดี

๒) ข้อค้นพบจากงานวิจัยเกี่ยวกับสาเหตุของผู้กระทำผิดทางเพศที่เป็นเด็กและเยาวชน พบว่ามีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เกิดความแตกต่างและมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในการพัฒนาและการค่อยเป็นค่อยไป (onset) ที่จะกระทำความผิดทางเพศและไม่ทำผิดทางเพศ (nonsexual) เด็กที่มีประวัติในการทารุณกรรมทางเพศมีแนวโน้มที่จะตกเป็นเหยื่อทางเพศสูงกว่าเด็กที่ไม่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ทั้งในทางตรงคือจากผู้ตกเป็นเหยื่อก็คงกลายมาเป็นผู้กระทำผิดเอง โดยปัจจัยที่สามารถทำนายการกระทำความผิดทางเพศจากผู้ตกเป็นเหยื่อมาก่อน เช่น การที่เด็กถูกล่วงละเมิดในช่วงอายุ ๓-๗ ปี แล้วไม่มีการแจ้งให้ทราบและไม่ได้รับการช่วยเหลือจากผู้ปกครองที่อาจไม่ได้รับรู้ในพฤติกรรมเช่นนี้ หรือการที่เด็กถูกเลี้ยงดูอย่างไม่เหมาะสม (Maltreatment) ครอบครัวแตกแยก มีการกระทำความรุนแรงต่อเด็กทั้งทางกาย ใจ ทางเพศ การละเลยทอดทิ้ง เป็นต้น ในงานของ Leibowitz, Burton และ Howard (๒๐๑๒) พบว่าเด็กที่กระทำความผิดโดยทั่วไปมีปัญหาด้านพฤติกรรมและด้านพัฒนาการน้อยกว่าเด็กที่ตกเป็นเหยื่อและเด็กที่กระทำความผิดทางเพศ โดยร้อยละ ๖๖.๗ ของเด็กที่ตกเป็นเหยื่อและเด็กที่กระทำความผิดทางเพศมีความผิดปกติของสมาธิสั้น (attention-deficit/hyperactivity disorder) ร้อยละ ๕๕.๖ มีภาวะป่วยทางจิตหลังเหตุการณ์ความรุนแรง (post traumatic stress disorder) ร้อยละ ๔๙.๙ มีความผิดปกติทางอารมณ์

จากในการศึกษาเด็ก ๒๑๘ คน ที่ถูกตัดสินว่ากระทำผิดทางเพศ ของ Knight and Sims-Knight (๒๐๐๔) พบว่า การถูกทารุณกรรมทางร่างกายและทางเพศในช่วงวัยเยาว์มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มโอกาสการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม Seto และ Lalumière (๒๐๑๐) ดำเนินการวิเคราะห์รายงานการศึกษาอิสระ ๕๔ เรื่อง เปรียบเทียบวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกับไม่กระทำผิดทางเพศ จำนวน ๑๓,๓๔๓ คน พบว่า วัยรุ่นที่กระทำผิดทางเพศไม่สามารถอธิบายโดยทั่วไปได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่มีแนวโน้มต่อต้านสังคม หากแต่เป็นผลมาจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศในอดีต การเสี่ยงกับความรุนแรงทางเพศ การถูกละเมิดอื่นๆ หรือถูกทอดทิ้ง การถูกกีดกันทางสังคม การถูกสัมผัสทางเพศหรือถูกถ่ายภาพลามกอนาจารแต่เนิ่นๆ ความสนใจทางเพศที่ผิดปกติ ความวิตกกังวล และการพึงพอใจในตนเองต่ำ เป็นต้น

นอกจากนั้น ยังมี ๓ ลักษณะบุคลิกภาพแฝงที่สามารถทำนายการขึ้นใจทางเพศของผู้หญิงในกลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดทางเพศ ได้แก่ แรงขับ/ความหมกมุ่นทางเพศ (Sexual drive/ pre occupation) พฤติกรรมต่อต้านสังคม/พฤติกรรมที่ควบคุมไม่ได้ (Antisocial behavior/impulsivity) และนิสัยที่ใจจัดใจดำ ไม่ยินดียินร้าย (Calm/unemotional trait) ลักษณะเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในช่วงชีวิต และมีความสำคัญในการประเมินความเสี่ยงของการกระทำผิดซ้ำและควรเป็นเป้าหมายของการแก้ไข

๓) พยาธิสภาพทางจิต (Psychopathy) เป็นอาการป่วยที่เกิดขึ้นกับประชากร ๑-๔ % ลักษณะสำคัญของความผิดปกตินี้คือการขาดการเอาใจใส่หรือความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ทำให้เสี่ยงต่อการที่พวกเขาจะทำผิดบรรทัดฐานของสังคมหรือกฎหมาย ผู้กระทำผิดที่เป็น Psychopathic จะก่ออาชญากรรมที่รุนแรง มีความหลากหลายมากกว่าผู้กระทำผิดคนอื่นๆ มีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงสูง การแสวงหาความตื่นเต้นต่างๆ เช่น การใช้จ่ายเกินขนาด การบังคับมีกิจกรรมทางเพศ มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและสำส่อนทางเพศ และเมื่อเปรียบเทียบกับนักโทษคนอื่น ผู้กระทำผิดที่เป็น Psychopathic มีโอกาสสูงกว่า ๒.๕ เท่า ในการยื่นข้อเสนอขอการพักโทษ ทั้งนี้แม้ผลจากการเข้ารับการรักษาส่งผลให้เห็นว่าพวกเขาเหล่านั้นมีผลดีด้วยกว่านักโทษคนอื่นๆ ก็ตาม ที่เป็นเช่นนั้นเพราะมีความสามารถในการที่จะใช้เอกสารหรือแสดงอาการที่บ่งบอกว่าเขาควรถูกพักโทษ

๔) ความผิดปกติทางบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม (Antisocial personality disorder) มีลักษณะเด่นของการไม่สนใจที่จะการละเมิดสิทธิของผู้อื่น (Disregard for and violation of the rights of others) เริ่มมีลักษณะดังกล่าวนี้ตั้งแต่อายุ ๑๕ ปี โดยมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้^๔

๑. ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและบรรทัดฐาน โดยเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมซึ่งส่งผลให้ถูกจับกุมหรือถูกหมายจับทางอาญา
๒. การโกหกหลอกลวงและจัดการเพื่อผลกำไรหรือความสนุกสนานของตนเอง
๓. มีพฤติกรรมหุนหันพลันแล่น
๔. หุนหันพลันแล่น และก้าวร้าว เห็นได้จากการทำร้ายผู้อื่นบ่อยครั้งหรือมีส่วนร่วมในการต่อสู้
๕. ไม่สนใจความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่นอย่างเห็นได้ชัด
๖. ขาดความรับผิดชอบ
๗. ไม่สำนึกต่อการกระทำของตน

^๔ Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-๕)

๕) Conduct disorder

โรคคอนดักต์ เป็นพฤติกรรมเกราะ ลักษณะสำคัญคือจะมีพฤติกรรมที่ละเมิดสิทธิผู้อื่น หรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมอย่างต่อเนื่อง โดยต้องปรากฏอาการอย่างเด่นชัด อย่างน้อย ๓ ข้อ จาก ๑๕ ข้อ ในรอบ ๑๒ เดือน และอย่างน้อย ๑ ข้อ ในรอบ ๖ เดือนที่ผ่านมา ดังนี้

พฤติกรรมก้าวร้าวต่อคนหรือสัตว์ ได้แก่

๑. รังแก ข่มขู่ ทำให้ผู้อื่นหวาดกลัว
๒. เป็นผู้ที่เริ่มการต่อสู้
๓. ใช้อาวุธในการทำร้ายผู้อื่น (เช่น ไม้ อีฐ เศษแก้วที่แตก มีด ปืน)
๔. เคยทำร้ายคนอื่นอย่างโหดร้าย
๕. เคยทำร้ายสัตว์อย่างโหดร้าย
๖. มีการขโมยต่อหน้าเจ้าของ (เช่น ปล้น ชิง วังราว กรรโชกทรัพย์)
๗. บังคับให้ผู้อื่นมีกิจกรรมทางเพศด้วย

พฤติกรรมทำลายทรัพย์สิน ได้แก่

๘. ตั้งใจวางเพลิง เพื่อให้เกิดความเสียหายรุนแรง
๙. ตั้งใจทำลายทรัพย์สินอื่นๆ (นอกเหนือจากการวางเพลิง)

พฤติกรรมฉ้อโกงหรือขโมย

๑๐. จัดแะบ้าน อาคาร หรือรถของผู้อื่น
๑๑. พุดโกหกบ่อยเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการหรือหลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์
๑๒. ลักขโมยของเล็กๆ น้อยๆ โดยไม่เผชิญหน้ากับเจ้าของ (เช่น หยิบของจากร้านแต่ไม่จัดแะเข้าร้าน)

พฤติกรรมฝ่าฝืนกฎระเบียบอย่างรุนแรง

๑๓. ออกนอกบ้านกลางคืนบ่อยครั้งแม้ผู้ปกครองจะไม่อนุญาต เริ่มก่อนอายุ ๑๓ ปี
๑๔. หนีออกไปค้างนอกบ้านอย่างน้อย ๒ ครั้ง ในขณะที่อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง (หรือครั้งเดียวแต่ไปอยู่ที่อื่นเป็นเวลานาน)
๑๕. หนีโรงเรียนก่อนอายุ ๑๓ ปี

โปรแกรมที่มีประสิทธิภาพที่ช่วยลดการกระทำผิดซ้ำทางเพศ

นักวิจัยระบุว่ามีปัจจัยหลายอย่างที่มีสัมพันธ์กับความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งปัจจัยที่สามารถทำนายได้อย่างแม่นยำของการกระทำผิดซ้ำทางเพศ เช่น ความสนใจทางเพศในวัยเด็ก ประวัติการกระทำผิดทางเพศ อายุครั้งแรกในการกระทำพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศและกระทำผิดทางเพศประเภทต่างๆ การใช้ชีวิตที่ไม่มีความแน่นอนและพฤติกรรมอาชญากรรม

โดยงานวิจัยของ Przybylski, R. (๒๐๑๕) ได้ทบทวนประสิทธิภาพของโปรแกรมและได้ข้อสรุปว่า

- การแก้ไขผู้กระทำผิดทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการบำบัดความคิดและพฤติกรรม สามารถลดได้ทั้งการกระทำผิดซ้ำทางเพศและการกระทำผิดซ้ำอื่นๆ
- การแก้ไขอาจมีผลกระทบที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้กระทำผิดและปัจจัยบริบทอื่นๆ
- ดังนั้นแทนที่จะใช้แนวทางเดียวกันกับทุกคน การแก้ไขมีแนวโน้มที่จะมีประสิทธิภาพมากที่สุดเมื่อปรับให้เหมาะสมกับความเสี่ยง ความต้องการ และพลวัตร (dynamics) ของผู้กระทำผิดทางเพศแต่ละคน

Hanson และคณะ (๒๐๐๙) ยังพบว่า การแก้ไขที่ปฏิบัติตามหลักการ RNR เป็นการแทรกแซงช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพมากสุดในการลดการกระทำผิดซ้ำในผู้กระทำผิดทางเพศ

ในส่วนของผู้ป่วยโรคจิต (psychopath) แต่ละคนจะมาพร้อมกับปัจจัยเสี่ยงของตัวเอง แต่ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่สำคัญที่สุดสำหรับแต่ละกลุ่มสามารถช่วยในการตัดสินใจในการให้การแก้ไข จากการศึกษาของ Serin & Amos (๑๙๙๕) พบว่าจากการติดตาม ๘ ปี ผู้กระทำผิดที่ป่วยทางจิตประมาณ ๑ ใน ๔ จะไม่กระทำผิดในคดีรุนแรงอีกเลย อีกทั้งยังพบว่า ร้อยละ ๕๐ ของเด็กที่เข้ารับโปรแกรมการแก้ไขอย่างเข้มข้น (intensive treatment) มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดคดีรุนแรงภายใน ๒ ปี ซึ่งเป็นตัวเลขเดียวกันกับเด็กที่เข้ารับโปรแกรมตามปกติ

ตัวอย่างโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพ

๑. โปรแกรมบำบัดสำหรับเด็กและเยาวชน (Treatment Programs for Juveniles) ตัวอย่างโปรแกรมเฉพาะทางจิตวิทยา

- การรับรู้และยอมรับในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง (Acknowledging and accepting responsibility)
- การจัดการตนเอง เช่น เรียนรู้กลวิธีในการเผชิญปัญหา เทคนิคการควบคุมแรงกระตุ้น
- การปรับโครงสร้างความรู้ความเข้าใจและการฝึกความเห็นใจผู้อื่น (Restructuring cognitive distortions and empathy training)
- การแก้ไขกับปัญหาของการตกเป็นเหยื่อในอดีต (Address own history of victimization)
- เพศศึกษา
- การควบคุมดูแลภายนอกสถานควบคุม โดยเจ้าหน้าที่คุมประพฤติ นักบำบัด เป็นต้น

๒. การใช้เคมีบำบัด (Chemical Castration)

จุดมุ่งหมายคือการลดฮอร์โมนเทสโทสเตอโรนให้อยู่ในระดับเหมือนอยู่ในช่วงก่อนวัยหนุ่มสาว ซึ่งเป็นวิธีการช่วยลดความต้องการทางเพศของผู้กระทำผิด อีกทั้งช่วยลดจินตนาการทางเพศและลดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จากการศึกษาข้อมูล ณ ปัจจุบันมี ประเทศ (มลรัฐ) ที่ใช้มาตรการนี้อยู่ประมาณ ๔๐ ประเทศ (เช่น ๑๐ มลรัฐของสหรัฐอเมริกา ได้แก่ แคลิฟอร์เนีย ฟลอริดา มอนทานา โอเรกอน จอร์เจีย หลุยเซียนา เท็กซัส โอไฮโอ วิสคอนซิน อิลลินอยส์ ในยุโรป เช่น เดนมาร์ก สาธารณรัฐเช็ก ฝรั่งเศส เอสโตเนีย และในเอเชีย เช่น เกาหลีใต้ เป็นต้น) โดยศาลจะเป็นผู้พิจารณาให้ยาก่อนออกจากเรือนจำกับนักโทษในคดีที่เป็นการกระทำความรุนแรงทางเพศ และโดยเฉพาะกระทำต่อเด็ก (มีตั้งแต่ ๑ สัปดาห์ จนถึง ๒ เดือนก่อนออกจากเรือนจำ) โดยเป็นเงื่อนไข

ของการคุมประพฤติ ซึ่งจะต้องใช้จ่ายจนกว่าศาลหรือคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นจะพิจารณาแล้วว่าไม่จำเป็นต้องใช้ต่อ ผู้ต้องขังต้องให้การยินยอมที่จะใช้จ่ายด้วย ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายผู้รับยาจะเป็นผู้รับผิดชอบ

ทั้งนี้มาตรการดังกล่าวยังมีข้อถกเถียงกันในประเด็น

๑. การสมัครใจหรือการถูกบังคับ (Voluntary or Mandatory) คือผู้ต้องขังมีอิสระในการเลือก มาตรการนี้จริงหรือไม่ เพราะในเกือบทุกรัฐใช้มาตรการนี้เป็นเงื่อนไขในการพักโทษแล้วคุมประพฤติต่อ

๒. การรักษาหรือการลงโทษ (Treatment or Punishment) ประเด็นสำคัญคือผู้กระทำความผิดทาง เพศโดยเฉพาะในกรณีที่รุนแรง เช่น ช่มชู้ หรือกระทำต่อเด็กนั้น กระบวนการยุติธรรมจะดำเนินการต่อเขาว่าเป็น ผู้ป่วยที่ต้องรักษา หรือเป็นนักโทษที่จะต้องใช้จ่ายเพื่อเป็นการลงโทษ

๓. การมีชีวิตที่ดี รูปแบบใหม่ของการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูในราชทัณฑ์ (Modern Correctional Models :Good lives model)

การกำหนดเป้าหมายของการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูนั้น ต้องให้ความสำคัญกับการมีชีวิตที่ดี การมีชีวิต ที่ดีหรือ “Good Lives” เป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาที่อธิบายว่า เป้าหมายที่ควรใช้กำหนดแนวทางการบำบัดแก้ไข ฟื้นฟูผู้กระทำความผิด ควรจะเป็นเป้าหมายเพื่อการสร้างชีวิตที่ดีหรือความเป็นอยู่ที่ดีให้ผู้กระทำความผิด ไม่ใช่ เป้าหมายเพื่อการจัดการกับปัจจัยเสี่ยงเพื่อป้องกันการกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีกแต่เพียงอย่างเดียว ความหมายของ การมีคุณภาพชีวิตที่ดีหรือ “Well Being” นั้น คือการที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองความต้องการด้านร่างกาย สังคม และจิตใจ ส่วนด้านสังคมคือการได้รับการสนับสนุนทางสังคม มีโอกาสในการทำงานที่มีความหมายและมี คุณค่าต่อตัวเขา และมีโอกาสเข้าถึงการทำกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจและสร้างความสุขใจในเวลาว่าง และสุดท้าย คือความต้องการทางจิตใจที่ได้รับการตอบสนองจากการมีความเป็นอิสระและความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) การมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น (Relatedness) และมีความสามารถเพียงพอในการทำสิ่งที่เขาต้องทำ (Competent) ซึ่งความต้องการทางจิตใจนี้ จะช่วยเพิ่มระดับการมีส่วนร่วมของผู้กระทำความผิดในโปรแกรมการ บำบัดแก้ไขฟื้นฟู โดยเชื่อว่าเมื่อผู้กระทำความผิดมีคุณภาพชีวิตที่ดีแล้วจะไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก ซึ่ง แนวคิดการมีชีวิตที่ดีนั้นมีความเชื่อที่สำคัญได้แก่ ๑) ความต้องการมีชีวิตที่ดีนับเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่เป็น ธรรมชาติของมนุษย์ทุกคน ๒) มนุษย์เป็นสัตว์สังคมดังนั้นมนุษย์จะได้รับสิ่งดีๆ ในชีวิตจากการหล่อเลี้ยง (Nourishment) จากคนอื่นๆ ในสังคม ทั้งการตอบสนองทางร่างกาย ทางสังคม และทางจิตใจ ๓) มนุษย์โดย ธรรมชาติเป็นสิ่งมีชีวิตที่บริหารจัดการตนเอง (Self Organizing Entities) ที่แสวงหาสิ่งที่เติมเต็มให้กับชีวิต ดังนั้น การมีชีวิตที่ดี จึงมาจากการตัดสินใจเลือกของตัวเอง ๔) การมีชีวิตที่ดี มีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล แม้ว่า เป็นเป้าหมายที่มีความเหมือนกันในมนุษย์ทุกคน แต่ความรู้สึกพึงพอใจในความเป็นอยู่ที่ดีนั้น ขึ้นอยู่กับจุดแข็งและ ความสนใจเฉพาะตน รวมถึงสิ่งแวดล้อม แนวคิดนี้นำไปสู่การกำหนดลำดับความสำคัญเป้าหมายของการ บำบัดแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดใหม่ โดยในขั้นตอนแรกควรหาว่าปัจจัยอะไรบ้างทั้งภายนอกและภายในที่เป็น อุปสรรคต่อการที่ผู้กระทำความผิดจะไปถึงการมีชีวิตที่ดีได้ แล้วจึงช่วยผู้กระทำความผิดให้สามารถลดอุปสรรคเหล่านั้นโดย การให้ทักษะความรู้ และทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อให้เขาบรรลุถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามแบบที่เขาต้องการได้ (Birgden (๒๐๐๒)

๔. ระบบการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนแบบไร้รอยต่อ (Uninterrupted Tailor – Made Routing Program for Youth)

ระบบการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนแบบไร้รอยต่อ เป็นนวัตกรรมในการดูแลเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ให้มีการร้อยเรียงกระบวนการตั้งแต่การจัดทำแผนการบำบัดตามสภาพปัญหาและความจำเป็นของเด็กที่ชัดเจนและทำได้จริง โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่เด็กและเยาวชนเข้าสู่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จนกระทั่งเด็กและเยาวชนได้รับการปล่อยตัวกลับสู่ชุมชน และให้มีระบบและบุคลากรให้การติดตามดูแลอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการประคับประคองให้เด็กและเยาวชนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติภายหลังการปล่อยตัว ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาพฤติกรรมและการกระทำผิดซ้ำได้ โดยกลไกในการขับเคลื่อนงานนวัตกรรมนี้ที่สำคัญ คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน Individual Routing Counselor- IRC) ซึ่งจะเป็นผู้จัดทำแผน ให้คำปรึกษาแนะนำ ติดตามดูแลเด็กและเยาวชนเฉพาะรายตั้งแต่เข้าสู่ศูนย์ฝึกฯ ประสานเครือข่าย สถานศึกษา สถานประกอบการ และหน่วยงานต่างๆ ในชุมชน เพื่อเป็นหน่วยรองรับ และติดตามอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๑ ปี เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีพัฒนาการใน ๕ ด้าน คือ การศึกษา/ การประกอบอาชีพ ที่อยู่อาศัยและชุมชน การใช้เวลาว่าง การคบเพื่อน ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และสามารถมีชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขและมีสุขภาวะที่ดีในภายหลังการปล่อยตัว

๕. การล้อมวงสนับสนุนและความรับผิดชอบ Circles of Support and Accountability - CoSA)

การล้อมวงสนับสนุนและความรับผิดชอบ - CoSa เป็นการแก้ไขผู้กระทำผิดทางเพศที่มีจุดเริ่มต้นในชุมชนเล็กๆ ของประเทศแคนาดา ในช่วงปี ๑๙๙๐ CoSA เป็นการแก้ไขฟื้นฟูที่มีรากฐานจากแนวคิดกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ซึ่งมองว่าอาชญากรรมเป็นอันตรายต่อผู้เสียหายและชุมชน รูปแบบนี้มุ่งเน้นไปที่การคืนสู่สังคมอย่างปลอดภัยของผู้พ้นโทษจากการจำคุกที่ในคดีความผิดทางเพศที่มักจะมีความเสี่ยงและความจำเป็นสูง การล้อมวงนี้ประกอบด้วยอาสาสมัครจากชุมชนประมาณ ๔ – ๖ คน โดยหนึ่งนั้นเป็นอาสาสมัครหลักที่พบปะผู้กระทำผิดเป็นประจำ

โปรแกรมนี้พยายามช่วยผู้กระทำผิดที่อยู่แกนกลางให้ประสบความสำเร็จในการกลับเข้าสู่สังคมด้วยการให้การสนับสนุนทางสังคมแก่พวกเขา ขณะที่พวกเขาพยายามหางานทำ หาที่อยู่อาศัย ต้องการการดูแลช่วยเหลือและความต้องการทางสังคมอื่นๆ โดยผ่านการประชุมในหมู่สมาชิกของวงล้อม CoSA ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยให้ผู้กระทำผิดได้สร้างมิตรภาพกับอาสาสมัครของพวกเขา แต่ด้วยเป้าหมายของการ “ไม่ตกเป็นเหยื่ออีกต่อไป” CoSA ยังเน้นย้ำความรับผิดชอบโดยยืนยันว่าผู้กระทำผิดต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของตน

การประเมินผลลัพธ์ของโปรแกรม CoSA ในแคนาดา สหราชอาณาจักรและสหรัฐอเมริกาแสดงให้เห็นว่ามีประสิทธิภาพในการลดการกระทำผิดซ้ำ จากการประเมินล่าสุดของโปรแกรม CoSA ในมินนิโซตา (MnCoSA) ซึ่งอยู่บนฐานของการทดลองควบคุมแบบสุ่ม (randomized controlled trial) พบว่า สามารถลดการกระทำผิดซ้ำทางเพศอย่างมีนัยสำคัญซึ่งช่วยลดความเสี่ยงในการถูกจับกุมซ้ำได้ร้อยละ ๘๘ ผลลัพธ์ยังแสดงให้เห็นว่า MnCoSA ลดการกระทำผิดซ้ำอย่างมีนัยสำคัญสำหรับความผิดประเภทใดๆ ได้มากถึงร้อยละ ๕๗ และจากการวิเคราะห์ต้นทุน (cost-benefit analysis) แสดงให้เห็นว่า MnCoSA ทำให้รัฐประหยัดค่าใช้จ่ายได้ประมาณ ๒

ล้านเหรียญ และสร้างประโยชน์ ๔๐,๙๒๓ เหรียญต่อผู้เข้าร่วม โดยสำหรับทุกดอลลาร์ที่ใช้กับ MnCoSA นั้นให้ผลประโยชน์กลับมา ๓.๗๓ เหรียญ

การกระทำผิดซ้ำทางเพศ

ผลการวิจัยในระยะ ๒๕ ปีที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่าผู้กระทำผิดทางเพศมักทำกับเด็ก และผู้กระทำผิดทางเพศต่อคนในครอบครัวตนเอง (incest) ก็จะกระทำต่อเด็กทั้งที่อยู่ในและนอกครอบครัวของตนเอง และยังพบว่าพวกที่ดูอินเตอร์เน็ตก็อาจมีการกระทำผิดที่ถึงตัวเด็กได้ นับเป็นข้อท้าทายในการแบ่งกลุ่มผู้กระทำผิดในกลุ่มนี้

อัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดทางเพศในทุกประเภท จากข้อมูลการศึกษาที่ใหญ่ที่สุด พบว่าอัตราการกระทำผิดซ้ำในระยะเวลากการติดตาม ๓ ปี อยู่ที่ร้อยละ ๕.๓ ซึ่งคล้ายคลึงกับผลการศึกษาวิจัยอื่นๆ แต่จำนวนผู้กระทำผิดทางเพศที่กลับมากระทำผิดที่ใช้ความรุนแรงอยู่ที่ร้อยละ ๑๗.๑ และกระทำผิดในคดีอื่นๆ อยู่ที่ร้อยละ ๔๓

โดยรวมแล้วเมื่อเปรียบเทียบกับผู้กระทำผิดคดีอื่น อัตราการถูกจับซ้ำของผู้กระทำผิดทางเพศนั้น จะน้อยกว่าผู้กระทำผิดคดีอื่น แต่อัตราการถูกจับซ้ำในคดีเพศจะสูงกว่าคดีอื่นๆ ถึง ๔ เท่า ทั้งนี้อัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดทางเพศ จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามระยะเวลาที่มากขึ้น จากผลการศึกษาที่ติดตามผู้กระทำผิดทางเพศทุกๆ ๕ ปี จนถึง ๒๐ ปี พบว่าจำนวนผู้กระทำผิดซ้ำเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๑๔ ไปจนถึงร้อยละ ๒๗ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้กระทำผิดที่ไม่มีการถูกจับซ้ำอีกในคดีที่เกี่ยวกับเพศในรอบ ๕ ปีแรก ก็มีความเสี่ยงน้อยลงในการกระทำผิดอีกในช่วงเวลาที่เหลืออยู่ ผู้กระทำผิดทางเพศที่เป็นผู้หญิง ซึ่งเป็นสัดส่วนการกระทำผิดทางเพศอยู่ที่ร้อยละ ๔ - ๕ จะมีการกระทำผิดซ้ำน้อยกว่าผู้กระทำผิดผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญ

มีการศึกษาวิจัยวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ ที่เป็นการนำเอาผลการศึกษาวิจัยที่ผ่านการคัดเลือกแล้วว่ามีวิธีการดำเนินการศึกษาวิจัยที่น่าเชื่อถือจำนวนหลายงานมาวิเคราะห์ถึงวิธีการ ตัวแปรและผลของการดำเนินงานของโครงการถึงเรื่องของประสิทธิภาพประสิทธิผลของโปรแกรมการบำบัดรักษาผู้กระทำผิดทางเพศเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายในการลดปัญหาอาชญากรรมและค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมาจำนวน ๒๘ โครงการ โดยข้อสรุปพบว่า แนวทางการบำบัดโดยใช้ Cognitive behavioral/relapse prevention treatment, behavioral treatment and hormonal medication เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้กระทำผิดทางเพศที่ไม่ได้เข้าโปรแกรมนี้ ค่าเฉลี่ยของอัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดทางเพศที่ได้รับการบำบัดแก้ไข คือ ๙% เปรียบเทียบกับกลุ่มผู้กระทำผิดในกลุ่มเดียวกันที่ไม่ได้รับการรักษามีอัตราการกระทำผิดซ้ำที่ ๒๑% นอกจากนี้ นักวิจัยผู้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ยังสรุปว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบว่าการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูนั้นจะกระทำโดยหน่วยงานภายใต้กระบวนการยุติธรรมหรือหน่วยงานอื่น หรือเป็นโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูที่ทำในสถานควบคุมหรือทำในชุมชน

ข้อท้าทายและมาตรการในอนาคต

ข้อท้าทาย

- ขาดเครื่องมือประเมินและจำแนกเฉพาะสำหรับผู้กระทำผิดทางเพศประเภทต่าง ๆ
- ขาดโปรแกรมที่พิสูจน์ทราบแล้ว (evidence – based programs) เพื่อแก้ไขกลุ่มผู้กระทำผิดทางเพศที่เฉพาะเจาะจง

- ความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไม่เพียงพอ (ทั้งภายในและภายนอกสถานที่ควบคุม) เพื่อทำการจำแนกและบำบัดแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเหล่านี้

- ภาวะนักโทษล้นคุก เรือนจำแออัด
- ทศนคติของสาธารณะและผู้กำหนดนโยบายที่มีต่อผู้กระทำผิดทางเพศ

มาตรการในอนาคต

- การขึ้นทะเบียนและการแจ้งเตือนผู้กระทำผิดทางเพศ (Sex Offender Registration and Notification) โดยอาจมีการเข้าถึงข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศทางอินเทอร์เน็ต และมีการแจ้งเตือนชุมชนหากผู้กระทำผิดทางเพศมาอาศัยหรือทำงานในชุมชน

- การใช้ยาเพื่อลดฮอร์โมนทางเพศและการทำหมัน (Pharmacological and Surgical Treatment)

- การบำบัดความคิดและพฤติกรรม (Cognitive Behavioral Therapy - CBT) สำหรับผู้กระทำผิดทางเพศประเภทต่างๆ

- การกำกับดูแลอย่างเข้มงวดและการสนับสนุนที่ครอบคลุมสำหรับผู้กระทำผิดทางเพศที่มีความเสี่ยงสูงต่อการกระทำผิดซ้ำทางเพศในอนาคต

ส่วนที่ ๓ กรอบกฎหมายระหว่างประเทศและมาตรการในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศ^๖

กฎหมายระหว่างประเทศและมาตรการในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศ แบ่งออกเป็น ๒ มาตรการหลักๆ คือ การขึ้นทะเบียนและแจ้งเตือนข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศ และมาตรการฉีดยาเพื่อควบคุมฮอร์โมนทางเพศ

๑. การขึ้นทะเบียนและการแจ้งเตือนข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศ (Sex Offender Registration and Notification)^๗

มาตรการในการขึ้นทะเบียนและการแจ้งเตือนข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศได้ถูกบัญญัติเป็นกฎหมายภายในประเทศครั้งแรกที่สหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. ๑๙๙๔ และมีการแพร่กระจายไปใช้ทั่วโลก โดยเมื่อ ค.ศ. ๒๐๑๖ มีทั้งหมด ๒๙ ประเทศ ที่ได้นำมาตรการดังกล่าวมาบังคับใช้ในประเทศของตน ซึ่งประกอบไปด้วย อาร์เจนตินา, ออสเตรเลีย, บาฮามาส, แคนาดา, ชิลี, ไซปรัส, ฝรั่งเศส, เยอรมนี, อินเดีย, สาธารณรัฐไอร์แลนด์, จาเมกา, เคนยา, มัลดีฟส์, มอลตา, นิวซีแลนด์, ไนจีเรีย (รัฐลากอส), โปรตุเกส, แอฟริกาใต้, เกาหลีใต้, สเปน, ไต้หวัน, ตรินิแดดและโตเบโก, สหราชอาณาจักรและเครือจักรภพแห่งประชาชาติ (เบอร์มิวดา ยิบรอลตาร์ เกิร์นซีย์ ไอล์ออฟแมน นิวเจอร์ซีย์และหมู่เกาะพิตแคร์น) และทุกมลรัฐในสหรัฐอเมริกา

มาตรการดังกล่าวเป็นการนำผู้กระทำผิดทางเพศที่อยู่ในเงื่อนไขที่ต้องขึ้นทะเบียนมาทำการจัดเก็บข้อมูล เช่น ชื่อ นามสกุล ที่อยู่อาศัย ประวัติอาชญากร เป็นต้น เพื่อเป็นฐานข้อมูลที่ช่วยให้การดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมหรือภารกิจของหน่วยงานอื่นของรัฐนั้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การนำข้อมูลไปใช้ในการสืบสวน สอบสวน การตรวจสอบผู้ต้องสงสัยในคดี การชี้ตัวผู้กระทำผิด การรับบุคคลเข้าทำงาน การออกใบอนุญาตต่างๆ การตัดสินใจในการใช้เงื่อนไขการคุมประพฤติ เงื่อนไขการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยให้เหมาะสมกับประวัติของผู้นั้น เช่น หากเป็นผู้กระทำผิดติดนิสัยที่ชอบกระทำชำเราเด็กหรือเยาวชน สิ่งที่ควรกำหนดคือห้ามให้เข้าเขตที่มีเด็กอยู่เป็นจำนวนหนึ่ง การห้ามเข้าไปในบริเวณโรงเรียน สถานเลี้ยงเด็กในยามวิกาล หรือการห้ามให้เขาประกอบอาชีพที่มีโอกาสได้อยู่กับเด็กหรือเยาวชนเป็นการส่วนตัว เช่น การเป็นครูสอนพิเศษที่บ้าน เป็นยามหรือภารโรงที่โรงเรียน เป็นต้น^๘ ผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกขึ้นทะเบียนแล้ว มีหน้าที่ต้องแจ้งข้อมูลของตนต่อหน่วยงานรัฐตามระยะเวลาที่กำหนด หรือหากมีข้อมูลที่เปลี่ยนแปลงไปก็ต้องมาแจ้งต่อเจ้าหน้าที่เช่นกัน เช่น การเปลี่ยนแปลงชื่อ นามสกุล (บางประเทศไม่สามารถเปลี่ยนชื่อ สกุลได้) หรือย้ายที่อยู่อาศัย ย้ายที่ทำงาน เป็นต้น

การเข้าถึงข้อมูลของผู้กระทำผิด สามารถแบ่งการเข้าถึงได้หลายระดับ^๙

๑) การเข้าถึงได้เฉพาะหน่วยงานของรัฐ

^๖ ดูตารางเปรียบเทียบการใช้ยาเพื่อควบคุมฮอร์โมนและมาตรการป้องกันผู้กระทำผิดทางเพศของแต่ละประเทศ ในผนวก

^๗ เนื้อหาส่วนใหญ่เรียบเรียงจาก Smart Summary ๒๐๑๖ Global Survey of Sex Offender Registration and Notification Systems

^๘ ศรีณัฏธ์ณ์ เดชะทัตตานนท์ “มาตรการทางกฎหมายในการติดตามตรวจสอบผู้กระทำผิดทางเพศ” LEGAL MEASURES FOR MONITORING AND TRACKING SEX OFFENDERS, วารสารบัณฑิตศึกษานิติศาสตร์ หน้า ๙๑๔

^๙ ศรีณัฏธ์ณ์ เดชะทัตตานนท์ หน้า ๙๑๘ - ๙๑๙

ประเทศฝรั่งเศส ได้บัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา Code de procédure pénale Article ๗๐๖-๕๓-๗ ให้เฉพาะผู้พิพากษา ผู้ว่าราชการจังหวัดและเจ้าหน้าที่รัฐอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ นายทะเบียน เจ้าหน้าที่กรมราชทัณฑ์ เป็นต้น และการเปิดเผยข้อมูลนั้นต้องเป็นไปเฉพาะตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้เท่านั้น เช่น เพื่อการสืบสวนสอบสวน การจ้างงาน การสรรหาคนเข้าทำงาน การพิจารณาอนุมัติ อนุญาตใดๆ หรือการพิจารณาเกี่ยวกับกิจกรรมที่มีเด็กหรือเยาวชนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ทั้งยังมีระบบการเข้าถึงข้อมูลของผู้กระทำผิดทางเพศทุกขั้นตอนต้องเข้าถึงผ่านระบบรักษาความปลอดภัย (Système de télécommunication sécurisé) เพื่อรักษาความปลอดภัยของข้อมูล

๒) การเข้าถึงต่อหน่วยงานของรัฐและประชาชนแบบมีเงื่อนไข

ในประเทศอังกฤษ การเข้าถึงข้อมูลของผู้กระทำผิดโดยหน่วยงานของรัฐและการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อประชาชน มีลักษณะจำกัดเฉพาะกลุ่มหรือเฉพาะรายบุคคลมิได้เป็นการเปิดเผยอย่างทั่วไป โดยได้บัญญัติการเปิดเผยข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศในลักษณะเป็นข้อสันนิษฐานในการเปิดเผยข้อมูล (Presumption to disclose) ใน Criminal Justice Act ๒๐๐๓ Section ๓๒๗ (A Disclosure of information about convictions etc. of child sex offenders to members of the public) มีผลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเปิดเผยข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศต่อบุคคลที่สามเพื่อลดโอกาสในการเกิดพฤติกรรมที่เป็นอันตราย โดยไม่ต้องจำเป็นต้องมีการร้องขอให้เปิดเผย เพียงแต่หากเข้าตามองค์ประกอบข้อสันนิษฐานที่กำหนดไว้ก็สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ เช่น หากมีเหตุการณ์ที่เชื่อได้ว่าผู้กระทำผิดทางเพศมีความเสี่ยงที่จะกระทำความผิดที่ร้ายแรง (Serious harm) ต่อเด็กหรือเยาวชน

๓) การเข้าถึงข้อมูลต่อประชาชนเป็นการทั่วไป

สหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นประเทศแรกเริ่มที่มีการใช้รูปแบบการเข้าถึงข้อมูลในระดับนี้ โดยประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศได้อย่างทั่วไป ซึ่งวิธีการเข้าถึงข้อมูล แบ่งได้ดังนี้

๑. การเข้าถึงข้อมูลผู้กระทำผิดทางเพศผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Public access to Sex Offender Information through the Internet) เป็นการเข้าถึงหรือเปิดเผยข้อมูลผ่านเว็บไซต์กลางของสหรัฐอเมริกา (<https://www.nsopw.gov>) อันเป็นการเข้าถึงทางภูมิศาสตร์ (Geographic reach) ที่มีลักษณะเป็นขยายขอบเขตการเข้าถึง ทำให้ข้อมูลมีความเป็นสาธารณะมากกว่าการรูปแบบอื่น

๒. การแจ้งข้อมูลต่อสาธารณะและชุมชน (Community Notification) เป็นมาตรการเชิงรุก (Proactive) ที่เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐทำการแจ้งข้อมูลของผู้กระทำผิดทางเพศต่อชุมชนหรือท้องถิ่นนั้น เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย การเคหะสาธารณะ องค์กรเกี่ยวกับการบริการสังคม (Social Service Agencies) ที่มีหน้าที่ปกป้องดูแลความปลอดภัยของเด็กและเยาวชน เป็นต้น เพื่อให้ชุมชนสามารถช่วยกันดูแล ระวังระมัดระวังซึ่งกันและกัน เช่น การที่ต้องอาศัยอยู่ในชุมชนโดยละแวกบ้านนั้นมีผู้กระทำผิดทางเพศย้ายเข้ามาอาศัย หากได้รับรู้ข้อมูลดังกล่าวการระวังตนเองก็จะมีมากขึ้นหรือหากเห็นผู้นั้นอยู่กับเด็กหรือเยาวชนที่มีใช้บุตรของตน คนในชุมชนก็จะช่วยดูแลเป็นหูเป็นตาให้กัน

การปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย (Updating) ส่วนใหญ่แล้ว ผู้กระทำผิดทางเพศต้องมีการแจ้งข้อมูลต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุกปี ฝรั่งเศสมีข้อกำหนดให้แจ้งทุก ๖ เดือน ขณะที่สหรัฐอเมริกาต้องแจ้งทุกๆ ๓ เดือน

หากมีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยหรือปรับเปลี่ยนชื่อ ต้องแจ้งโดยเร็วที่สุดมีระยะเวลาตั้งแต่ภายใน ๒๔ ชั่วโมง จนกระทั่งช้าที่สุดภายใน ๑๕ วัน

กรณีตัวอย่างจากต่างประเทศ

สหรัฐอเมริกา รัฐแคลิฟอร์เนียเป็นรัฐแรกที่น่าระบบการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศมาบังคับใช้ในปี ค.ศ. ๑๙๔๗ ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๙๔ Jacob Wetterling Crimes Against Children and Sexually Violent Offender Registration Act หรือที่เรียกว่า Wetterling Act ได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาองเกรสอันมีผลให้มีการจัดตั้งระบบการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศในระดับสหพันธรัฐ โดยเน้นผู้กระทำความผิดทางเพศที่มีประวัติอาชญากรรมทางเพศจำนวนมาก นอกเหนือจาก Wetterling Act แล้ว สหรัฐอเมริกามีกฎหมายที่สำคัญอีกฉบับหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดให้ผู้กระทำความผิดทางเพศแจ้งข้อมูลของตนต่อเจ้าหน้าที่รัฐ คือ Megan's Law^{๑๐} กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้ทุกรัฐในสหรัฐอเมริกาพัฒนาปรับปรุงระบบการขึ้นทะเบียนในรัฐของตนเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างรัฐต่างๆ ภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม Megan's Law ได้ถูกผนวกรวมกับ Adam Walsh Child Protection and Safety Act ในปี ค.ศ. ๒๐๐๖ โดยได้นำ Sex Offender Registration and Notification Act (SORNA) ที่กำหนดหลักเกณฑ์ทั้งเรื่องการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศและการแจ้งเตือนภัยแก่สาธารณชนเข้าไว้ด้วยกันด้วย^{๑๑}

แคนาดา

การขึ้นทะเบียนทางเพศในแคนาดาแบ่งออกเป็นสองระดับ คือ ระดับรัฐและสหพันธรัฐ โดยในปี ๒๐๐๑ รัฐออนแทรีโอ (Ontario) เป็นรัฐแรกที่เริ่มต้นใช้ระบบการขึ้นทะเบียนทางเพศ ต่อมาในปี ๒๐๐๔ สำนักทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศระดับชาติแคนาดา (Canadian National Sex Offender Registry) ได้เสนอให้มีกฎหมายว่าด้วยการขึ้นทะเบียนข้อมูลของผู้กระทำความผิดทางเพศซึ่งเรียกว่า Sex Offender Information Registration Act (SOIRA) เพื่อปราบปรามการกระทำความผิดทางเพศและเพื่อป้องกันผู้บริสุทธิ์ในสังคม ซึ่งในแต่ละรัฐก็ได้ผ่านข้อบังคับในการลงทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ แต่สิ่งที่แตกต่างจากระบบการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศในสหรัฐอเมริกาคือ สาธารณชนยังคงถูกจำกัดการเข้าถึงข้อมูลของผู้กระทำความผิดทางเพศที่ขึ้นทะเบียน การแจ้งเตือนจะกระทำในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางเพศต่อเด็กและมีความเสี่ยงสูงที่จะกระทำความผิดซ้ำเท่านั้น^{๑๒}

^{๑๐} Megan's Law เป็นกฎหมายของสหรัฐอเมริกาในการจัดเก็บรายชื่อผู้กระทำความผิดทางเพศเพื่อแจ้งเตือนไปยังชุมชน กฎหมายฉบับนี้เกิดจากกรณีของเด็กหญิง Megan Kanka อายุ ๗ ขวบ ที่ถูกฆ่าข่มขืนโดยชายที่เคยถูกตัดสินจำคุกว่ากระทำความผิดทางเพศที่อาศัยอยู่ในย่านนั้น การตายของเด็กหญิงนำมาซึ่งการผลักดันกฎหมายของรัฐนิวยอร์ก ในปี ๑๙๙๔ โดยกำหนดให้มีการแจ้งเตือนแก่ประชาชนเมื่อผู้กระทำความผิดทางเพศต่อเด็กได้ย้ายมาอาศัยอยู่ในบริเวณหมู่บ้านหรือพื้นที่ใกล้เคียง ต่อมาในปี ๑๙๙๖ ประธานาธิบดีคลินตัน ได้ลงนามตราบัญญัติ Megan's law เพื่อบังคับใช้ในสหรัฐอเมริกา กำหนดให้รัฐต้องแจ้งเตือนแก่ชุมชนเมื่อมีผู้กระทำความผิดทางเพศย้ายเข้ามาในชุมชน

^{๑๑} วาริรัตน์ รัตนวิบูลย์สม “การขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ: พิจารณาในมิติของความร่วมมือระหว่างประเทศ” (Sex offender register in the context of international cooperation)

ใน http://publiclaw.net/publaw/view.aspx?id=๑๘๘๑#_ftn๔

^{๑๒} วาริรัตน์ รัตนวิบูลย์สม ฟังอ้าง

อังกฤษ มีการออกกฎหมาย Sex Offenders Act ๑๙๙๗ กฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ให้ ผู้กระทำความผิดทางเพศต้องแจ้งข้อมูล ส่วนตัวของตนต่อตำรวจ รวมทั้งหากต่อมาผู้กระทำความผิดย้ายถิ่นที่อยู่ก็ต้องแจ้งถิ่นที่อยู่ใหม่แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกครั้งภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดด้วย โดยกฎหมายได้กำหนดประเภทของบุคคลที่ต้องกรอกข้อมูล อาทิ บุคคลที่ได้ถูกตัดสินว่าได้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือบุคคลที่ได้รับโทษจำคุก หรืออยู่ระหว่างการถูกกักขัง หรืออยู่ระหว่างการคุมประพฤติโดยการให้บริการชุมชนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือเป็นผู้ที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในโรงพยาบาลหรืออยู่ ภายใต้การดูแลของเจ้าหน้าที่ อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ เป็นต้น โดยกฎหมายได้กำหนดให้บุคคลดังกล่าวต้องรายงานตัว รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

รายละเอียดของบุคคล	ระยะเวลาที่กำหนด
๑. กรณีบุคคลนั้น ได้รับการตัดสิน โทษให้จำคุก ตลอดชีวิตหรือ มากกว่า ๓๐ เดือน	ไม่จำกัดระยะเวลา
๒. กรณีบุคคลนั้น ได้เข้ารับการรักษา ในโรงพยาบาลตามคำสั่งที่กำหนด	ไม่จำกัดระยะเวลา
๓. กรณีบุคคลนั้น ได้รับการตัดสิน โทษให้จำคุก มากกว่า ๖ เดือน แต่ไม่เกิน ๓๐ เดือน	ระยะเวลา ๑๐ ปี นับแต่วันที่ได้รับโทษดังกล่าว
๔. กรณีบุคคลนั้น ได้รับการตัดสิน โทษให้จำคุก ๖ เดือน หรือไม่เกิน ๖ เดือน	ระยะเวลา ๗ ปี นับแต่วันที่ได้รับโทษดังกล่าว
๕. กรณีบุคคลที่ได้รับการรักษาใน โรงพยาบาลโดยไม่ได้มีคำสั่งบังคับ	ระยะเวลา ๗ ปี นับแต่วันที่กฎหมายกำหนด
๖. กรณีบุคคล ประเภทอื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด	ระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่กฎหมายกำหนด

ฝรั่งเศส มีมาตรการในการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ (Sex Offender Registration) เช่น ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา กระทำชำเราเด็ก ความผิดในการล่วงละเมิดทางเพศ กระทำอนาจารเด็ก นอกจากนั้นยังมีประเภทความผิดอื่นที่ต้องขึ้นทะเบียนด้วย เช่น ความผิดฐานฆ่าผู้อื่น รวมถึงเหยื่อที่เป็นเด็ก กระทำชำเราและฆ่า การฆ่าที่มีลักษณะการใช้กำลังรุนแรง วิธีโหดร้าย หรือมีลักษณะเป็นการทรมานเหยื่อ เป็นต้น ความผิดต่อร่างกาย เช่น ความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ทารุณกรรมผู้อื่น รวมถึงเหยื่อที่เป็นเด็ก

ประเทศฝรั่งเศสใช้ระบบฐานข้อมูลผู้กระทำความผิดทางเพศที่เรียกว่า “The National Automated Sex Offenders Register” ฐานข้อมูลนี้ถูกสร้างขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๒๐๐๕ เพื่อปกป้องและคุ้มครองเด็กและเยาวชนฝรั่งเศสจากการถูกละเมิดหรือคุกคามทางเพศ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลฝรั่งเศสก็มิได้เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปเข้าถึงข้อมูลผู้กระทำความผิดทางเพศได้อย่างง่ายดายนัก คงให้แต่เฉพาะผู้ที่มีอำนาจทางตุลาการและเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องเท่านั้นที่สามารถเข้าตรวจสอบข้อมูลผู้กระทำความผิดทางเพศได้ โดยผู้กระทำความผิดทางเพศที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๑๓ ปี ไม่ต้องขึ้น

ทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ หากเป็นกรณีอายุระหว่าง ๑๓ - ๑๘ ปี จะไม่ขึ้นทะเบียนก็ได้ เว้นแต่ศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าต้องขึ้นทะเบียน

ระยะเวลาในการขึ้นทะเบียน และการแจ้งข้อมูลผู้กระทำความผิดทางเพศ

- ผู้กระทำความผิดทางเพศที่ถูกลงโทษจำคุกเป็นระยะเวลาตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป จะถูกขึ้นทะเบียนเป็นเวลา ๓๐ ปี
- ผู้กระทำความผิดทางเพศที่ถูกลงโทษจำคุก หรือถูกลงโทษอย่างอื่นอันมิใช่ ผู้กระทำความผิดทางเพศที่ต้องขึ้นทะเบียนตามกรอบระยะเวลาข้างต้นจะถูกขึ้นทะเบียนเป็นเวลา ๒๐ ปี

สาธารณรัฐไอร์แลนด์

ก็ได้บัญญัติกฎหมายว่าด้วยผู้กระทำความผิดทางเพศออกมาในปี ๒๐๐๑ เรียกว่า “Sex Offenders Act ๒๐๐๑” ซึ่งกำหนดให้ผู้กระทำความผิดทางเพศตามพระราชบัญญัตินี้ต้องแจ้งข้อมูลของตนต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รัฐบาลไอร์แลนด์คาดหวังไว้นอกจากกฎหมายฉบับนี้จะช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามตรวจสอบผู้กระทำความผิดทางเพศที่หลบหนีเข้าประเทศอื่นได้แล้วยังสามารถป้องกันผู้กระทำความผิดทางเพศจากประเทศอื่นหลบหนีเข้าประเทศไอร์แลนด์ด้วยเช่นกัน แต่ที่น่าแปลกคือ แม้ว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่มีบทบัญญัติว่าด้วยเรื่องการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศไว้แต่ระบบการขึ้นทะเบียนดังกล่าวกลับได้รับความนิยมใช้อย่างเป็นทางการภายในประเทศไอร์แลนด์

● การกำหนดห้ามเข้าสถานที่

อังกฤษ มีการออกกฎหมาย Sexual Offences Act ๒๐๐๓ กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดห้ามผู้กระทำความผิดทางเพศเข้าใกล้สถานที่ที่เด็กพักอาศัย ทั้งนี้เพื่อปกป้องเด็กมิให้ต้องพลัดพลัดตกเป็นเหยื่อของผู้กระทำความผิดทางเพศได้อีก นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้ยังให้อำนาจตำรวจตรวจลายนิ้วมือหรือถ่ายรูปผู้กระทำความผิดทางเพศไว้เพื่อตรวจสอบข้อมูลของผู้กระทำความผิดทางเพศให้ทันสมัยอยู่เสมอ รวมทั้งจัดตั้งฐานข้อมูลที่ชื่อว่า ViSOR (Violent and Sex Offender Register) ขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการบันทึกข้อมูลของผู้กระทำความผิดทางเพศนั่นเอง^{๑๓}

รัฐหลุยเซียนา กำหนดให้ผู้กระทำความผิดซึ่งอยู่ในระหว่างการคุมประพฤติอยู่ห่างจากในโรงเรียนประถมและมัธยมศึกษา อย่างน้อย ๑,๐๐๐ ฟุต (เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการสถานศึกษา หรือหัวหน้าสถานศึกษา แล้วแต่กรณี) หรือมิให้เกี่ยวข้องกับการขนส่งนักเรียน หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนที่มีเด็กนักเรียนอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี และยังกำหนดให้ผู้กระทำความผิดซึ่งอยู่ในระหว่างการคุมประพฤติอยู่ห่างจากสระว่ายน้ำสาธารณะ, ศูนย์เยาวชน, สถานที่ที่รับดูแลเด็กเล็ก อย่างน้อย ๑,๐๐๐ ฟุต

● การกำหนดเขตที่อยู่อาศัย

มาตรการนี้มีแนวคิดมาจากหลักที่ต้องการป้องกันอาชญากรรมโดยรูปแบบการกีดกันผู้กระทำความผิดให้พ้นหรือออกจากสังคม (Banishment) เนื่องจากเห็นว่าการก่อกวนอาชญากรรมขึ้นอยู่กับโอกาส และสถานการณ์ที่เอื้ออำนวย

^{๑๓} วารินทร์ รัตนวิบูลย์ อ้างแล้ว

หรือส่งเสริมให้ผู้นั้นลงมือกระทำความผิด โดยมาตรการการจำกัดเขตที่อยู่อาศัยของผู้กระทำผิดทางเพศ (Residency Restrictions) เป็นการกำหนดให้เขตที่อยู่อาศัยของผู้กระทำผิดทางเพศมีอย่างจำกัด

ในรัฐหลุยเซียนากำหนดให้ผู้กระทำความผิดซึ่งอยู่ในระหว่างการคุมประพฤติต้องอาศัยอยู่ห่างจากโรงเรียน ประถมและมัธยมศึกษา, สระว่ายน้ำสาธารณะ, ศูนย์เยาวชน, สถานที่ที่รับดูแลเด็กเล็ก อย่างน้อย ๑,๐๐๐ ฟุต และห้ามมิให้ผู้กระทำความผิดซึ่งอยู่ในระหว่างการคุมประพฤติติดต่อกับผู้เสียหาย หรือครอบครัวของผู้เสียหาย เว้นแต่ผู้เสียหายจะยินยอมให้ติดต่อ (ทางจดหมาย หรือการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร)

๒. การใช้ยาเพื่อควบคุมฮอร์โมนทางเพศ^{๑๔}

จุดมุ่งหมายคือการลดฮอร์โมนเทสโทสเตอโรนให้อยู่ในระดับเหมือนอยู่ในช่วงก่อนวัยหนุ่มสาว ซึ่งจะเป็นวิธีการช่วยลดความต้องการทางเพศของผู้กระทำผิด อีกทั้งช่วยลดจินตนาการทางเพศและลดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ จากการศึกษาข้อมูล ณ ปัจจุบันมี ประเทศ (มลรัฐ) ที่ใช้มาตรการนี้อยู่ประมาณ ๔๐ ประเทศ^{๑๕}

สหรัฐอเมริกา มี ๑๐ มลรัฐที่มีการใช้ยาเพื่อควบคุมฮอร์โมนทางเพศ

รัฐแคลิฟอร์เนีย เป็นมลรัฐแรกในการใช้ยา Medroxyprogesterone Acetate (เพื่อลดความต้องการทางเพศ) หรือให้พักการลงโทษ ร่วมกับการให้ยาสำหรับผู้กระทำความผิดครั้งแรกไม่ว่าจะเป็นการร่วมเพศทางทวารหนัก การมีเพศสัมพันธ์ ทางช่องปากและการล่วงละเมิดทางเพศ หากเป็นการกระทำต่อเหยื่อที่มีอายุไม่เกิน ๑๓ ปี และถ้าหากเป็นการกระทำความผิดซ้ำต้องได้รับยานี้ทันที ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย The Penal Code of California ที่ออกมาในปี ๑๙๙๖ โดยจะใช้ยาภายใน ๑ สัปดาห์ก่อนที่จะถูกปล่อยตัวออกจากที่คุมขัง และยังคงต้องได้รับการรักษาจนกว่าคณะกรรมการกรมราชทัณฑ์เห็นว่าการรักษาโรคนี้จะไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป

รัฐฟลอริดา

มีกฎหมายอนุญาตให้ใช้ยาบำบัดรักษาด้วย medroxyprogesterone acetate (MPA) ตั้งแต่นั้นปี ๑๙๙๗ ในกรณีความผิดที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศทั้งหมดตาม Florida Statutes Section ๗๙๔.๐๑๑ ได้แก่ การล่วงล้ำทางปาก ทวารหนักหรืออวัยวะเพศหญิงหรือทั้งหมดโดยอวัยวะเพศของผู้นั้น หรือการล่วงล้ำทางปาก ทวารหนักหรืออวัยวะเพศหญิงโดยวัตถุใดๆ โดยที่หากจำเลยถูกตัดสินว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามมาตรา ๗๙๔.๐๑๑ ศาลอาจให้จำเลยได้รับการบำบัดรักษาด้วยการใช้ยาดังกล่าว หากเป็นกรณีกระทำผิดซ้ำ ศาลต้องตัดสินให้จำเลยเข้ารับการรักษา ศาลกำหนดให้เข้ารับการรักษาด้วยการใช้ยา MPA เมื่อได้รับความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ว่าจำเลยเป็นผู้มีความเหมาะสมกับการรักษา และการพิจารณาดังกล่าวต้องทำภายในระยะเวลา ๖๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และการรักษาด้วยยา MPA จะจัดตามตารางที่ควบคุมโดยกรมราชทัณฑ์ ถ้าจำเลยไม่ปรากฏตัวตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนดเพื่อการรักษา หรือปฏิเสธการรักษาด้วยยา MPA จำเลยมีความผิดอาญา

^{๑๔} ดูตารางเปรียบเทียบการใช้ยาเพื่อควบคุมฮอร์โมนและมาตรการป้องกันผู้กระทำผิดทางเพศของแต่ละประเทศ ในผนวก

^{๑๕} วคินี กมลวรินทร์, มาตรการบำบัดผู้กระทำความผิดทางเพศด้วยวิธีการใช้ยาเพื่อควบคุมฮอร์โมนเพศ, , วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ๒๕๕๘. หน้า ๑๙

ระดับที่ ๒ ระยะเวลาของโทษจำคุกคือ ๑๕ ปี ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๗๕.๐๘๒ มาตรา ๗๗๕.๐๘๓ หรือ มาตรา ๗๗๕.๐๘๔^{๑๖}

รัฐมอนตานา

Sexual Crimes Chemical Treatment Of Sex Offenders ที่ออกมาในปี ๑๙๙๗ ให้ใช้มาตรการในกรณี กระทำผิดครั้งแรกในความผิดการกระทำรุนแรงทางเพศ, การร่วมเพศโดยปราศจากความยินยอม, การร่วมเพศ ระหว่างผู้มีสายเลือดเดียวกัน ที่ผู้เสียหายอายุน้อยกว่า ๑๖ ปี และผู้กระทำผิดอายุมากกว่าหรือ ๓ ปีขึ้นไป ศาลจะ ใช้ดุลพินิจในการให้สารเคมี MPA หรือสารเคมีอื่นที่เป็นลักษณะเดียวกันกับ MPA หรือการให้อาหารอื่นๆ ที่ผ่านการ รับรองความปลอดภัยทางการแพทย์ แต่หากเป็นความผิดครั้งที่ ๒ ผู้กระทำผิดจะถูกบังคับให้รับสารทันที แต่ต้อง แจ้งความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรโดยเฉพาะเรื่องผลข้างเคียงจากการใช้ยา มาตรการนี้ไม่มีการผ่านการ วิเคราะห์หรือประเมินผลทางจิตใจ โดยจะได้รับสารเคมี ๑ สัปดาห์ก่อนปล่อยตัว และรับยาจนกว่าคณะกรรมการ ของกรมราชทัณฑ์จะเห็นว่าไม่จำเป็นต้องรักษา

รัฐโอเรกอน

ในปี ๑๙๙๙ รัฐโอเรกอนได้แก้ไขกฎหมาย chapter ๑๔๔ section ๑๔๔.๖๒๕ Hormone or antiandrogen pilot treatment program ให้ผู้กระทำผิดทางเพศทุกคนต้องเข้ารับสารเคมีแต่ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมเป็น รายบุคคล ทั้งนี้ต้องไม่มีข้อบ่งห้ามทางการแพทย์ว่าห้ามรับสารเคมี ทั้งนี้ต้องแจ้งความยินยอมโดยเป็นลาย ลักษณ์อักษรโดยเฉพาะเรื่องผลข้างเคียงจากการใช้ยา และผู้รับยาจะต้องตระหนักถึงผลของการรับยาดด้วย โดย แพทย์ผู้ชำนาญการจะเป็นผู้ประเมินผล ทั้งนี้ผู้กระทำผิดจะได้รับทัณฑ์บน โดยจะเป็นผู้ถูกกำหนดให้ต้องได้รับ บทลงโทษ หากไม่ให้ความร่วมมือในการฉีดสารเคมีหรือฉีดสารเคมีอื่นเพื่อลบล้างประสิทธิภาพของสารเคมีที่กรม ราชทัณฑ์ฉีดให้ มาตรการนี้จะใช้จนกว่าคณะกรรมการพิจารณาการพักโทษหรือการพิจารณาล้างปล่อยตัวนักโทษ จะเห็นสมควรให้หยุด โดยผู้รับยาจะต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการฉีดสารเคมีทั้งหมด

รัฐจอร์เจีย

ภายใต้กฎหมาย Code of Georgia Annotated ที่ออกมาในปี ๒๐๐๖ ศาลจะใช้ดุลพินิจ ในการให้MPA หรือ สารเคมีอื่นที่เป็นลักษณะเดียวกันกับ MPA ทั้งในส่วนที่เป็นการกระทำผิดทางเพศครั้งแรกต่อเด็กที่อายุน้อยกว่า ๑๗ ปี โดยเป็นการกระทำที่อุกฉกรรจ์ การทำร้ายร่างกายเด็กหรือการร่วมเพศโดยทางทวารหนัก และการกระทำ ผิดครั้งที่ ๒ หากเป็นการกระทำผิดทางเพศต่อเด็ก ต้องผ่านการประเมินโดยจิตแพทย์หรือผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับจิต เวชที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องการกระทำผิดทางเพศต่อเด็กโดยเฉพาะ และต้องมีหนังสือแจ้งความยินยอมที่แสดงผล

^{๑๖} (๕) If a defendant whom the court has sentenced to be treated with medroxyprogesterone acetate (MPA) fails or refuses to:

(a) Appear as required by the Department of Corrections for purposes of administering the medroxyprogesterone acetate (MPA); or (b) Allow the administration of medroxyprogesterone acetate (MPA), the defendant is guilty of a felony of the second degree, punishable as provided in s. ๗๗๕.๐๘๒, s. ๗๗๕.๐๘๓, or s. ๗๗๕.๐๘๔.

ข้างเคียงเกี่ยวกับยาด้วย ผู้กระทำผิดจะได้รับสารเคมีจนกว่าจะแสดงให้เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องได้รับอีกต่อไป

รัฐหลุยเซียนา

มีมาตรการใช้ยา MPA ในปี ๒๐๐๘ โดยศาลสั่งให้ใช้ยารักษาหรือศาลอาจสั่งให้ทำหมันได้ (Physical Castration) โดยผู้กระทำผิดต้องยินยอม โดยใช้กับกรณีต่างๆ ดังนี้

๑. การข่มขืนในระดับแรก คือ การข่มขืนซึ่งกระทำโดยบุคคลที่มีอายุ ๖๕ ขึ้นไป และผู้ถูกกระทำมิได้ยินยอม ในกรณีดังต่อไปนี้ เช่น เขี้ยวได้ขัดขวางแล้วแต่ไม่สามารถขัดขวางได้, ผู้กระทำมีอาวุธ, เขี้ยวมีอายุต่ำกว่า ๑๓ ปี, มีผู้กระทำความผิดตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป เป็นต้น

๒. การข่มขืนในระดับสอง คือ การข่มขืนที่ผู้ถูกกระทำมิได้ยินยอม ในกรณีดังนี้ เช่น เมื่อเขี้ยวได้ต่อต้านหรือป้องกันแล้วแต่ไม่สามารถต่อต้านได้, เขี้ยวไม่มีความสามารถในการป้องกันอันเนื่องความผิดปกติบางอย่างที่เกิดขึ้นต่อร่างกายหรือจิตใจอันเนื่องมาจากการใช้ยา หรือความไม่รู้ของเขี้ยว

๓. การกระทำการทางเพศที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือบาดเจ็บสาหัสแก่ผู้ถูกกระทำ เช่น การสัมผัสของทวารหนักหรืออวัยวะเพศของเขี้ยวโดยผู้กระทำความผิดโดยใช้เครื่องมือหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายของผู้กระทำความผิด หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายของเขี้ยว

๔. การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศที่กระทำโดยบุคคลอายุมากกว่า ๑๗ ปี กระทำต่อบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๗ ปี โดยที่ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำมีอายุแตกต่างกัน ๒ ปี หรือบุคคลที่มีความพิการทางร่างกายและจิตใจ

๕. การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน หรือเพศตรงกันข้าม หรือกับญาติพี่น้อง ในกรณีที่เขี้ยวอายุต่ำกว่า ๑๗ ปี และผู้กระทำอายุมากกว่าเขี้ยวอย่างน้อย ๓ ปี, เขี้ยวได้ขัดขืนแล้วแต่ไม่เป็นผล, เขี้ยวได้ถูกข่มขู่ว่าจะได้รับอันตรายร้ายแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นต้น

ขั้นตอนการดำเนินการ

๑. ศาลสามารถตัดสินให้ผู้กระทำความผิดเข้ารับการรักษได้ตามที่ศาลเห็นสมควร (พิจารณาจากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ว่าผู้นั้นสามารถเข้ารับการรักษาโดยวิธีนี้ได้) ซึ่งคำพิพากษาของศาลที่เข้ารับการรักษานั้น ไม่มีผลในการลดโทษประเภทอื่น โดยศาลจะต้องมีคำสั่งภายใน ๖ วันนับจากวันที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษ หรือศาลอาจตัดสินให้ผู้กระทำความผิดเข้ารับการผ่าตัดได้ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดนั้นร้องขอ และศาลเห็นว่าผู้นั้นได้ทราบถึงวิธีการ ขั้นตอน และผลกระทบของการผ่าตัดเป็นอย่างดีแล้ว

๒. สำหรับการรักษาจะใช้ medroxyprogesterone acetate หรือสารเคมีอื่นๆ ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกัน

๓. ต้องมีการประเมินสุขภาพโดยผู้เชี่ยวชาญก่อนเข้ารับการรักษา

๔. ต้องได้รับการรักษาอย่างน้อย ๑ สัปดาห์ ก่อนปล่อยตัว

๕. ศาลจะเป็นผู้สั่งยกเลิกการรักษาเมื่อศาลเห็นสมควร

๖. ผู้เข้ารับการรักษาก็จะได้รับฟังรายละเอียด และขั้นตอนในการรักษา รวมถึงผลกระทบต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น และต้องแสดงความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรในการที่จะเข้ารับการรักษา

๗. ผู้เข้ารับการรักษจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรักษาเอง

๘. Department of Public Safety and Corrections เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินการ หมายเหตุ กรณีที่ผู้กระทำความผิดที่อาจได้รับการปล่อยตัวโดยการคุมประพฤติ จะต้องได้รับการรักษาโดยใช้ medroxyprogesterone acetate เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๖ สัปดาห์ก่อนการปล่อยตัว

ถ้าผู้กระทำความผิดเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในการรักษาหรือปฏิเสธไม่ดำเนินการตามขั้นตอนการรักษา ผู้กระทำความผิดจะถูกจำคุกโดยมีหรือไม่มีการใช้แรงงานอย่างหนัก เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปีแต่ไม่เกินห้าปี โดยที่จะไม่ได้รับประโยชน์จากการคุมประพฤติทัณฑ์บนหรือการพักการลงโทษ โดยศาลจะเป็นผู้ที่สั่งยกเลิกการรักษาเมื่อศาลเห็นสมควร

รัฐเท็กซัส

เท็กซัสเป็นมลรัฐเดียวที่มีกำหนดให้ผ่าตัดทำหมัน โดยปี ๒๐๑๑ กฎหมาย Texas Government Code ๕๐๑.๐๖๑. Orchiectomy for Certain Sex Offenders กำหนดให้ผู้กระทำความผิดทางเพศในการกระทำความผิดกับเด็กหรือความรุนแรงทางเพศทุกฐานความผิด สามารถแสดงความสมัครใจในการเข้ารับการผ่าตัดเพื่อทำหมันได้ แต่ต้องได้รับความยินยอมที่ผ่านกระบวนการให้คำปรึกษาจากจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ให้การให้คำแนะนำปรึกษาต่อผู้กระทำความผิดทางเพศจะเป็นผู้ประเมินจิตใจผู้กระทำความผิดนั้นว่ามีความเหมาะสมที่จะเข้ารับการผ่าตัดทำหมัน ผู้กระทำความผิดต้องลงนามให้ความยินยอมในทุกขั้นตอนด้วย

รัฐไอโอวา

Iowa Code ๙๐๓B SEX OFFENDER SPECIAL SENTENCING AND HORMONE TREATMENT ที่ออกในปี ๒๐๑๑ กำหนดให้การกระทำความผิดครั้งแรกที่เป็นความผิดทางเพศที่รุนแรงต่อเด็กอายุไม่เกิน ๑๓ ปี ศาลจะใช้ดุลพินิจในการให้ยาหรือให้ผ่าตัดด้วยความสมัครใจ แต่หากเป็นการกระทำความผิดครั้งที่ ๒ ผู้กระทำความผิดจะต้องถูกบังคับให้เข้ารับการบำบัดหรือการผ่าตัด เว้นแต่ถ้าการกระทำความผิดนั้นไม่กระทบต่อผู้เสียหาย ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่าต้องมีการแจ้งความยินยอมโดยลายลักษณ์อักษร

รัฐวิสคอนซิน

กฎหมาย Sexually violent person commitments.๙๘๐.๐๘ Supervised release; procedures, implementation, revocation ที่ออกในปี ๒๐๑๒ ให้ศาลจะใช้ดุลพินิจในทุกความผิด แต่ศาลอาจจะถามความสมัครใจของผู้กระทำความผิดที่มีความประสงค์ในการเข้ารับบำบัดสารเคมี Antiandrogen หรือสารเคมีให้ผลในลักษณะเดียวกันหรือไม่ หากเป็นการกระทำความผิดทางเพศที่กระทำต่อเด็ก ต้องเป็นเด็กที่อายุต่ำกว่า ๑๓ ปี แต่หากเป็นการกระทำความผิดทางเพศต่อเด็กที่เป็นความผิดระดับที่สองตามกฎหมายของวิสคอนซิน อาทิ การบังคับขืนใจให้มีการสัมผัสทางกายซึ่งเป็นผลให้เกิดบาดแผล มีการติดเชื้อมีหรือเกิดความทรมานทางจิตใจ, การกระทำความรุนแรงทางเพศที่ได้รับการช่วยเหลือจากบุคคลอื่น, การมีเพศสัมพันธ์โดยอีกฝ่ายถูกวางยาให้หมดสติ, ผู้ดูแลมีเพศสัมพันธ์กับผู้อยู่ในความดูแล/คนไข้, ผู้คุมขังหรือผู้มีอำนาจลงทัณฑ์มีเพศสัมพันธ์กับนักโทษหรือผู้ทำทัณฑ์บน ต้องเป็นการกระทำต่อผู้อยู่ ๑๓-๑๕ ปี โดยมีกระบวนการในการประเมินผลทางจิตใจผ่านแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญ แต่ศาลจะตั้งผู้ตรวจสอบพฤติการณ์ผู้กระทำความผิดเพื่อพิจารณา มาตราการนี้ใช้เวลากายใน ๑๒๐ วันนับแต่ศาลได้รับผลการพิจารณาจากผู้ตรวจสอบพฤติการณ์ของผู้กระทำความผิด

รัฐอลาบามา

ในปี ๒๐๑๙ รัฐอลาบามาได้ออกกฎหมายอนุญาตให้มีการฉีดสารเคมีลดความต้องการทางเพศ บังคับใช้แก่นักโทษที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่อายุมากกว่า ๒๑ ปีขึ้นไป^{๑๗} กระทำต่อเด็กอายุไม่เกิน ๑๓ ปี (โดยเป็นความผิดที่กำหนดไว้ใน Section ๑๕-๒๐A-๕, Code of Alabama ๑๙๗๕ ซึ่งมีทั้งหมด ๓๙ ประเภท^{๑๘} เช่น ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๖ ปี ขึ้นไปกระทำความผิดทางเพศกับเด็กอายุไม่เกิน ๑๒ ปี โดยอาศัยความอ่อนแอด้านร่างกายหรือจิตใจของผู้นั้น, ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๖ ปี ขึ้นไปกระทำความผิดทางเพศกับเด็กอายุมากกว่า ๑๒ ปี แต่ไม่เกิน ๑๖ ปี โดยผู้กระทำความผิดต้องมีอายุมากกว่าผู้ถูกกระทำอย่างน้อย ๒ ปี, การข่มขืนเด็กอายุต่ำกว่า ๑๒ ปี, การกระทำอนาจาร, การร่วมประเวณีระหว่างพี่น้อง, การค้ามนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ, การบังคับให้บุคคลอื่นหรือเด็กอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี เป็นโสเภณี, การเป็นธุระจัดหาโสเภณีหรือหาผลกำไรจากการค้าประเวณีเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี, การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อจุดประสงค์กิจกรรมทางเพศที่ผิดกฎหมาย, การจัดหาหรือจัดจ้างเด็กอายุมากกว่า ๑๐ ปี แต่ไม่เกิน ๑๘ ปีเพื่อวัตถุประสงค์ในการค้าประเวณี เป็นต้น)

โดยศาลจะมีคำสั่งให้ใช้ยากับนักโทษอย่างน้อย ๑ เดือน ก่อนถูกปล่อยตัวโดยต้องถูกคุมประพฤตินี้ทั้งนี้ผู้เข้ารับการรักษา (นักโทษ) จะต้องแสดงความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรและจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ต้องเข้ารับการรักษาอย่างต่อเนื่อง จนกว่าศาลจะมีคำสั่งให้ยกเลิกการรักษา โดยมีกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้ดูแลในการรักษา ทั้งนี้ผู้ถูกคุมประพฤตินี้ที่ได้รับการรักษามีสิทธิที่จะบอกยกเลิกการรักษาได้ทุกเมื่อ โดยผู้นั้นจะต้องถูกควบคุมตัวโดยกรมราชทัณฑ์ตามระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ในคำพิพากษาที่เหลือ

ยุโรป

เดนมาร์ก

มีการใช้ยากับผู้กระทำความผิดที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ผู้กระทำความผิดซึ่งศาลพิพากษาจำคุกห้าปีสำหรับความผิดฐานข่มขืน การร่วมประเวณีที่ผิดศีลธรรมมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก อาชญากรรมทางเพศที่หายับซ้ำ โดยเป็นทางเลือกของการลงอาญาซึ่งขึ้นอยู่กับโทษจำคุกตามคำพิพากษา ซึ่งผู้กระทำความผิดยินยอมและสมัครใจที่จะเข้ารับการรักษา สามารถใช้ยารักษาได้ทั้งในเรือนจำ และกรณีได้รับการพักโทษ คุมประพฤตินี้ มีกำหนดระยะเวลาการรักษาไม่น้อยกว่า ๒ ปี^{๑๙}

สาธารณรัฐเช็ก

ศาลจะกำหนดการบำบัดรักษาควบคู่กับการลงโทษสำหรับความผิดกรณีการเบี่ยงเบนทางจิตหรือการเบี่ยงเบนทางเพศที่ร้ายแรง โดยคำตัดสินของศาลได้รับการเสนอแนะจากจิตแพทย์และผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมทางเพศ สำหรับกรณีของการบำบัดรักษา ส่วนระยะเวลาและวิธีการบำบัดรักษาศาลไม่ได้กำหนด ซึ่งศาลอาจสั่งให้บำบัดรักษาแบบผู้ป่วยนอกแต่หากเป็นกรณีที่อันตรายศาลจะสั่งให้มีการบำบัดรักษาแบบผู้ป่วยในก็ได้ การรักษาจะ

^{๑๗} https://www.nzherald.co.nz/world/news/article.cfm?c_id=๒&objectid=๑๒๒๓๗๘๗๔

^{๑๘} Section ๑๕-๒๐A-๕, Code of Alabama ๑๙๗๕, <https://law.justia.com/codes/alabama/๒๐๑๓/title-๑๕/chapter-๒๐a/section-๑๕-๒๐a-๕/>

^{๑๙} เนตรนภิส ลายทิพย์, *มาตรการทางกฎหมายในการบำบัดรักษาผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ*, วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๖๐

เริ่มหลังจากมีการจำคุกแล้ว เมื่อระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษาสิ้นสุดลง การบำบัดรักษาต้องดำเนินการเท่าที่จำเป็นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ถ้าระยะเวลาในการรักษาในคุกไม่เพียงพอต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของการรักษา ศาลอาจตัดสินใจให้มีการรักษาต่อเนื่องในสถานพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกและต้องไม่เกิน ๒ ปี แต่ศาลสามารถขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกิน ๒ ปี

ฝรั่งเศส

โดยทั่วไปผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศต่อเด็กจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้ที่ขึ้นชอขบมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก ที่มักแสดงออกมาเข้มแข็งแต่ไม่สามารถระงับอารมณ์ทางเพศในเด็กได้ ผลทางสังคมต่อผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศมี ๒ ประการ คือ ทางอาญา และทางการแพทย์ โดยเมื่อบุคคลกระทำความผิดครั้งแรกต่อเด็ก บุคคลเหล่านี้เมื่อได้รับการคุมขัง บางเดือนอาจมีโอกาในการได้รับการบำบัด รักษา โดยการใช้ยาควบคู่กับการบำบัดรักษาทางจิต ถ้าบุคคลปฏิเสธ บุคคลจะได้ถูกตัดสินลงโทษจำคุก ๕-๒๐ ปี ขึ้นอยู่กับความรุนแรงและจำนวนการข่มขืนก่อนหน้านี้ การบำบัดรักษาต้องอยู่ภายใต้ความยินยอมโดยสมัครใจ ปัจจัยที่ได้รับการพิจารณา คือ อายุของเหยื่อ ประเภทของผู้กระทำ และความผิดปกติทางจิต

เอสโตเนีย

เป็นมาตรการบำบัดรักษาแทนการจำคุก สำหรับความผิดทางเพศซึ่งมีโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือน ถึง ๒ ปี เฉพาะกรณีผู้ซึ่งต้องรับการบำบัดรักษาเป็นการเฉพาะ อันเนื่องมาจากภาวะที่ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ทางเพศได้ โดยการกระทำความผิดที่อยู่ในขอบเขต ได้แก่ ข่มขืนหรือเข้าร่วมการกระทำทางเพศแก่เด็กอายุน้อยกว่า ๑๘ ปี ข่มขืนหรือเข้าร่วมการกระทำทางเพศแก่บุพการี พ่อแม่บุญธรรม เครือญาติในครอบครัว ซ้อบริการทางเพศเด็กอายุน้อยกว่า ๑๘ ปี ให้ใช้การบำบัดรักษาตั้งแต่การกระทำความผิดครั้งแรก โดยกำหนดเป็นเงื่อนไขบังคับก่อนที่ศาลจะพิจารณาปล่อยตัว เงื่อนไขในการรักษานั้น ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ต้องให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร (written consent) ว่าได้รับฟังผลกระทบทั้งหมดที่อาจเกิดขึ้นจากการบำบัดรักษา^{๒๐} มีการตรวจสอบภาวะความผิดปกติทางจิตจะดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ forensic sexology หรือ forensic psychiatry การบำบัดรักษาจะต้องใช้ระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๑๘ เดือน แต่ไม่ถึง ๓ ปี กรณีการบำบัดรักษาสัมฤทธิ์ผล ศาลจะพิจารณาผลการบำบัดรักษาเป็นเงื่อนไขบังคับก่อนการพิจารณาให้ปล่อยตัว

การบำบัดรักษาผู้กระทำความผิดแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

๑) การบำบัดรักษาแบบผู้ป่วยใน (in-patient treatment) เป็นการบำบัดรักษาภายในสถานบำบัด

๒) การบำบัดรักษาแบบผู้ป่วยนอก (out-patient treatment) เป็นการบำบัดรักษาโดยใช้ยาและนาระบบการควบคุมแบบอิเล็กทรอนิกส์ (electronic surveillance) มาบังคับใช้ และให้หมายรวมผู้กระทำความผิดในลักษณะนี้เป็นผู้กระทำความผิดที่มีความผิดปกติทางจิต (psychotropic substances) ซึ่งต้องอยู่ในการกำกับดูแลของพนักงานคุมประพฤติ และศาลมีอำนาจที่จะสั่งให้มีการตรวจสอบความผิดปกติทางจิตของผู้กระทำความผิด

^{๒๐} Andra Slila, The Conditions and Practice of Implementing Complex Treatment of Sexual Offenders in Estonia. Treatment and Rehabilitation of Sexual Offenders. Ministry of Justice, Republic of Estonia.

ดังกล่าวเพียงเท่าที่จำเป็นตามที่รัฐซึ่งผู้กระทำความผิดจะพักอาศัยและจะต้องใช้การควบคุมตัวแบบอิเล็กทรอนิกส์ในพื้นที่นั้นได้กำหนดไว้

กรณีผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ควบคุมกำหนด ให้พนักงานคุมประพฤติมีหนังสือแจ้งตักเตือนไปยังผู้กระทำความผิดนั้น หรือให้ศาลมีคำสั่งกำหนดให้มีข้อปฏิบัติเพิ่มเติมในการตรวจสอบภาวะความผิดปกติทางจิต เพื่อควบคุมตัวผู้กระทำความผิดโดยใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ต่อไป หรือพิจารณาสั่งให้มีการจำคุกผู้กระทำความผิด นอกจากนี้ หากผู้กระทำความผิดขอยุติการเข้ารับการรักษา ก่อนสิ้นสุดกระบวนการการบำบัดรักษา หรือแพทย์มีความเห็นให้ยุติการบำบัดรักษาอันเนื่องมาจากผลกระทบใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นในการบำบัด หรือด้วยเหตุผลอื่นทางการแพทย์ ศาลอาจพิจารณาสั่งให้จำคุกผู้กระทำความผิด

กรณีผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดขึ้นใหม่อันมีโทษจำคุกในระหว่างการเข้ารับการรักษา ให้หน่วยงานซึ่งดำเนินการบำบัดรักษายุติการบำบัดและให้รวมโทษตามคำพิพากษารั้งก่อนซึ่งไม่ได้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดมารวมเข้ากับโทษของการกระทำความผิดครั้งใหม่ โดยอนุโลม

เกาหลีใต้ ภายใต้พระราชบัญญัติการรักษาโดยการใชยากับผู้กระทำความผิดทางเพศ (Act on Pharmacologic Treatment of Sex Offenders Sexual Impulses) พนักงานอัยการอาจขอให้ศาลออกคำสั่งการรักษาด้วยยาแก่ผู้กระทำความผิดที่มีอายุตั้งแต่ ๑๙ ปีขึ้นไป ที่กระทำผิดต่อผู้เยาว์อายุไม่เกิน ๑๖ ปี โดยมีขั้นตอนดังนี้

- พนักงานอัยการจะร้องขอให้ศาลมีคำสั่งรักษาพยาบาลหลังจากบุคคลที่ถูกสั่งให้เข้ารับการรักษาพยาบาลได้รับการวินิจฉัย หรือประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิต
- การร้องขอให้มีการรักษาพยาบาลนั้นจะต้องดำเนินการหลังจากการพิจารณาคดีขั้นต้นทางเพศ
- เมื่อศาลได้สอบสวนแล้วเห็นว่าจำเป็นต้องรักษาพยาบาล ศาลอาจขอให้พนักงานอัยการร้องขอการรักษาพยาบาลได้
- พนักงานอัยการไม่สามารถร้องขอการรักษาพยาบาลได้ ภายหลัง ๑๕ ปี นับจากเวลาที่มีการฟ้องร้องดำเนินคดี
- กรณีที่จำเป็นสำหรับการวินิจฉัย และประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิต ให้เป็นไปตามที่ประธานาธิบดีกำหนด

มาตรการของต่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันกระทำความผิดทางเพศ

มาตรการ	ประเทศ	หลักเกณฑ์/วิธีการ/เงื่อนไข
การรักษาทางการแพทย์ ได้แก่ การใช้ยาเพื่อควบคุมฮอร์โมนเพศ (Pharmacological Treatments) /การผ่าตัดเพื่อการรักษาด้วยการควบคุมฮอร์โมน (Surgical Treatment)/ การรักษาทางจิตวิทยา (Psychological Treatments)	เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา (๑๐ มลรัฐ) เดนมาร์ก โปรตุเกส โปแลนด์ อาร์เจนตินา โมลโดวา เอสโตเนีย รัสเซีย คาซัคสถาน อินโดนีเซีย ออสเตรเลีย สเปน นิวซีแลนด์ อินเดีย อิสราเอล สวีเดนเชกซ์พับลิค	- ใช้กับผู้กระทำความผิดที่ได้กระทำความผิดต่อผู้เยาว์อายุไม่เกิน ๑๖ ปี - ศาลออกคำสั่งการรักษาด้วยยาแก่ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๙ ปีขึ้นไป ซึ่งมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในการข่มขืน - ต้องได้รับการวินิจฉัยหรือประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิต - การร้องขอให้มีการรักษาพยาบาล จะต้องดำเนินการหลังจากการพิจารณาคดีของคดีข่มขืนทางเพศ - ถ้าหากเป็นการกระทำความผิดซ้ำต้องได้รับยานี้ทันที - ความยินยอมของกระทำความผิด
การเปิดเผยข้อมูลของผู้กระทำความผิดทางเพศให้ประชาชนได้รับทราบ	สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ไอร์แลนด์ ฝรั่งเศส	- บุคคลที่ได้ถูกตัดสินว่าได้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอายุมากกว่า ๑๘ ปี - เปิดเผยชื่อ ที่อยู่ วันที่ สถานที่เกิด สถานที่ทำงาน ความผิดที่กระทำ เลขที่ประกันสังคม ข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา ข้อมูลยานพาหนะ การจัดเก็บตัวอย่างดีเอ็นเอ ภาพถ่าย ลายนิ้วมือ - ให้ผู้กระทำความผิดทางเพศลงทะเบียนกับ Sheriff/เจ้าหน้าที่ ในท้องที่ที่ผู้กระทำความผิดประสงค์จะอาศัย

		- กำหนดให้บุคคลดังกล่าวต้องรายงานตัวตามอัตราโทษ เช่น จำคุกตลอดชีวิตจะไม่จำกัดเวลา - ลักษณะการเปิดเผยแก่เหยื่อ/ประชาชน คือ เจ้าหน้าที่เป็นผู้แจ้งข้อมูลแก่ประชาชน ประชาชนเป็นผู้แสวงหาข้อมูล โดยการเปิดเผยข้อมูลของผู้กระทำความผิดทางเพศทางเว็บไซต์ - ใช้มาตรการสอดส่องดูแลโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic surveillance) - การลบข้อมูลผู้กระทำความผิดในส่วนของบัญชีอาชญากร (Criminal record) ไม่มีผลต่อการลบข้อมูลในมาตรการการขึ้นทะเบียน
มาตรการอื่นๆ เพื่อให้การป้องกันการกระทำผิดซ้ำ เช่น การกำหนดให้ผู้กระทำความผิดต้องขอรับ Identification Card,การจำกัดสิทธิในการเปลี่ยนชื่อ การห้ามทำงานบางประเภท การจำกัดสิทธิในการกำหนดที่อยู่ของผู้กระทำความผิดทางเพศ การกักกัน การสอดส่องเพื่อความปลอดภัย	สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส	- บุคคลที่ได้ถูกตัดสินว่าได้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศพ้นจากโทษแล้วนั้นมีพฤติกรรมที่เป็นอันตราย เป็นบุคคลที่มีประวัติการกระทำความผิดมาอย่างโชกโชน - มาตรการการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ในการเฝ้าระวังติดตามตรวจสอบผู้กระทำความผิดทางเพศ (Surveillance électronique mobile) หรือต้องอยู่ในสถานกักกันหรือสถานอบรมเพื่อให้พ้นจากภาวะความเสี่ยงดังกล่าว โดย - ระยะเวลาใน การถูกติดตามตรวจสอบนั้นจะมีระยะเพียง ๑ ปี แต่ก็สามารถที่จะขอขยายเวลาได้หากมีความจำเป็น

ส่วนที่ ๔ กรอบกฎหมายและมาตรการของประเทศไทยในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีทางเพศ

กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สำหรับประเทศไทย มีกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ได้แก่

๑. พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑
๒. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๙ การใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย
๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว
๔. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๕
๕. พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐
๖. พระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙
๗. พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓
๘. พระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. ๒๕๖๑
๙. ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๗

มาตรการในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำทางเพศ

๑. ผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีแนวทางในการป้องกัน โดยแบ่งตามขั้นตอนของกระบวนการเป็น ๓ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการจำแนก ขั้นตอนการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู ขั้นตอนเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยและการติดตามหลังปล่อย โดยมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

๑. ขั้นตอนการจำแนก

เด็กและเยาวชนในคดีเกี่ยวกับเพศหรือคดีอื่นๆ ที่มีปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมจะได้รับการประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นด้วยแบบประเมินความเสี่ยงและความจำเป็น การสัมภาษณ์เด็ก เยาวชน บิดา มารดา ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนรวมทั้งการออกไปสืบเสาะยังสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัยของเด็กและเยาวชน โดยพนักงานคุมประพฤติ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเพื่อการวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงต่อการกระทำผิดซ้ำ ๘ ด้านคือ ครอบครัวชุมชนและสภาพแวดล้อม ภูมิหลังทางการศึกษาอาชีพและสังคม เพื่อนและบุคคลใกล้ชิด ประวัติการเกี่ยวข้องกับยาและสารเสพติด ประวัติการกระทำผิด สภาวะทางกายและจิต ปัญหาพฤติกรรม และวิเคราะห์ปัจจัยความจำเป็นที่ต้องได้รับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู ๙ ด้านคือ ครอบครัว ชุมชนและสภาพแวดล้อม ภูมิหลังทางการศึกษาอาชีพและสังคม เพื่อนและบุคคลใกล้ชิด ประวัติการเกี่ยวข้องกับยาและสารเสพติด สภาวะทางกายและจิต ปัญหาพฤติกรรม การคุ้มครองสวัสดิภาพ การตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ ซึ่งการประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นดังกล่าวสามารถค้นหาปัจจัยเสี่ยงและความจำเป็นเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนดังนี้

- ปัจจัยด้านครอบครัว เป็นการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการอบรมเลี้ยงดู สภาพภาพความสัมพันธ์ของบิดามารดา การเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีของสมาชิกในครอบครัว เช่น การมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมอาชญากรรมและการใช้ความรุนแรงในครอบครัวการที่เด็ก/เยาวชนได้รับการทารุณทางด้านร่างกายหรือการทารุณทางเพศภายในครอบครัว รวมทั้งเด็ก/เยาวชนที่มาจากครอบครัวแตกแยกขาดความรักความอบอุ่น ทำให้เด็ก/เยาวชนแสวงหาการยอมรับจากผู้อื่น คล้อยตามได้ง่ายเมื่อถูกชักจูงให้กระทำความผิด ความอ่อนแอของครอบครัว ด้วยเหตุผลต่างๆเหล่านี้ ส่งผลให้ครอบครัวไม่สามารถทำหน้าที่ในการดูแลเด็ก/เยาวชน ทำให้เกิดปัญหาพฤติกรรมกระทำความผิดทางเพศและเป็นข้อบ่งชี้ในความสามารถในการป้องกันไม่ให้เด็ก/เยาวชนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก ปัจจัยด้านครอบครัวจึงเป็นทั้งปัจจัยเสี่ยง คือ เสี่ยงต่อการที่เด็ก/เยาวชนในความดูแลจะเกิดปัญหาพฤติกรรมกระทำความผิด และความจำเป็นที่ต้องได้รับการช่วยเหลือแก้ไขให้สามารถดูแลเด็ก/เยาวชนได้

- ชุมชนและสภาพแวดล้อม เป็นการค้นหาและสืบเสาะข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ และสภาพแวดล้อมของที่พักอาศัย เพื่อนำมาประเมินว่าเด็ก/เยาวชนอยู่ในชุมชนและสภาพแวดล้อมเป็นแหล่งที่มีปัญหาเสื่อมโทรม แหล่งมั่วสุมจำหน่ายยา/สารเสพติด หรือแหล่งอบายมุข แหล่งที่เป็นตัวกระตุ้นทำให้ง่ายต่อการมีปัญหาพฤติกรรมทางเพศเช่นแหล่งมั่วสุมในการขายบริการทางเพศหรือกระตุ้นให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

- ภูมิหลังทางการศึกษา อาชีพและสังคม เป็นการค้นหาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประวัติการศึกษาโดยในข้อ ๑๖ มีการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับการทำผิดระเบียบร้ายแรงของโรงเรียน/สถานศึกษา เช่น การ กอดจูบ ลูบคลำ หรือการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ข้อ ๑๘ เป็นการถามประวัติการถูกกลั่นแกล้ง/รังแก/ทำร้ายที่โรงเรียน การถูกละเมิดทางร่างกาย วาจา เพศ) เช่นการมีประสบการณ์ถูกเพื่อนนักเรียน ครูหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องพูดตำหนิให้เสียใจกลั่นแกล้งให้ได้รับความอับอาย ใช้กำลังทำร้ายร่างกายถูกลวนลามถูกล่อลวง/บังคับให้มีเพศสัมพันธ์ ส่วนในด้านการใช้เวลาว่างมีข้อคำถาม ข้อ๒๑-๒๓ สอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมยามว่างที่ไม่เหมาะสม เช่นการใช้ยาเสพติด ซึ่งเป็นปัจจัยกระตุ้นทำให้เด็กและเยาวชนขาดการควบคุมอารมณ์ทางเพศ และการใช้เวลาว่างส่วนใหญ่หมกมุ่นกับการเล่นเกม ดูภาพยนตร์ สื่อ หนังสือภาพโป๊ ลามก ต่างๆการใช้เวลาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมหมกมุ่นทางเพศ เทียวสถานเริงรมย์ เทียวเตรนเวลากลางคืน ขับ/ขี่รถซิ่ง มั่วสุมอยู่กับกลุ่มเพื่อน ด้านความประพฤติของเด็ก/เยาวชนใน ข้อ ๒๕ มีการถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่มีลักษณะผิดปกติที่มีความเสียหาย ผิดศีลธรรม หมกมุ่นหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยการลักขโมยชุดชั้นในของผู้อื่นมาสวมใส่ ใช้วัตถุอย่างอื่นที่อาจเป็นอันตรายหรือสำเร็จความใคร่ในที่สาธารณะ เป็นต้น การมีเพศสัมพันธ์กับทั้งสองเพศ เพศสัมพันธ์หมู่ เปลี่ยนคู่นอนในกลุ่มเพื่อนมีเพศสัมพันธ์กับผู้ขายบริการ มีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าหรือผู้มารับบริการ อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เคยถูกบังคับ/ล่อลวงให้มีเพศสัมพันธ์หรือถูกล่วงละเมิดทางเพศด้วยวาจา การกระทำ ถูกข่มขืน เคยตั้งครรรค์เคยทำให้ผู้อื่นตั้งครรรค์ การป้องกัน/ไม่ป้องกันการตั้งครรรค์เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และใช้ในการวางแผนการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูเด็ก/เยาวชนที่กระทำความผิดให้สอดคล้องกับสาเหตุของการกระทำความผิดและสภาพปัญหาหรือความจำเป็นของเด็ก/เยาวชนแต่ละราย

- เพื่อนและบุคคลใกล้ชิด วัยรุ่นจะเป็นช่วงวัยที่ใกล้ชิดกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด การรวมตัวของกลุ่มเพื่อนมักเป็นพวกที่มีทัศนคติคล้ายคลึงกัน ทำให้มีแนวคิดคล้อยตามกัน ซึ่งหากอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรม

ไม่ดี อาจทำให้มีพฤติกรรมเสียหายตาม หรือชักชวนให้ร่วมกระทำความผิดได้ ในแบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็น ในส่วนของข้อมูลด้านเพื่อนและบุคคลใกล้ชิดนี้จะเป็นการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับประเภทหรือลักษณะ การประกอบอาชีพ พฤติกรรมและลักษณะนิสัยของกลุ่มเพื่อนที่เด็ก/เยาวชนคบหามีลักษณะการ แสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมเพื่อนำมาวิเคราะห์หาความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทางเพศและการ กระทำความผิดทางเพศของเด็ก/เยาวชน

- ประวัติการเกี่ยวข้องกับยา/สารเสพติด ในส่วนของข้อมูลด้านประวัติการเกี่ยวข้องกับยา/สารเสพติดนี้เป็นการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการใช้ยา/สารเสพติดของเด็ก/เยาวชน เพื่อทราบถึงระดับของปัญหา รวมถึงสาเหตุของการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยา/สารเสพติด รวมทั้งแหล่งที่จำหน่าย และประวัติการเข้ารับการรักษา ของเด็ก/เยาวชน ซึ่งประวัติการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนหากเด็กและเยาวชนมีการใช้ยาเสพติดสามารถ เชื่อมโยงไปถึงการมีพฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนเนื่องจากมียาเสพติดเป็นตัวกระตุ้น

- ประวัติการกระทำผิดซึ่งหากเด็กและเยาวชนมีการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับคดีทางเพศหลายคดีและ เริ่มต้นการกระทำผิดตั้งแต่อายุยังน้อยนั้น จะทำให้ทราบถึงประสบการณ์การกระทำผิดในอดีตเป็นปัจจัยสำคัญที่ จะบ่งชี้ถึงสาเหตุของการกระทำผิดที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน รวมไปถึงการทำนายถึงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมที่ อาจเกิดขึ้นในอนาคต ในแบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็น ในส่วนของข้อมูลด้านประวัติการ กระทำผิดจะเป็นการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการกระทำผิดหรือการถูกดำเนินคดีของเด็ก/เยาวชน ประวัติการ ฝึกอบรม/จำคุก/คุมความประพฤติ อายุขณะกระทำผิดและถูกดำเนินคดีครั้งแรก ผลร้ายที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหาย ความสำนึกในการกระทำ รวมทั้งพิจารณาถึงความรุนแรงของพฤติกรรมคดี เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลทำนาย แนวโน้มการกระทำผิดซ้ำของเด็ก/เยาวชน

- สภาวะทางกายและจิต เด็ก/เยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่น มีอารมณ์ วุฒิภาวะ สติปัญญา สภาพร่างกายและการเจริญเติบโตทางสมองที่ยังไม่สมบูรณ์เท่าผู้ใหญ่ จึงทำให้เสี่ยงต่อการ กระทำผิดได้ ในแบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็น ในส่วนของการประเมินด้านสภาวะทาง กายและจิต จึงเป็นการค้นหาข้อมูลทางการแพทย์เพื่อประเมินเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพในระบบต่าง ๆ ซึ่งมีระบบ เกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์ การเจ็บป่วยหรือการเป็นโรคต่าง ๆ ซึ่งรวมทั้งโรคที่เกี่ยวกับทางเพศสัมพันธ์นอกจากนี้ยัง เป็นการค้นหาข้อมูลด้านสภาวะทางจิตเบื้องต้นของเด็กและเยาวชน เพื่อนำข้อมูลมาประกอบในการพิจารณาหา ความเสี่ยงและความจำเป็นของเด็ก/เยาวชนแต่ละราย ซึ่งข้อมูลทางการแพทย์จะสามารถแสดงสาเหตุการกระทำ ผิดในเด็ก/เยาวชนได้ และสามารถนำมาใช้ในการวางแผนแก้ไข บำบัดเด็ก/เยาวชนได้ตรงกับสภาพปัญหามากขึ้น

- ปัญหาพฤติกรรม เด็ก/เยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ยังคงมีการเปลี่ยนแปลงทาง ร่างกายและฮอร์โมน ส่งผลให้วัยรุ่นมีอารมณ์แปรปรวนง่าย ไม่คงที่ ฉุนเฉียว โกรธง่าย และมักแก้ปัญหาด้วย ความรุนแรง จึงทำให้เสี่ยงต่อการกระทำผิดได้ ในแบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็น ในส่วน ของการประเมินพฤติกรรมเกร (Conduct Behavior) จึงเป็นการค้นหาข้อมูลเพื่อประเมินพฤติกรรมของเด็ก/ เยาวชน เกี่ยวกับการล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่นหรือการละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคม เช่น พฤติกรรมการบังคับให้ผู้อื่นมี กิจกรรมทางเพศ พฤติกรรมขโมย พุดบด หลอกหลวง หนีเรียน หนีออกจากบ้าน ชกต่อย รังแกคนอื่น รังแกสัตว์ และทำลายของสาธารณะ เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกับระดับของปัญหาและความเสี่ยงต่อการ ทำผิดซ้ำ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไขบำบัดเด็ก/เยาวชน ได้ตรงกับสภาพปัญหามากยิ่งขึ้น

- การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เป็นการคัดกรองเด็ก/เยาวชนที่กระทำผิดหรือต้องหาว่ากระทำผิดว่าเด็ก/เยาวชนเป็นเด็ก/เยาวชนที่พึงได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กพ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๓๒ โดยเฉพาะในเรื่องการที่เด็กและเยาวชนถูกทารุณกรรม หรือ ตกอยู่ในภาวะอื่นใดอันอาจเป็นเหตุให้เด็กมีความประพฤติด้อยลงเสียในทางศีลธรรม ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำหรือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ เช่น ถูกใช้/จ้างให้ขาย/ส่งสิ่งที่มีผิดกฎหมาย เช่น ซีดี วีซีดี ยาเสพติด ฯลฯ ขยายบริการทางเพศ เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ เช่น เป็นเด็กเร่ร่อนหรือเด็กกำพร้า เด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือเด็กที่ผู้ปกครองไม่สามารถอุปการะเลี้ยงดูได้ด้วยเหตุผลใดๆ เป็นต้น กรณีที่เด็ก/เยาวชนที่กระทำผิดหรือต้องหาว่ากระทำผิดเข้าข่ายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กพ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๓๒ ให้พนักงานคุมประพฤติพิจารณาวางแผนทางและประสานส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เด็ก/เยาวชนได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสมต่อไป

- การค้ามนุษย์ เด็ก/เยาวชนที่กระทำผิดบางรายอาจเข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์พ.ศ.๒๕๕๑ หมวด ๔ บัญญัติเกี่ยวกับการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ดังนั้น พนักงานคุมประพฤติจำเป็นต้องพิจารณาประเด็นข้อคำถามเกี่ยวกับการค้ามนุษย์เพื่อคัดกรองเด็ก/เยาวชนที่เป็นผู้เสียหายจากการถูกกระทำในลักษณะการเป็นเหยื่อในเรื่องเพศ พร้อมให้พนักงานคุมประพฤติพิจารณาวางแผนทางและประสานส่งต่อในการช่วยเหลือเด็ก/เยาวชนอย่างเหมาะสมต่อไป

ผลการประเมินระดับความเสี่ยงและความจำเป็นที่ได้นั้นจะจำแนกเป็นระดับต่ำ ปานกลางและสูง กรณีที่เด็กเยาวชนมีผลการประเมินว่ามีความเสี่ยงความจำเป็นระดับสูงหรือกรณีมีความเสี่ยงความจำเป็นอยู่ระดับต่ำหรือปานกลางแต่พบว่ามีปัญหาพิเศษเฉพาะด้านเช่นการถูกเลี้ยงดูด้วยการใช้ความรุนแรง ถูกทารุณกรรมทางเพศ มีการแสดงออกทางเพศในทางที่ไม่เหมาะสม มีกระทำผิดซ้ำโดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดทางเพศที่ผิดปกติ โหดร้าย รุนแรง อุกฉกรรจ์ จะถูกส่งต่อไปพบและประเมินโดยนักวิชาชีพได้แก่นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาลวิชาชีพ และนักวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมประเมินทางวิชาชีพและเสนอความเห็นด้วยดังนี้

พยาบาล ดำเนินการหาข้อมูลด้านสุขภาพที่เกี่ยวกับปัญหาทางเพศ เช่น ความผิดปกติของระบบอวัยวะสืบพันธุ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ประวัติการตั้งครรภ์ ประวัติการมีเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมทางเพศ

นักสังคมสงเคราะห์ มีการประเมินทางสังคมสงเคราะห์ โดยมีข้อคำถามเกี่ยวกับด้านเพศทั่วไปของเด็กและเยาวชนว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกอายุเท่าใด กับใคร เพศเดียวกันหรือไม่ มีการป้องกันหรือไม่ มีการเปลี่ยนพฤติกรรมคู่นอน หรือเคยมีพฤติกรรมการโหมหรือไม่ ซึ่งการสอบถามด้านเพศของนักสังคมสงเคราะห์จะเป็นการถามเพื่อให้คำแนะนำในเรื่องเพศ แต่ไม่เน้นการค้นหาเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านเพศที่มีความผิดปกติ แต่หากนักสังคมสงเคราะห์สังเกตจากพฤติกรรมการให้ข้อมูลในเรื่องเพศ เช่น ในกรณีเด็กและเยาวชนมีท่าทีในการให้ข้อมูลการมีพฤติกรรมทางเพศลักษณะการโหมเป็นเรื่องสนุกสนาน หรือมีทัศนคติในเรื่องเพศที่ผิดปกติ นักสังคมสงเคราะห์จะส่งต่อข้อมูลให้กับนักจิตวิทยาต่อไป ทั้งนี้ หากพบว่าเด็กและเยาวชนเคยมีประวัติการถูกทารุณกรรมทางด้านเพศ นักสังคมสงเคราะห์จะลงพื้นที่เยี่ยมบ้าน หาข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ปกครอง เพื่อนำข้อมูลมาประเมินการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กและเยาวชนต้องกลับคืนสู่สังคมเป็นรายกรณีต่อไป

พ่อแม่ แม่บ้าน นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ มีการใช้แบบสังเกตการใช้ความรุนแรงของเด็กและเยาวชนโดยแบบสังเกตดังกล่าวมีการประเมินด้านพฤติกรรมความรุนแรงทางวาจาในการใช้คำพูดคุกคามทางเพศ เด็กและเยาวชน การประเมินพฤติกรรมความรุนแรงทางการกระทำโดยการแสดงกิริยา ท่าทาง ที่แสดงออกถึงเจตนาที่คุกคามทางเพศเช่น ตบกัน ตีกัน จับกัน ลูบไล้ การประเมินจากพฤติกรรมที่สังเกตพบในการมีเพศสัมพันธ์ โดยล่วงละเมิด บังคับขู่เข็ญ หรือขืนใจเด็กหรือเยาวชนอื่น นอกจากนี้ในแบบประเมินระดับการควบคุมของพ่อแม่แม่บ้านยังมีการประเมินในเรื่องการที่เด็กและเยาวชนที่รับตัวใหม่มีพฤติกรรมเป็นภัยต่อเด็กและเยาวชนอื่นเกี่ยวกับการมีประวัติในการใช้กำลังบังคับข่มขู่ให้ผู้อื่นมีเพศสัมพันธ์ด้วยเพื่อจะได้บริหารจัดการในการจัดการดูแลแก้ไขบำบัดเด็กและเยาวชนอย่างเหมาะสมต่อไป

นักจิตวิทยา มีการประเมินมิติความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำแบบ FCBT เพื่อค้นหาปัจจัยในเรื่องทางเพศของเด็กและเยาวชนโดยวิธีการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับ

- ประวัติการมีพฤติกรรมต่อต้านสังคมจะเป็นการพิจารณาถึงการมีความหลากหลายในรูปแบบของการกระทำผิดทางด้านเพศโดยพิจารณาในเรื่องอายุที่เด็กและเยาวชนได้กระทำผิด ละเมิดกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยมีพฤติกรรมดังกล่าวตั้งแต่อายุต่ำกว่า ๑๐ ปี การมีความหลากหลายในรูปแบบของการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือพฤติกรรมกระทำผิดทางด้านเพศ โดยสามารถกระทำได้หลากหลายพฤติกรรมและหลากหลายสถานการณ์เกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมทางเพศ

- การมีแนวโน้มรูปแบบพฤติกรรมต่อต้านสังคม มีการละเมิดทางเพศคนอื่นโดยไม่สนใจ ไม่ใส่ใจสิทธิและความจำเป็นของผู้อื่น ไม่รู้สึกผิด มีพฤติกรรมทางเพศและพฤติกรรมอื่นๆที่เสี่ยงไม่ไตร่ตรอง รู้สึกหงุดหงิด หงุดหงิด และเปื่อง่าย หลอกลวง ควบคุมบงการซึ่งเด็กและเยาวชนจะมีรูปแบบของพฤติกรรมสังคมชอบละเมิด กฎไม่ใส่ใจผู้อื่น ทำอะไรก็ไม่คำนึงถึงสิทธิของผู้อื่นจะทำให้ได้ในสิ่งที่ตนต้องการโดยจะปรากฏในทุกๆที่ ทุกสถานการณ์

- การคบเพื่อนหรือคนรู้จักที่มีพฤติกรรมต่อต้านสังคมโดยจะพิจารณาในเรื่องของเพื่อนหรือคนรู้จักที่เด็กและเยาวชนคบอยู่ปัจจุบันมีพฤติกรรมต่อต้านสังคมโดยเพื่อนมีทัศนคติวิธีคิดเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และเพื่อนกลุ่มดังกล่าวมีอิทธิพลต่อชีวิตของเด็กและเยาวชน

- การมีทัศนคติต่อต้านสังคม “การคิดแบบผู้กระทำผิด”โดยมีรูปแบบการคิดที่ส่งเสริมพฤติกรรมต่อต้านสังคม และ การแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อตนเองโดยมีความคิดที่ไม่เป็นมิตรกับผู้อื่น ใจดำ ไม่เห็นอกเห็นใจและไม่รู้สึกผิด ความต้องการและสิทธิของผู้อื่นเป็นสิ่งที่ไม่สำคัญเช่นคิดว่าการที่เขาข่มขืนผู้หญิงมันเป็นเรื่องชอบธรรม สมควรแล้วเพราะเขาเป็นคนไม่ดีแต่งตัวโป๊ ยั่วผู้ชาย มีการยกเหตุผลข้ออ้างแก้ตัวและให้เหตุผลกับการกระทำพฤติกรรมทางเพศที่เป็นอันตรายต่อคนอื่น ทำให้พฤติกรรมที่ไม่ดีนั้นกลายเป็นเรื่องเล็กน้อย

- การศึกษา/ การทำงานโดยพิจารณาว่าเด็กและเยาวชนมีทัศนคติทางลบไม่เห็นความสำคัญต่อการศึกษาการทำงาน มีสัมพันธภาพที่ไม่ดีกับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน ครู/นายจ้าง และไม่ผูกพัน

- ครอบครัว/ คู่ครองของเด็กและเยาวชน ขาดการใส่ใจดูแลกันในครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่เป็นอยู่เสริมแรงหรือเพิกเฉยต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน

- กิจกรรมยามว่าง/ นันทนาการของเด็กและเยาวชน โดยเด็กและเยาวชนไม่ค่อยทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ใช้เวลาส่วนใหญ่มัวสุมอยู่กับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสียหายทางเพศ ใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ดูสื่อที่ลามกอนาจาร มีพฤติกรรมหมกมุ่นทางเพศ เป็นต้น

- การมีทัศนคติทางบวกต่อยาเสพติดโดยใช้ยาเสพติดเพื่อให้สามารถมีกิจกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้

นอกจากนี้ยังมีการประเมินทางจิตวิทยาโดยใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาเพื่อค้นหาลักษณะบุคลิก อารมณ์ การปรับตัว ทัศนคติ สถิติปัญญาและการมีปัญหาด้านสุขภาพจิต การขาดการควบคุมอารมณ์ทางเพศอย่างไม่เหมาะสม มีแนวโน้มมีอาการทางจิต รวมทั้งมีการสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการถูกละเมิดทางเพศ การถูกละเมิดทางเพศ การตกเป็นเหยื่อของการละเมิดทางเพศในอดีตในวัยเด็ก หากพบว่าเด็กหรือเยาวชนมีปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปกติและมีแนวโน้มอาการทางจิตจะได้รับการส่งต่อไปพบจิตแพทย์เพื่อรับการตรวจวิเคราะห์ทางจิตและการบำบัดรักษาตามสภาพปัญหาและความจำเป็นต่อไป

จากนั้นนักวิชาชีพนำข้อมูลมาประชุมคณะกรรมการนักวิชาชีพเพื่อจัดทำแผนการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนและให้พนักงานคุมประพฤตินำข้อมูลเข้าสู่อการประชุมคณะกรรมการสหวิชาชีพประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านจิตวิทยา ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านสาธารณสุขและด้านการศึกษาเพื่อให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจำแนกและแนวทางในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูด้านเพศให้เหมาะสมและครอบคลุมกับสภาพปัญหาและความจำเป็นต่อไป

กรณี เด็กและเยาวชนได้รับการตัดสินให้รับการฝึกอบรม

กรณี เด็กและเยาวชนได้รับการตัดสินให้รับการฝึกอบรม ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จะมีการทบทวนและศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนจากรายงานที่ส่งมาจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในด้านต่างๆเช่นครอบครัว การศึกษา การประกอบอาชีพ สภาวะสุขภาพ พฤติกรรมอารมณ์ ปัญหาและความขัดแย้งในจิตใจ วิธีการเผชิญกับปัญหาและข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้องจากรายงานการประเมินความเสี่ยง ความจำเป็น แล้วประชุมร่วมกันเพื่อจำแนกเข้าและกำหนดแผนการฝึกอบรมเฉพาะรายให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาของเด็กและเยาวชนและระยะเวลาที่ศาลสั่งให้รับการฝึกอบรมโดยคำนึงถึงความประสงค์ของเด็กและเยาวชนด้วยและเมื่อนักวิชาชีพในศูนย์ฝึกและอบรมจัดทำแผนการฝึกอบรมแล้วจะนำเข้าสู่อการประชุมคณะกรรมการสหวิชาชีพเพื่อให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแผนการฝึกอบรมให้มีความครอบคลุมกับสภาพปัญหาและความจำเป็นของเด็กและเยาวชนมากขึ้น

๒. ขั้นตอนการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู

การบำบัดเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดคดีเพศ/มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมนั้นกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนยังไม่มีโปรแกรมบำบัดทางเพศสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาดังกล่าวเป็นการเฉพาะแต่สถานพินิจและศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนมีการบำบัดและจัดกิจกรรมให้เด็กและเยาวชนตามสภาพปัญหาและความจำเป็นทั้งรายบุคคลและกลุ่มตามความเหมาะสมดังนี้

๑) การบำบัดแบบ Forensic Cognitive Behavioral Therapy (Forensic CBT) โดยนักจิตวิทยา เป็นเทคนิคการบำบัดความคิดพฤติกรรมที่ใช้การผสมผสานระหว่างเทคนิคการปรับความคิดและการปรับพฤติกรรม เพื่อลดมิติความเสี่ยงที่พบเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม โดยผู้บำบัดทำหน้าที่ในการชี้แนะ

ให้ผู้รับการบำบัดได้เข้าใจรูปแบบต่างๆของความคิดที่เปี่ยงเบนและพฤติกรรมที่ผิดปกติ โดยการอธิบายโต้แย้งความคิดที่ผิดปกติอย่างเป็นระบบ ชี้ให้เด็กและเยาวชนเห็นถึงผลกระทบของการกระทำ การเข้าใจถึงความรู้สึกของผู้ตกเป็นเหยื่อทางเพศ มีการวิเคราะห์ถึงสถานการณ์ ความคิด การตัดสินใจที่ไม่เหมาะสม การบันทึกแบบบันทึกพฤติกรรม การแสดงบทบาท ๒ ฝ่าย รวมทั้งการให้ผู้รับการบำบัดฝึกทำกิจกรรมต่างๆ เป็นการบ้านเพื่อช่วยให้ผู้รับการบำบัด ประเมินและปรับเปลี่ยนความคิดที่เปี่ยงเบนและพฤติกรรมที่ผิดปกติทางเพศด้วยตนเอง ภายใต้การสร้างแรงจูงใจให้ผู้รับการบำบัดมีความต้องการในการเปลี่ยนแปลงตนเอง ด้วยกระบวนการสัมภาษณ์เพื่อสร้างแรงจูงใจ (Motivation Interview)

๒) การบำบัดความคิดและพฤติกรรม Cognitive Behavior therapy (CBT) โดยนักจิตวิทยา เป็นการบำบัดที่ช่วยให้เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศ/มีปัญหาการแสดงออกทางเพศ สามารถค้นหาความคิดที่ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นความจริงและแก้ไขให้ถูกต้องหรือลดทอนลง เป็นการการปรับความคิดที่เป็นความคิดกระตุ้นเร้าทางเพศทำให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรมและไม่เหมาะสมตามมา เช่นวัยรุ่นที่ชอบมีเพศสัมพันธ์กับเด็กอาจโต้แย้งว่าเขาสอนเรื่องเพศให้แก่เด็ก หรือเด็กเป็นคนเริ่มต้นก่อน ซึ่งการบำบัดความคิดพฤติกรรมจะมุ่งไปที่ความคิดพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการกระทำผิดทางเพศเช่นการเปี่ยงเบนของตัวกระตุ้นเร้าทางเพศ ความคิดบิดเบือนขาดความเห็นใจเหยื่อ ขาดทักษะทางสังคม มีการให้ความรู้เรื่องเพศและป้องกันการกลับเป็นซ้ำ

๓) การให้จิตบำบัดรายบุคคลโดยนักจิตวิทยาเพื่อให้เด็กเยาวชนตระหนักรู้ถึงปัญหา และเข้าใจสาเหตุแห่งปัญหา หรือความขัดแย้งในใจของตน และคิดหาแนวทางแก้ไขพฤติกรรมทัศนคติทางเพศที่ไม่เหมาะสม

๔) โปรแกรมการจัดการอารมณ์สำหรับเด็กและเยาวชนที่มีลักษณะหุนหันพลันแล่นโดยนักจิตวิทยา เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่มีปัญหาการจัดการกับอารมณ์หุนหันพลันแล่นและการควบคุมตัวเองต่ำสามารถจัดการกับอารมณ์พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของตนเองได้อย่างเหมาะสม

๕) โปรแกรมการพัฒนาทักษะการเอาใจเขามาใส่ใจเราในเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาต่อต้านสังคมและ(มีการล่วงละเมิดทางเพศ ช่มชู้ กระทำชำเรา) ดำเนินโปรแกรมโดยนักจิตวิทยาเพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีทักษะการเอาใจเขามาใส่ใจเราทั้งในมิติของความสามารถในการเข้าใจแนวคิดของผู้อื่นและความสามารถในการเข้าใจภาวะอารมณ์ผู้อื่นเหมือนกับเข้าไปอยู่ภายในจิตใจ อารมณ์ ความคิดและความรู้สึกของผู้อื่นรวมทั้งเพื่อให้เด็กและเยาวชนแสดงออกทางสังคมได้อย่างเหมาะสมรู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่นลดพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศผู้อื่น

๖) การเสริมทักษะชีวิตเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นโดยนักสังคมสงเคราะห์โดยให้เด็กและเยาวชนได้คิดถึงผลกระทบของการช่มชู้เหยื่อ ให้เด็กหรือเยาวชนมีแนวทางในการยับยั้งชั่งใจโดยผ่านกระบวนการศึกษาวิเคราะห์จากข่าว/บทความที่เกี่ยวข้องกับคดีช่มชู้ ให้เด็กและเยาวชนชมบทสัมภาษณ์ของเหยื่อที่เล่าถึงประสบการณ์ที่เลวร้ายจากการถูกช่มชู้เพื่อให้เด็กและเยาวชนตระหนักรู้ถึงผลกระทบของการกระทำและมีความเห็นใจผู้อื่น

๗) โปรแกรมบำบัดฟื้นฟูเฉพาะด้านการคบเพื่อนโดยนักสังคมสงเคราะห์เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องทราบถึงผลกระทบของการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

สามารถเลือกคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสมรวมทั้งเป็นการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กและเยาวชนที่กระทำ ความผิดได้พัฒนาตนเองไปในทางที่ดีขึ้น

๘) โปรแกรมบำบัดฟื้นฟูเฉพาะด้านการชุมชนและสิ่งแวดล้อมโดยนักสังคมสงเคราะห์เพื่อให้เด็กและ เยาวชนตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคม มีทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์แวดล้อมในชุมชนที่ไม่ เหมาะสม และมีวิธีการประพฤติตนให้เหมาะสมระหว่างอยู่ในชุมชน

๙) กิจกรรมการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม โดยนักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ ซึ่งเนื้อหาเป็นการ ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีศีลธรรม เมตตาธรรม มีสติ มีการควบคุมอารมณ์และจิตใจของตนเองมีการยับยั้งใจ เคารพสิทธิผู้อื่น การไม่เบียดเบียนคนอื่น การรู้จักคิดอย่างมีเหตุผลสอนให้เด็กทำความดีและถ้าไม่ทำจะเกิดผล อย่างไรต่อตัวเด็กและเยาวชน

๑๐) กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพโดยพยาบาล ซึ่งจะสอนเรื่องเพศศึกษาเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทหญิง ชาย การให้เกียรติเพศตรงข้าม การรู้เท่าทันอารมณ์ทางเพศและการจัดการอย่างเหมาะสม โรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

๑๑) การให้การปรึกษาครอบครัว ครอบครัวบำบัดโดยนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ เพื่อ เสริมสร้างทักษะการสื่อสาร การอบรมเลี้ยงดูบุตรอย่างเหมาะสมและ สร้างความเข้าใจระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีการยอมรับกันในครอบครัว การส่งเสริมให้มีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน

๑๒) การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ออกกำลังกาย เล่นกีฬา ดนตรี ศิลปะ เข้ากิจกรรมชมรมต่างๆ

๑๓) การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเห็นความสำคัญของการเรียนสายสามัญจนจบการศึกษาภาค บัณฑิตและสายอาชีพโดยการจัดให้เด็กและเยาวชนเรียนสายสามัญและสายอาชีพตามความถนัดและความสนใจ เพื่อนำไปใช้ในการประกอบอาชีพเมื่อปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรม

๓. ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยและการติดตามหลังปล่อย

การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย จะจัดดำเนินการให้กับเด็กและเยาวชน ๓ กลุ่มได้แก่ กลุ่มที่ ๑. กลุ่ม ที่จะครบกำหนดปล่อยปกติ/ขั้นต่ำ ล่วงหน้า ๑ – ๖ เดือน กลุ่มที่ ๒ กลุ่มที่จะได้พักการฝึกอบรมและกลุ่มที่ ๓ กลุ่ม ที่จะปล่อยก่อนกำหนด โดยมีขั้นตอนการเตรียมความพร้อมเด็กและเยาวชนก่อนปล่อยดังนี้

๑. การจำแนก/การประเมินสถานะความเสี่ยงและความจำเป็น

ครูที่ปรึกษาของเด็กและเยาวชนสรุปผลการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูและความเสี่ยงความจำเป็นของ เด็กและเยาวชน จากนั้นเข้าประชุมคณะกรรมการนักวิชาชีพเพื่อพิจารณาประเมินผลการบำบัดและประเมินความ เสี่ยง ความจำเป็นที่เหลืออยู่โดยจะประเมินกลุ่มเด็กและเยาวชนเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยเพื่อกำหนดแนว ทางการสงเคราะห์ให้ความช่วยเหลือภายหลังการปล่อยตัว แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม ซึ่งคณะกรรมการนักวิชาชีพจัดทำ การสรุปผลการบำบัดตามแผนการจำแนกรายบุคคล พร้อมประเมินสถานะความเสี่ยงและความจำเป็นของเด็กและ เยาวชนกลุ่มที่จะได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยให้กับคณะทำงานเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย

๒. คณะทำงานเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีหน้าที่รับผิดชอบในการร่วมประชุมพิจารณา การคัดกรองสภาพปัญหาเด็ก เยาวชนและครอบครัว ทำการศึกษาข้อมูลของเด็กและเยาวชนและติดต่อผู้ปกครอง เด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมปัจฉิมนิเทศและครอบครัวสัมพันธ์ พร้อมทั้งจัดกลุ่มเด็กและเยาวชนตามสภาพ ปัญหา ความจำเป็นและความพร้อมของเด็ก / เยาวชนและครอบครัว และจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อน ปล่อยให้กับเด็กและเยาวชน โดยมีครอบครัวและเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วม เช่น จัดกิจกรรมปัจฉิมนิเทศเด็ก เยาวชน ครอบครัวและครอบครัวสัมพันธ์ การแนะแนวการศึกษาและวิชาชีพ การออกไปศึกษาหรือประกอบอาชีพ ภายนอกแบบเข้าไป เย็นกลับ การอนุญาตให้กลับไปอยู่ร่วมกับครอบครัวและกลับมารายงานตัว ณ ศูนย์ฝึกและ อบรมหรือสถานพินิจไกล่ภูมิลำเนา ประชุมเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยร่วมกับครอบครัวและชุมชน (ในกรณีที่ ครอบครัวมีความพร้อม/ปัญหาปานกลาง) หรือการจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ ให้กับเยาวชน (กรณีที่ครอบครัวไม่มี ความพร้อม) การสงเคราะห์ภายหลังการปล่อยตัว การปล่อยตัวแบบมีเงื่อนไขคุมประพฤติ (กรณีที่เด็ก/เยาวชนมี ความเสี่ยงที่จะกระทำผิด) เป็นต้น ทั้งการจัดกิจกรรมให้กับเด็กและเยาวชนจะเป็นไปตามสภาพปัญหาเด็ก เยาวชน และครอบครัว

ภายหลังจากการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเด็กและเยาวชนจะได้มีการจัดทำสรุปผลการจัดกิจกรรม เตรียมความพร้อมก่อนปล่อยในส่วนที่รับผิดชอบและรายงานผลให้ผู้อำนวยการทราบ

การติดตามหลังปล่อย

การติดตามเด็กและเยาวชนของกรมพินิจฯ เป็นการติดตามเพื่อให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนเป็น ระยะเวลา ๑ ปี หลังจากปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมทุกรายที่ไม่มีเงื่อนไขคุมประพฤติโดยกรมคุมประพฤติ เหมือนกัน ไม่ได้แยกการติดตามโดยพิจารณาจากคดี ทั้งนี้การติดตามจะดำเนินการติดตามปีละ ๓ ครั้ง คือ ภายหลังปล่อย ๓ เดือน ๖ เดือน และ๑ ปีโดยหลังจากติดตามผลได้แล้ว นักสังคมสงเคราะห์ต้องให้การสงเคราะห์ ช่วยเหลือให้เด็กและเยาวชนที่สามารถกลับไปดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุขครบทั้ง ๕ ด้าน ดังนี้

๑. เรียนหนังสือ/มีงานทำ
๒. มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งและปลอดภัย
๓. สัมพันธภาพที่ดีกับครอบครัวและชุมชน
๔. มีการคบเพื่อนที่ดี
๕. มีการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพัฒนารูปแบบหรือกระบวนการติดตามที่สอดคล้องกับสภาพความเสี่ยงความ จำเป็นที่คงเหลือในแต่ละราย

๒. ผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกคุมประพฤติ

กรมคุมประพฤติ ไม่มีมาตรการเฉพาะที่ดำเนินการกับผู้กระทำผิดทางเพศเป็นการเฉพาะ โดยขั้นตอนปกติของการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ที่ถูกคุมประพฤติ มีดังนี้

๒.๑ การสืบเสาะและพินิจ

ในกรณีที่ศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ มีคำสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจ ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานนั้น ส่งคำสั่งและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานคุมประพฤติในสามวันนับตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่ง ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติคุมประพฤติพ.ศ. ๒๕๕๙

ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสืบเสาะและพินิจ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๕ (๑) เมื่อสำนักงานคุมประพฤติได้รับคำสั่งให้สืบเสาะและพินิจผู้ถูกสืบเสาะและพินิจที่เป็นจำเลยจากศาล ให้เจ้าหน้าที่ธุรการดำเนินการเบื้องต้น ดังนี้

ขั้นตอนการรับคดี

เมื่อสำนักงานคุมประพฤติได้รับคำสั่งให้สืบเสาะและพินิจ เจ้าพนักงานธุรการดำเนินการเบื้องต้น ดังนี้

๑. จัดทำทะเบียนคดีและตรวจสอบข้อมูลบุคคล
๒. ตรวจสอบประวัติการกระทำความผิด
๓. จัดทำสำนวนคดี
๔. นำเข้าข้อมูลในระบบสารสนเทศ
๕. ดำเนินการอื่นที่ได้รับมอบหมาย

ขั้นตอนการแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. รวบรวมเอกสารประกอบสำนวนและวางแผนการสืบเสาะและพินิจ

๒. สอบปากคำจำเลยเบื้องต้นและสอบปากคำจำเลยเพิ่มเติมเมื่อจำเลยมาพบพนักงานคุมประพฤติครั้งแรกพนักงานคุมประพฤติจะต้องดำเนินการอธิบายให้จำเลยทราบถึงวัตถุประสงค์ที่ศาลมีคำสั่งให้สืบเสาะและพินิจ และประโยชน์ที่จำเลยจะได้รับจากการดำเนินการ ในขณะเดียวกันจะต้องพยายามสร้างสัมพันธภาพซึ่งจะทำให้จำเลยเกิดความไว้วางใจพนักงานคุมประพฤติและยอมเล่าประวัติภูมิหลังของตนให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการตามความเป็นจริง ซึ่งพนักงานคุมประพฤติดำเนินการสอบปากคำจำเลยตามแบบบันทึกข้อมูลจำเลย (ค.ป.๓) เพื่อให้ได้ข้อมูลประวัติภูมิหลังตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เกี่ยวกับ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษา สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม โดยลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่เกิดจนถึงการกระทำความผิดและภายหลังถูกจับกุมดำเนินคดีจนถึงปัจจุบัน รวมถึงสภาพความผิด การรู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น เหตุอันอันควรปราณี และเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับจำเลย โดยไม่ได้มุ่งเน้นพฤติกรรมทางเพศ แต่หากเป็นคดีการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศก็จะสอบปากคำเกี่ยวกับนิสัยความประพฤติและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับคดี

๓. ตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดและประวัติอื่นๆ เช่น ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน ประวัติการรักษาอาการติดยาเสพติดให้โทษหรือประวัติการรักษาอาการทางจิตของผู้ถูกสืบเสาะและพินิจที่เป็นจำเลย

๔. ตรวจสอบสุขภาพร่างกายและภาวะแห่งจิตเพื่อให้สามารถแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับจำเลย และการกระทำความผิดของจำเลย ทั้งในกรณีที่จำเลยอ้างความไม่สมบูรณ์เป็นปกติของสุขภาพร่างกายหรือภาวะแห่งจิตนั้นเป็นเหตุเพื่อขอความปรานีต่อศาล หรือในกรณีที่เป็นที่สงสัยจากการแสดงอาการปฏิกิริยาที่ผิดปกติของจำเลย ว่าจำเลยมีความผิดปกติของสุขภาพร่างกายหรือภาวะแห่งจิต และสุขภาพร่างกายหรือภาวะแห่งจิตนั้นเป็นเหตุที่ทำให้จำเลยกระทำความผิดขึ้น

การตรวจภาวะแห่งจิต

เนื่องจากการตรวจวินิจฉัยสภาพจิตใจของจำเลยจำเป็นต้องกระทำโดยจิตแพทย์เป็นการเฉพาะ ดังนั้น การตรวจสุขภาพร่างกายและภาวะแห่งจิตของจำเลย จึงมีแนวปฏิบัติได้ ๒ แนวทาง ดังนี้

๑. การตรวจสอบเบื้องต้น โดยพนักงานคุมประพฤติต้องอาศัยการพิจารณาจากลักษณะทางกายภาพภายนอกของจำเลย ประกอบกับการสัมภาษณ์ การสอบปากคำเบื้องต้น หรืออาจต้องสอบปากคำพยานอื่นๆ ประกอบด้วย

๒. การตรวจวินิจฉัยโดยละเอียด ซึ่งจำเป็นต้องกระทำโดยแพทย์ ซึ่งพนักงานคุมประพฤติอาจส่งตัวจำเลยไปรับการวินิจฉัยเบื้องต้นจากโรงพยาบาลในจังหวัดนั้นๆ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายมากจึงส่งได้เท่าที่จำเป็นในกรณีดังนี้

๒.๑ คดีที่จำเลยอ้างว่าตนเองมีสุขภาพร่างกายหรือภาวะแห่งจิตไม่ปกติ เช่น อ้างว่าเป็นโรคหัวใจ หรือมีอาการทางจิตหรือประสาทอย่างใดอย่างหนึ่ง จนเป็นเหตุให้จำเลยกระทำความผิดหรืออ้างเพื่อขอความปรานีจากศาล

๒.๒ คดีที่พนักงานคุมประพฤติดังสงสัยว่าจำเลยมีสุขภาพร่างกายหรือภาวะแห่งจิตไม่ปกติอย่างใดอย่างหนึ่ง

ให้ดำเนินการส่งตัวจำเลยไปรับการวินิจฉัยจากแพทย์เพิ่มเติม นอกจากนี้ให้ดำเนินการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะของผู้ถูกสืบเสาะและพินิจที่เป็นจำเลยในคดีที่มีข้อพึงสงสัยว่าจำเลยเสพยาเสพติดให้โทษ

๕. สอบปากคำพยานบุคคลเช่น พยานบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีพยานใกล้ชิดจำเลย พยานเพื่อนบ้าน หรือพยานที่เป็นผู้เสียหาย เพื่อให้ได้ข้อมูลประวัติภูมิหลังของจำเลย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เกี่ยวกับ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญญา การศึกษา สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม สภาพความผิด การรู้สึก ความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น เหตุอันสมควรปรานี และเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับจำเลย โดยลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่เกิดจนถึงการกระทำความผิดและภายหลังถูกจับกุมดำเนินคดีจนถึงปัจจุบัน

๖. กรณีมีความจำเป็นต้องตรวจสอบพยานเอกสารและพยานวัตถุให้ดำเนินการออกคำสั่งเรียกพยานเอกสารและพยานวัตถุเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐาน

๗. การออกไปสืบเสาะ พนักงานคุมประพฤติต้องออกไปสืบเสาะที่ภูมิลำเนาของจำเลย สถานที่ที่จำเลยพักอาศัยและสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับจำเลย รวมทั้งสอบปากคำพยาน เช่น เพื่อนบ้าน นายจ้าง หรือสถานที่ทำงานหรือสถานที่เกิดเหตุและให้มีการบันทึกสภาพบ้านสถานที่ทำงานและสภาพแวดล้อมรวมทั้งสถานที่เกิดเหตุทั้งนี้อาจมอบหมายให้อาสาสมัครคุมประพฤติตรวจสอบบ้านและสภาพแวดล้อมของจำเลยก็ได้

๘. คดีที่มีผู้เสียหาย ฝ่ายจำเลยและผู้เสียหายมีความสมัครใจ พนักงานคุมประพฤติด้านที่จะดำเนินการจัดประชุมประสานสัมพันธ์ระหว่างจำเลยกับผู้เสียหาย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อตกลงร่วมกันในการเยียวยาและ/หรือชดใช้ความเสียหายแก่ผู้เสียหายและประสานความสัมพันธ์ระหว่างจำเลยกับผู้เสียหายให้กลับคืนสภาพดังเดิม

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลและประเมิน

การวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินจำเลยให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้จากการแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริง
๒. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของพยานบุคคลจากบันทึกถ้อยคำพยานโดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างจำเลยกับพยานฐานะของพยานรวมทั้งความสอดคล้องกับพยานหลักฐานในสำนวนวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของพยานเอกสารโดยพิจารณาถึงแหล่งที่มาของเอกสารหรือเอกสารที่เคยใช้อ้างอิง
๓. ประมวลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ถูกสืบเสาะและพินิจที่เป็นจำเลยได้แก่อายุประวัติการกระทำ ความผิดประวัติครอบครัวและสถานภาพการสมรสบ้านและสภาพแวดล้อมการศึกษาอบรมการประกอบอาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจนิสัยความประพฤติสุขภาพและภาวะแห่งจิตสภาพความผิดและพฤติการณ์แห่งคดี การบรรเทาผลร้ายและเหตุอื่นอันควรปรานี
๔. จำแนกโดยประเมินจำเลยเพื่อพิจารณาระดับความเสี่ยงหรือแนวโน้มการกระทำผิดซ้ำและกำหนดวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับจำเลยแต่ละราย

ขั้นตอนการจัดทำรายงาน

เมื่อพนักงานคุมประพฤติดำเนินการแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริง วิเคราะห์และประเมินแล้ว จึงจัดทำรายงานและความเห็นในการสืบเสาะและพินิจจำเลยให้ศาลให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่สำนักงานคุมประพฤติได้รับคำสั่งในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอาจร้องขอต่อศาลเพื่อสั่งให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันโดยให้มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. ประวัติครอบครัวและภูมิหลังได้แก่อายุประวัติความประพฤติสติปัญญาการศึกษาอบรม สุขภาพภาวะแห่งจิตนิสัยอาชีพ
๒. ประวัติการกระทำผิด
๓. สภาพความผิดและพฤติการณ์แห่งคดีการรู้สึกรู้สีกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้นตลอดจนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับความเสียหายและความเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในกรณีที่มีการทำข้อตกลงจากการดำเนินการเพื่อสร้างความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ให้เสนอข้อตกลงดังกล่าวให้ศาลทราบ

๔. เหตุอันอันควรปราณี

๕. ความต้องการของจำเลยเกี่ยวกับวิธีการคุมความประพฤติ

๖. ความเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการแก้ไขปรับปรุงตนเองและวิธีการคุมความประพฤติ

โดยให้นำผลการจำแนกจากแบบประเมินผู้ถูกสืบเสาะและพินิจที่เป็นจำเลยประกอบการเสนอความเห็น

๒.๒ การควบคุมและสอดส่องหรือการคุมความประพฤติ

การคุมความประพฤติ เป็นการควบคุมและสอดส่องผู้ถูกคุมความประพฤติให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกรณีที่ศาลหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ มีคำสั่งให้ดำเนินการคุมความประพฤติให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานนั้น ส่งคำสั่งและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานคุมประพฤติโดยเร็ว

ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙

ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการคุมความประพฤติ พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๑ วิธีการ และเงื่อนไขการคุมความประพฤติผู้ถูกคุมความประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่ ข้อ ๖ หมวด ๒ ผู้ถูกคุมความประพฤติที่เป็นเด็กหรือเยาวชน ข้อ ๒๙ และหมวด ๓ ผู้ถูกคุมความประพฤติที่เป็นนักโทษเด็ดขาด ข้อ ๕๓ เมื่อสำนักงานคุมประพฤติได้รับคำสั่งให้คุมความประพฤติให้เจ้าหน้าที่ธุรการดำเนินการเบื้องต้น ดังนี้

ขั้นตอนการรับคดี

- เมื่อสำนักงานคุมประพฤติได้รับคำสั่งให้คุมความประพฤติผู้ถูกคุมความประพฤติเจ้าหน้าที่ธุรการ ลงทะเบียนรับคดีตามที่ได้รับคำสั่งและบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมระบบสารสนเทศการคุมประพฤติ

- เจ้าหน้าที่ธุรการตรวจสอบว่าผู้ถูกคุมความประพฤติเคยผ่านการสืบเสาะ หรือ สอดส่องมาก่อน หรือประวัติการกระทำผิดอื่นๆ มาก่อนหรือไม่และรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง และจัดทำสำนวนคดีควบคุมและสอดส่อง

กรณีผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษ/ลดวันต้องโทษจำคุกให้เจ้าหน้าที่ธุรการรวบรวมเอกสาร ส. ๑ - ๔๖ และ ส.๒ - ๔๖ รวมทั้งเอกสารต่างๆที่ได้จากการสืบเสาะข้อเท็จจริงให้กับพนักงานคุมประพฤติ

- เจ้าหน้าที่ธุรการจัดส่งสำนวนคดีให้ผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาจ่ายคดีให้พนักงานคุมประพฤติ

ขั้นตอนการชี้แจงเงื่อนไขการคุมความประพฤติ การปฐมนิเทศ และการดำเนินการเบื้องต้น

๑. พนักงานคุมประพฤติต้องชี้แจงเงื่อนไขและปฐมนิเทศผู้ถูกคุมความประพฤติทราบ และเข้าใจในเงื่อนไขการคุมความประพฤติ ผลที่ได้รับจากการปฏิบัติตามเงื่อนไข และการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ฯลฯ

๒. รวบรวมและตรวจสอบเอกสารหลักฐานของผู้ถูกคุมความประพฤติ

๓. พนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวนบันทึกถ้อยคำผู้ถูกคุมความประพฤติ โดยให้ได้รายละเอียดเบื้องต้นมากที่สุด และเพียงพอต่อการวิเคราะห์ประเมินผู้ถูกคุมความประพฤติ

๓.๑. ประวัติครอบครัวและภูมิหลัง ประกอบด้วย

- ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวผู้ถูกคุมความประพฤติเพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับตัวผู้ถูกคุมความประพฤติ
- ข้อมูลเกี่ยวกับถิ่นที่อยู่อาศัยเพื่อประโยชน์ในการสอดส่องที่อยู่อาศัยของผู้ถูกคุมความประพฤติ
- ข้อมูลด้านครอบครัวและผู้ใกล้ชิด
- ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพการสมรสเพื่อดูสภาพปัญหาครอบครัวของผู้ถูกคุมความประพฤติ ซึ่งอาจมีผลต่อการกระทำความผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติได้
- ข้อมูลด้านการศึกษาเพื่อดูพัฒนาการทางสมอง การปรับตัว และการเรียนรู้ รวมถึงระดับสติปัญญา
- ข้อมูลด้านการประกอบอาชีพเพื่อให้เห็นถึงความถนัดในด้านการทำงานโอกาสและปัจจัยอื่นๆ ซึ่งผู้ถูกคุมความประพฤติบางรายการประกอบอาชีพมีผลต่อการกระทำความผิด
- ข้อมูลด้านการรับราชการทหาร
- ข้อมูลด้านสุขภาพและรูปพรรณเพื่อประโยชน์ในการวางแผนแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุมความประพฤติต่อไป

๓.๒. ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการกระทำความผิดเพื่อดูว่าผู้ถูกคุมความประพฤติกระทำความผิดโดยนัยสันดานหรือไม่ และมีแนวโน้มที่จะแก้ไขฟื้นฟูได้มากน้อยเพียงใด

๓.๓ ข้อมูลการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ สามารถใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุมความประพฤติในคดียาเสพติดให้โทษได้

๔. การพิจารณาเก็บปัสสาวะ/ส่งตรวจ

๕. การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ อุปกรณ์อื่นใดในการติดตามตัวบุคคลตามเงื่อนไขศาล

๕. การกำหนดวันนัดรายงานตัวและอื่นๆ

ขั้นตอนการวิเคราะห์และจัดทำแผน

๑. นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาวิเคราะห์และประเมินเพื่อจำแนก

พนักงานคุมประพฤติเจ้าของสำนวน นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยงและสภาพปัญหาความต้องการของผู้ถูกคุมความประพฤติ โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ ๑) เกณฑ์ความเสี่ยงหรือแนวโน้มการกระทำผิดซ้ำ (Risks) และ ๒) เกณฑ์สภาพปัญหาและความต้องการ (Needs)

การสรุปผลการประเมิน โดยนำผลการประเมินความเสี่ยงและสภาพปัญหาความต้องการ มาสรุปว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติมีความเสี่ยงอยู่ในระดับใด (ไม่มีความเสี่ยง/ต่ำ/ปานกลาง/สูง) และระดับของการ ควบคุมและสอดส่อง (ไม่เข้มงวด/ปานกลาง/เข้มงวด)

๒. การจัดทำแผนการคุมความประพฤติ

เมื่อกำหนดระดับการควบคุมและสอดส่องได้แล้ว พนักงานคุมประพฤติสามารถจัดทำแผนการ คุมความประพฤติ ดังนี้

๒.๑ กำหนดแผนตามระดับการควบคุมและสอดส่อง

๒.๑.๑ กลุ่มไม่เข้มงวด

- รับรายงานตัวแบบกลุ่ม หรือให้เข้าร่วมกิจกรรมของสำนักงานแทนการรายงานตัว
- ส่งคดีให้อาสาสมัครคุมประพฤติออกสอดส่อง ๑ ครั้ง
- ตรวจสอบปัสสาวะกรณีที่ศาลกำหนดเงื่อนไขห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๒.๑.๒ กลุ่มปานกลาง

- รับรายงานตัวแบบรายบุคคลในครั้งแรก
- พนักงานคุมประพฤติ หรือ อาสาสมัครคุมประพฤติออกสอดส่องทุก ๓ – ๖ เดือน
- กรณีมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้ตรวจสอบปัสสาวะทุกครั้งที่มารายงานตัว

๒.๑.๓ กลุ่มเข้มงวด

- รับรายงานตัวแบบรายบุคคล
- พนักงานคุมประพฤติ หรือ อาสาสมัครคุมประพฤติออกสอดส่องทุก ๑ – ๒ เดือน หรือมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ กรณีออกสอดส่อง โดยอาสาสมัครคุมประพฤติ ควรเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติที่มี ประสบการณ์ช่วยสอดส่องดูแล

- ติดต่อกับบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิดเพื่อช่วยกันควบคุมดูแล
- กรณีมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้ตรวจสอบปัสสาวะทุก ๑๕ วัน หรือ ในระยะที่ เห็นสมควร

๒.๒ กำหนดแผนการแก้ไขฟื้นฟูตามสภาพปัญหาและความต้องการ

เพื่อกำหนดแผนการช่วยเหลือให้สอดคล้องกับปัญหา ซึ่งพนักงานคุมประพฤติควรชี้แจงทำ ความเข้าใจกับผู้ถูกคุมความประพฤติให้รับทราบการดำเนินการต่างๆ รวมทั้งอธิบายถึงโปรแกรมและวิธีการแก้ไข ฟื้นฟูต่างๆที่จำเป็นสำหรับผู้ถูกคุมความประพฤติ และให้ผู้ถูกคุมความประพฤติมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน

ขั้นตอนการดำเนินการคุ้มครองความประพฤติและการแก้ไขฟื้นฟู

๑. การรับรายงานตัวในกรณีมีผู้ถูกคุมความประพฤติหลายคนรอรายงานตัว สามารถให้อาสาสมัครคุมประพฤติช่วยรับรายงานตัวแทนได้ แต่ต้องเป็นผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีความเสี่ยงต่ำ และไม่มีปัญหาความต้องการความช่วยเหลือสงเคราะห์ หรือการแก้ไขฟื้นฟูเป็นพิเศษ

๒. การทำงานบริการสังคม

๓. การให้ฝึกหัดหรือประกอบอาชีพอันเป็นกิจจะลักษณะ

๔. การให้ละเว้นการคบหาสมาคมหรือการกระทำอันอาจนำไปสู่การกระทำผิดในทำนองเดียวกัน

๕. การบำบัดรักษาการติดยาเสพติดให้โทษ ความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจหรือความเจ็บป่วยอย่างอื่น ณ สถานที่และระยะเวลาที่ศาลกำหนด

๖. เงื่อนไขอื่นๆ

๗. การส่งคดีให้สำนักงานอื่นดำเนินการแทน

๘. การออกสอดส่อง

๙. การดำเนินการเมื่อผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของศาล

๑๐. การส่งคดีให้อาสาสมัครคุมประพฤติดำเนินการ

๑๑. การจัดกิจกรรมแก้ไขฟื้นฟู โดยพิจารณาโปรแกรมหรือกิจกรรมที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ หรือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ถูกคุมความประพฤติ เพื่อมิให้กระทำผิดซ้ำ

๑๒. การให้การสงเคราะห์ผู้ถูกคุมความประพฤติ เช่น ค่าอาหาร ค่าพาหนะ ค่ายั้งชีพ การส่งเสริมด้านการศึกษา ฯลฯ

ขั้นตอนการติดตามและประเมินผล

- พนักงานคุมประพฤติ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนการคุมความประพฤติ เป็นระยะในระหว่างการคุมความประพฤติ เพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลหรือเจ้าพนักงานกำหนดและติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนการแก้ไขฟื้นฟู เป็นระยะในระหว่างการคุมความประพฤติ โดยประเมินผลตามสภาพปัญหา ความจำเป็นและความต้องการ หรือระดับของความเสี่ยง หรือแนวโน้มการทำความผิดซ้ำ หากพบว่ามีข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไป ให้ปรับแผนการแก้ไขฟื้นฟูต่อไป

สำหรับการติดตามผู้ถูกคุมความประพฤติภายหลังพ้นคุมความประพฤติ กรมคุมประพฤติ ยังไม่ได้มีการดำเนินการ แต่มีการให้การสงเคราะห์ผู้ถูกคุมความประพฤติภายหลังพ้นการคุมความประพฤติ เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นสามารถช่วยเหลือตนเองและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ตามสมควร ตามพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๖๐

ขั้นตอนการจัดทำรายงาน

พนักงานคุมประพฤติจัดทำรายงานและความเห็นการคุมความประพฤติในกรณีที่ถูกคุมความประพฤติปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมความประพฤติ และกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมความประพฤติ

๒.๓ โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูที่เกี่ยวข้อง

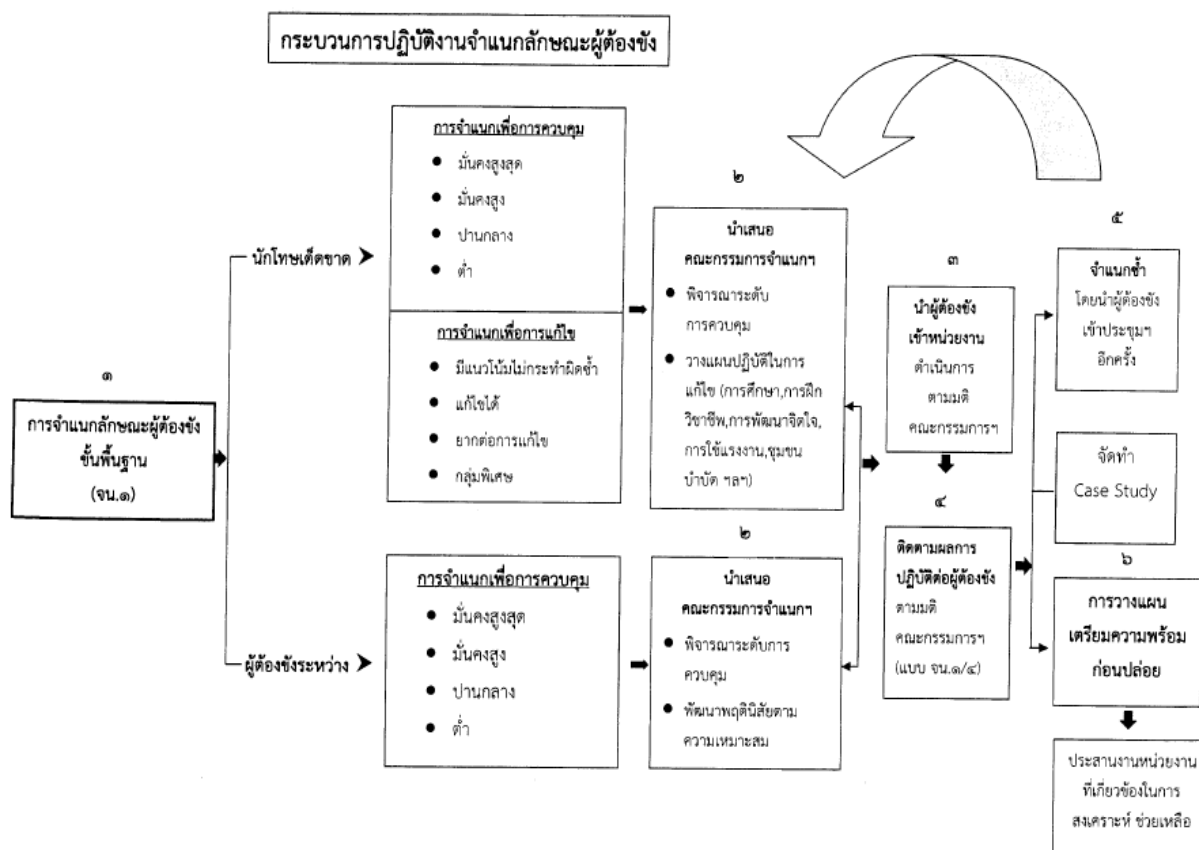
จากการดำเนินงานของกรมคุมประพฤติสำหรับโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด แบ่งเป็นโปรแกรมพื้นฐานและโปรแกรมเฉพาะด้าน ซึ่งโปรแกรมพื้นฐานสำหรับผู้กระทำผิดทั่วไปมีการเข้าร่วมตามสภาพปัญหาและความต้องการ และโปรแกรมเฉพาะด้านสำหรับผู้กระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและผู้ที่มี ฐานความผิดซ้ำช้ำ ในขณะเมาสุรา ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีโปรแกรมสำหรับผู้กระทำผิดทางเพศแต่ประการใด ทั้งนี้ โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดที่เกี่ยวข้องสามารถเข้ารับการแก้ไขฟื้นฟูในโปรแกรมพื้นฐาน ดังนี้

๑. การอบรมธรรมะ	เพื่อให้ผู้กระทำผิดมีแนวทางในการดำรงชีวิตที่ถูกต้องตามครรลองคลองธรรม สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมในฐานะพลเมืองดีโดยไม่หวนกลับไปกระทำผิดอีก
๒. ค่ายจริยธรรม	๑. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้เกิดทัศนคติและค่านิยมอันดีงามและพัฒนาความรู้สึกรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมส่วนรวม ตลอดจนการปรับตัวให้เข้ากับสังคม
๒. เพื่อส่งเสริมให้ผู้กระทำผิดนำหลักของศาสนาไปใช้ในการดำเนินชีวิต
๓. โปรแกรมพื้นฐานประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรม ๔ แผน	๑. เพื่อให้ผู้กระทำผิดมีโอกาสสำรวจตนเองและเหตุการณ์สำคัญในชีวิตเพื่อให้เข้าใจและยอมรับตนเองมากขึ้น
๒. เพื่อให้ผู้กระทำผิดตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองและพัฒนาสัมพันธภาพที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น
- การรู้จักตนเองและผู้อื่น	๓. เพื่อให้ผู้กระทำผิดตระหนักรู้ในความต้องการและเป้าหมายในชีวิตของตนเองและรู้จักและเห็นความสำคัญของการกำหนดเป้าหมายและวางแผนชีวิต ตลอดจนการวิเคราะห์ปัญหาที่เป็นอุปสรรคขัดขวางการไปถึงเป้าหมายชีวิต และแนวทางในการแก้ไข
- การเห็นคุณค่าในตนเอง	๔. เพื่อให้ผู้กระทำผิดเห็นความสำคัญของครอบครัวมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในการอยู่ร่วมกันในครอบครัวอย่างเข้าใจและมีความสุข
- การตั้งเป้าหมายชีวิต	
- สัมพันธภาพในครอบครัว	
๔. โปรแกรมพื้นฐานประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรม ๓ แผน	๑. เพื่อให้ผู้กระทำผิดมีโอกาสสำรวจตนเองและเหตุการณ์สำคัญในชีวิตเพื่อให้เข้าใจและยอมรับตนเองมากขึ้น
๒. เพื่อให้ผู้กระทำผิดตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองและพัฒนาสัมพันธภาพที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น
- การรู้จักตนเองและผู้อื่น	๓. เพื่อให้ผู้กระทำผิดตระหนักรู้ในความต้องการและเป้าหมายในชีวิตของตนเอง รู้จักและเห็นความสำคัญของการกำหนดเป้าหมาย
- การเห็นคุณค่าในตนเอง	
- การตั้งเป้าหมายชีวิต	

๓. ผู้กระทำผิดทางเพศที่ถูกจำคุก

แนวทางในการจัดการกับผู้กระทำผิดซ้ำซาก ของกรมราชทัณฑ์

การจำแนก

ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในกลุ่มเพื่อการแก้ไข มีดังนี้

๑. กลุ่มผู้ต้องขังมีแนวโน้มไม่กระทำผิดซ้ำ หรือกลุ่มผู้ต้องขังที่ไม่จำเป็นต้องแก้ไข เป็นกลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำผิดโดยพลั้งพลาด ยังไม่ถลำเข้าสู่วงจรของการกระทำผิด โดยทำผิดเป็นครั้งแรก ทำผิดโดยไม่แสดงความชั่วร้าย มีครอบครัวหรืออาชีพรองรับเมื่อพ้นโทษ กลุ่มนี้ไม่จำเป็นต้องแก้ไข แต่ต้องปฏิบัติมิให้กลุ่มนี้ตกต่ำไปกว่าเดิม หรือเรียนรู้จากผู้ที่มีความชำนาญ ส่งเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัวให้รองรับกลับสู่สังคม และจัดสวัสดิการดูแลผู้ต้องขังเหล่านี้

๒. กลุ่มผู้ต้องขังที่พอแก้ไขได้ เป็นกลุ่มผู้ต้องขังที่ยังไม่ได้ถลำเข้าสู่วงจรอาชญากรรมซ้ำซาก ไม่ได้เป็นอาชญากรอาชีพ ทำผิดเพราะความจำเป็นหรือถูกกดดัน แต่มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดซ้ำ หากไม่ได้รับความช่วยเหลือหรือแก้ไข เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรม กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่จะต้องดำเนินการแก้ไขเป็นพิเศษ โดยการจัดเข้าโปรแกรมการแก้ไขต่างๆ

๓. กลุ่มผู้ต้องขังที่ยากต่อการแก้ไข เป็นกลุ่มผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำซาก กระทำผิดในคดีที่ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจสูง กลุ่มอาชญากรอาชีพ หรือพวกที่มีความผิดปกติทางจิต กลุ่มนี้ต้องใช้การปฏิบัติที่เข้มงวด โดยการใช้มาตรการควบคุมอย่างเคร่งครัด หรือถ้าจะบำบัดแก้ไขจำเป็นต้องใช้โปรแกรมที่เข้มข้นเป็นพิเศษ

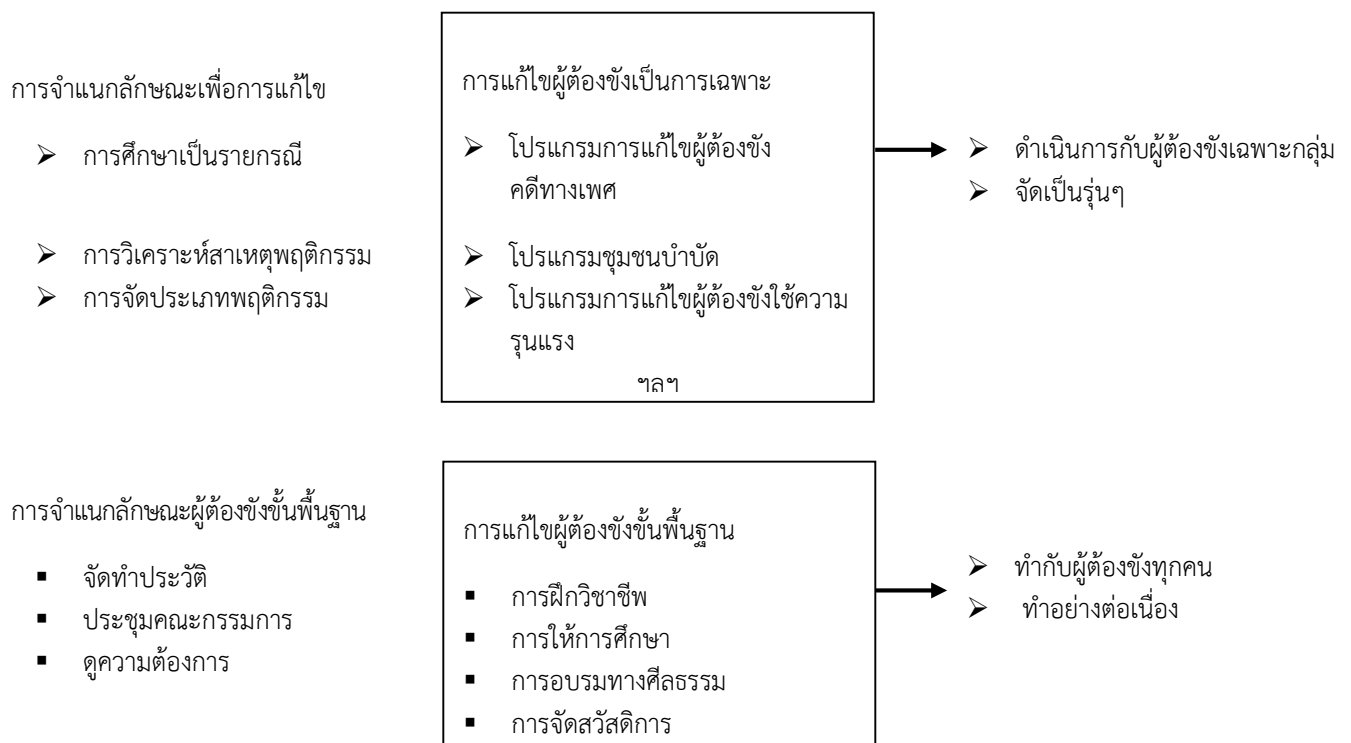
๔. ผู้ต้องขังกลุ่มพิเศษ การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังกลุ่มนี้จะมุ่งจัดสวัสดิการและการดูแลสุขภาพให้แก่ผู้ต้องขังมากกว่าการแก้ไขฟื้นฟู

การจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง อาจแยกได้เป็น ๒ ระดับ คือ

๑. การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังขั้นพื้นฐาน เป็นการจำแนกเพื่อแยกขัง เพื่อการควบคุม และจำแนกเพื่อคัดผู้ต้องขังรับการอบรมแก้ไขขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การฝึกวิชาชีพ การให้การศึกษา การอบรมทางศีลธรรม และการรับสวัสดิการต่างๆ โดยทางปฏิบัติที่ทำอยู่จะเน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลประวัติผู้ต้องขัง และการประชุมเพื่อแยกกองงาน เป็นต้น

๒. การจำแนกลักษณะเพื่อการแก้ไข จะเป็นการจำแนกลักษณะเพื่อคัดผู้ต้องขังไปเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในชั้นสูง ได้แก่ โปรแกรมการแก้ไขผู้ต้องขังในลักษณะต่างๆ เช่น โปรแกรมการแก้ไขผู้ต้องขังคดีกระทำผิดทางเพศ ผู้ต้องขังคดียาเสพติด ผู้ต้องขังคดีที่ใช้ความรุนแรง หรือโปรแกรมการจัดการกับความโกรธ โปรแกรมการระงับความรุนแรงในครอบครัว หรือโปรแกรมการพัฒนาจิตใจ เช่น การอบรมวิปัสสนากรรมฐาน เป็นต้น ในส่วนของวิธีการจำแนกนั้นก็จะเป็นในเรื่องการวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิด วิเคราะห์พฤติกรรมที่ผิดปกติ และการจัดทำกรณีศึกษาเพื่อสอบประวัติอย่างละเอียด จากนั้นจึงจัดกลุ่มพฤติกรรม เพื่อแยกเข้าโปรแกรมการปรับและฟื้นฟูพฤติกรรมโดยเฉพาะ ดังนั้นการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเพื่อการแก้ไข จึงไม่จำเป็นต้องทำกับผู้ต้องขังทุกคนในเรือนจำ แต่เป็นการดำเนินการเฉพาะกลุ่มเป้าหมายเท่านั้น ดังภาพ

ตัวแบบการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง

จะเห็นได้ว่า การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังมี ๒ ระดับ ดังนั้น การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังจึงมี ๒ ระดับ เช่นเดียวกัน คือ

๑. การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นกิจกรรมหลักที่มุ่งจัดให้ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ทั้งเรือนจำ ได้แก่ การฝึกวิชาชีพ การให้การศึกษา การอบรมทางศีลธรรม ตลอดจนกิจกรรมทางศาสนา สวัสดิการและนันทนาการ ต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อมุ่งฝึกทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตในสังคมให้กับผู้ต้องขัง แต่การแก้ไขฟื้นฟูด้วยวิธีการดังกล่าว ยังไม่ได้ลงลึกถึงสาเหตุและมูลเหตุจูงใจ ตลอดจนพฤติกรรมในการกระทำผิดของผู้ต้องขังแต่ละประเภทแต่ละบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง

๒. การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังเป็นการเฉพาะ เป็นแนวทางที่มุ่งปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะพฤติกรรมอาชญากร ซึ่งจะมีหลักสูตรเฉพาะในการให้ความรู้และฝึกทักษะ รวมทั้งการใช้กระบวนการกลุ่มเป็นเครื่องมือ ในการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมผู้ต้องขังแต่ละกลุ่ม แต่ละบุคคลตามความเหมาะสม ซึ่งการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังเป็นการเฉพาะนี้ อาจจัดแบ่งกลุ่มตามประเภทคดีหรือแบ่งตามพฤติกรรมการกระทำผิดของผู้ต้องขังก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการจัดโปรแกรมว่า จะมุ่งแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังกลุ่มใด

การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังเฉพาะกลุ่ม

การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังเฉพาะกลุ่ม คือ การจัดแบ่งกลุ่มตามประเภทคดีหรือตามพฤติกรรมของการกระทำความผิด ซึ่งปัจจุบัน กรมราชทัณฑ์ดำเนินการ จำนวน ๑๐ โปรแกรม ระยะเวลาการอบรม ๖๐ ชั่วโมง ประกอบด้วย

- ☐ โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดทางเพศ
- ☐ โปรแกรมการปรับพฤติกรรมผู้กระทำความผิดที่ใช้ความรุนแรง
- ☐ โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
- ☐ โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
- ☐ โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังคดียาเสพติด
- ☐ โปรแกรมการปรับพฤติกรรมผู้กระทำความผิดอันเนื่องมาจากการดื่มสุรา
- ☐ โปรแกรมยุติธรรมนำสันติสุข
- ☐ โปรแกรมการแก้ไขผู้กระทำความผิดซ้ำ
- ☐ โปรแกรมเฉพาะสำหรับผู้ต้องขังทั่วไปที่มีโทษระยะสั้น
- ☐ โปรแกรมอื่นๆ ที่จัดเป็นโปรแกรมเฉพาะสำหรับผู้ต้องขังแต่ละประเภท โดยเน้นที่การแก้ไขฟื้นฟูปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรม

ขั้นตอนการดำเนินงาน จะมีขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

(๑) การเลือกกลุ่มเป้าหมาย

การดำเนินการขั้นตอนแรก จะต้องมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะนำมาเข้ารับการแก้ไขฟื้นฟูก่อนว่า จะเลือกผู้ต้องขังประเภทใด จะพิจารณาในแง่ของคดี เช่น โปรแกรมการแก้ไขผู้ต้องขังกระทำผิดทางเพศ โปรแกรมการแก้ไขผู้ต้องขังคดียาเสพติด (ผู้ค้ารายย่อย) เป็นต้น หรือพิจารณาในแง่ของพฤติกรรม เช่น โปรแกรมการปรับพฤติกรรมผู้กระทำผิดที่ใช้ความรุนแรง เป็นต้น โดยการจัดอบรมควรจัดอบรมเป็นรุ่น ๆ รุ่นละประมาณ ๓๐ - ๕๐ คน จะทำให้การแก้ไขมีคุณภาพมากกว่าการดำเนินการเป็นกลุ่มใหญ่

(๒) การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเพื่อการแก้ไข

การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเพื่อการแก้ไข หรือการประเมินเป็นรายบุคคล เพื่อที่จะทำให้สามารถรู้จักผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล ซึ่งจะต้องเจาะลึกถึงพฤติกรรมและสาเหตุการกระทำผิดของผู้ต้องขังแต่ละคนเป็นกรณีศึกษา โดยเน้นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ศึกษาประวัติจากเอกสาร และจากการเปิดเผยของผู้ต้องขัง การสังเกตพฤติกรรม การใช้แบบประเมินทางจิตวิทยา เพื่อจะนำมาวิเคราะห์ จัดประเภท แยกประเภท และนำเข้าสู่โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูเฉพาะตามความเหมาะสมของผู้ต้องขังแต่ละคนต่อไป

(๓) การดำเนินการตามโปรแกรม หรือขั้นตอนของการบำบัดฟื้นฟู

ขั้นตอนนี้ เป็นการดำเนินการตามหลักสูตรที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะสำหรับแก้ไขฟื้นฟู ผู้ต้องขังกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนหลักเพราะเป็น เนื้อหาสำคัญของการแก้ไขฟื้นฟู เช่น ถ้าจะแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ ก็ต้องจัดโปรแกรมซึ่งมีหลักสูตรบทเรียนและกิจกรรมต่างๆ เพื่ออบรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ต้องขังคดีกระทำผิดทางเพศ ซึ่งอาจจะเริ่มจากการให้ความรู้ ให้ความเข้าใจ การฝึกทักษะ ปรับเปลี่ยนทัศนคติ และนำไปสู่การปรับพฤติกรรม ในกรณีของผู้ติดยาเสพติด หากนำวิธีการชุมชนบำบัดมาใช้ขั้นตอนนี้ก็จะเป็นการนำกระบวนการกลุ่มมาใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของสมาชิก ซึ่งสมาชิกจะต้องอยู่ด้วยกันเป็นเวลานาน ประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบของชุมชนบำบัดถูกหล่อหลอมโดยอิทธิพลของกลุ่มจนเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

สำหรับการจัดหลักสูตรเฉพาะ เพื่อให้ความรู้และปรับเปลี่ยนทัศนคติ พฤติกรรมของผู้ต้องขัง แต่ละโปรแกรมมีความหลากหลาย ซึ่งจะจัดอย่างไรขึ้นอยู่กับกรณีวิเคราะห์สาเหตุและจัดประเภทผู้กระทำผิด ซึ่งโปรแกรมการแก้ไขผู้กระทำผิดในคดีทางเพศ มีเนื้อหาหลักสูตรดังนี้

โปรแกรมการแก้ไขผู้กระทำผิดทางเพศ

วัตถุประสงค์หลักของการจัดโปรแกรมดังกล่าว คือ การป้องกันการกระทำผิดซ้ำ วัตถุประสงค์รอง คือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในแนวทางที่พึงประสงค์ ดังนั้น หลักสูตรนี้จะแยกเป็น ๒ ส่วนใหญ่ๆ คือ ส่วนแรกจะเน้นการทำให้ผู้กระทำผิดเข้าใจถึงสาเหตุการกระทำผิดของเขา และส่วนที่สองจะเน้นการพัฒนาทักษะในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ดังนั้นโปรแกรมการแก้ไขและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ต้องขังที่กระทำผิดทางเพศส่วนใหญ่่มุ่งที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดังนี้

๑. ปรับทัศนคติและเพิ่มความรู้เกี่ยวกับเพศให้ถูกต้อง
 ๒. ลดการหมกมุ่นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศลง การเรียนรู้วิธีลดความต้องการทางเพศ
 ๓. เพิ่มทักษะในการควบคุมอารมณ์ และเพิ่มทักษะในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพศตรงข้าม
 ๔. ทำให้ตระหนักและรับรู้ภาวะจิตใจของผู้เสียหาย เพื่อให้รู้ว่าเหยื่อได้รับผลร้ายอย่างไร
- ทนทุกข์ทรมานแค่ไหน ผลกระทบที่ตามมาคืออะไร
๕. ทำให้เข้าใจถึงวงจรในการกลับไปกระทำผิดซ้ำอีกและแนวทางในการหลีกเลี่ยงวงจรดังกล่าว

สำหรับหลักสูตรและบทเรียนสำหรับให้ความรู้และปรับเปลี่ยนทัศนคติผู้ต้องขัง จะมีความหลากหลายขึ้นอยู่กับการจำแนกลักษณะ อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปหลักสูตรจะประกอบด้วย

- ๑) การสร้างแรงจูงใจและสร้างบรรทัดฐานของกลุ่ม
- ๒) การทำความเข้าใจในการกระทำผิดของตน
- ๓) การเรียนรู้ผลกระทบและความรู้สึกของผู้เสียหาย
- ๔) เพศศึกษา
- ๕) การมีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพศตรงข้าม
- ๖) การจัดการกับอารมณ์เพศและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่อสิ่งเร้า
- ๗) การฝึกทักษะทางสังคม
- ๘) การควบคุมอารมณ์
- ๙) การจัดการกับความเครียด
- ๑๐) ทักษะการแก้ปัญหา
- ๑๑) การป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

หลักสูตรการจัดโปรแกรมการแก้ไขผู้กระทำผิดทางเพศ

วิชา	ระยะเวลา	วิทยากร
■ สำนวนคัดเลือกรุ่นเป้าหมาย ■ จำแนกลักษณะเพื่อการแก้ไข ■ ปฐมนิเทศเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าโปรแกรม ■ ประเมินบุคลิกภาพ/สุขภาพจิต ■ ประเมินความรู้/ทักษะ/ทัศนคติ และพฤติกรรมก่อนเข้าโปรแกรม		- เจ้าหน้าที่เรือนจำ/ทัณฑสถาน - เจ้าหน้าที่เรือนจำ/ทัณฑสถาน - เจ้าหน้าที่เรือนจำ/ทัณฑสถาน - นักจิตวิทยา/พยาบาล/นักสังคมสงเคราะห์ - เจ้าหน้าที่เรือนจำ/ทัณฑสถาน

วิชาพื้นฐาน ๑. การรู้จักและเข้าใจตนเอง ๒. การสร้างแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงตนเอง ๓. การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ๔. การวิเคราะห์และการสร้างอาชีพตนเอง ๕. การสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบ ๖. กฎหมายเบื้องต้นที่ประชาชนควรรู้ ๗. ทักษะการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ๘. การสาธิตสายใยครอบครัว (การให้คำปรึกษาในครอบครัว) ๙. ทักษะชีวิต life skill ๑๐. ทักษะการจัดการกับอารมณ์	๓ ชม. ๓ ชม. ๓ ชม. ๓ ชม. ๓ ชม. ๓ ชม. ๓ ชม. ๓ ชม. ๓ – ๖ ชม. ๓ ชม.	วิทยาการภายนอก/วิทยาการภายในที่ผ่านการอบรม ” ” วิทยาการภายนอก (จัดทำงานจังหวัด , สถาปัตยกรรมจังหวัด สโมสรโรตารี ฯลฯ) วิทยาการภายนอก/วิทยาการภายในที่ผ่านการอบรม ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย/นักกฎหมาย วิทยาการภายนอก/วิทยาการภายในที่ผ่านการอบรม ” ” ”
รวม	๓๐ ชม.	
วิชาบังคับตามลักษณะแห่งคดี ๑. การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและบทลงโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ๒. การทำความเข้าใจกับพฤติกรรมและการกระทำผิดของตนเอง ๓. เพศศึกษาและการมีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพศตรงข้าม ๔. การจัดการกับปัจจัยที่เป็นสิ่งเร้า ๕. กิจกรรมสมานฉันท์และการพัฒนาความผูกพันทางสังคม (การสมานฉันท์ระหว่างผู้ต้องขังกับเหยื่อ, ผู้ต้องขังกับสังคม, ผู้ต้องขังกับครอบครัว) ๖. กลุ่มบำบัด เช่น ดนตรีบำบัด ศิลปะบำบัด ละครบำบัด กีฬาบำบัด สติบำบัด ฯ	๓ ชม. ๓ ชม. ๖ ชม. ๖ ชม. ๖ ชม. ๖ – ๑๕ ชม.	วิทยาการภายนอก/วิทยาการภายในที่ผ่านการอบรม วิทยาการภายนอก/วิทยาการภายในที่ผ่านการอบรม ” ” ” วิทยาการภายนอก/วิทยาการภายในที่ผ่านการอบรม
รวม	๓๐ ชม.	
ประเมินความรู้ ทักษะ ทักษะและพฤติกรรม หลังการเข้าโปรแกรม		เจ้าหน้าที่เรือนจำ/ทัณฑสถาน
รวมระยะเวลาการบำบัดฟื้นฟู	๖๐ ชม.	

สรุป

ระยะเวลาในการอบรมตามหลักสูตร ในชั้นบำบัดฟื้นฟู ไม่น้อยกว่า ๖๐ ชั่วโมง แบ่งเป็น

๑. วิชาพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมง

๒. วิชาเฉพาะคดี ไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมง

หมายเหตุ : ให้ผู้เข้ารับการอบรมเข้ารับการฝึกอบรมวินัยแบบเข้มข้นโดยไม่นับจำนวนชั่วโมง

สถิติการจัดโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ พ.ศ. ๒๕๖๐

เขต	เรือนจำ/ทัณฑสถาน	ระยะเวลาอบรม รุ่นที่ ๑	จำนวนผู้ผ่านการอบรม			ระยะเวลา อบรม รุ่นที่ ๒	จำนวนผู้ผ่านการอบรม			รวมทั้งสิ้น
			ชาย	หญิง	รวม		ชาย	หญิง	รวม	
๑	รจอ.ชัยบาดาล	๓๐ มี.ค. - ๘ มี.ค.๖๐	๔๖	-	๔๖	๒๓ มี.ค. - ๑๙ เม.ย.๖๐	๕๒	-	๕๒	๙๘
๒	รจก.ชลบุรี	๒๐ ก.พ. - ๒๘ เม.ย.๖๐	๔๐	-	๔๐	๒๙ พ.ค. - ๒๖ ก.ค.๖๐	๔๐	-	๔๐	๘๐
๓	รจก.นครราชสีมา	๑ - ๓๑ มี.ค.๖๐	๔๗	๗	๕๔	๑ - ๓๐ มี.ย. ๖๐	๑๔๑	๑	๑๔๒	๑๙๖
๔	รจก.อุดรธานี	๑๑ มี.ค. - ๑๑ เม.ย.๖๐	๘๕	๓	๘๘	๒๕ เม.ย. - ๒๔ พ.ค.๖๐	๕๙	๖	๖๕	๑๕๓
๕	รจจ.แม่ฮ่องสอน	๒๗ มี.ค. - ๒๖ พ.ค.๖๐	๔๖	-	๔๖	๒๙ พ.ค. - ๒๘ ก.ค.๖๐	๖๑	-	๖๑	๑๐๗
๖	รจจ.เพชรบูรณ์	๑๑ - ๑๓ พ.ค. ๖๐	๖๓	-	๖๓	-	-	-	-	๖๓
๗	รจก.นครปฐม	๑ มี.ค. - ๑๑ พ.ค.๖๐	๑๒๒	-	๑๒๒	๑๒ พ.ค. - ๓๑ ก.ค.๖๐	๘๖	-	๘๖	๒๐๘
๘	รจอ.ปากพนัง	๑ เม.ย. - ๓๐ มี.ย.๖๐	๔๐	-	๔๐	๓ ก.ค. - ๓๐ ก.ย.๖๐	๔๐	-	๔๐	๘๐
๙	ทสญ.สงขลา	ขอเปลี่ยนเป็นโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังคดียาเสพติด (ผู้ค้ารายย่อย)								
๑๐	รจก.บางขวาง	๑๑ พ.ค. - ๑๔ มี.ย.๖๐	๗๗	-	๗๗	๒๖ มี.ย. - ๑๗ ก.ค.๖๐	๖๘	-	๖๘	๑๔๖
			๕๖๖	๑๐	๕๗๖		๕๔๘	๗	๕๕๕	๑,๑๓๑

สถิติการจัดโปรแกรมแก้ไขพันธุผู้ต้องขังปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑
 โปรแกรมการแก้ไขพันธุผู้กระทำผิดทางเพศ
 (สรุปข้อมูล วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑)

ลำดับที่	เรือนจำ/ทัณฑสถาน	เขต	จำนวน (คน)	หมายเหตุ
๑	รจก.สมุทรปราการ	๑	๑๐๐	
๒	รจก.ชลบุรี	๒	๘๒	
๓	รจก.อุบลราชธานี	๓	๙๗	
๔	ทส.ก.อุตสาหกรรมเขาพระ		๑๒๔	
๕	รจก.นครพนม	๔	๑๐๒	
๖	รจก.เชียงใหม่	๕	๑๐๗	
๗	รจก.นครสวรรค์	๖	๑๐๗	บันทึกเพิ่มเติม เนื่องจากมีรายงาน ภายหลังวันสรุป ข้อมูล (วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑)
๘	รจก.พิษณุโลก		๖๐	
๙	รจก.พิจิตร		๓๖	
๑๐	ทสญ.พิษณุโลก		๑๖	
๑๑	รจก.นครปฐม	๗	๑๐๔	
๑๒	รจก.สุราษฎร์ธานี	๘	๙๖	
๑๓	รจก.สงขลา	๙	๘๔	
๑๔	รจก.นนทบุรี	๑๐	๑๐๕	
		รวม	๑,๒๒๐	

จำนวนผู้ต้องขังเข้ารับการอบรม มีจำนวน ๑,๒๒๐ คน

จำนวน เรือนจำ/ทัณฑสถาน ทั้ง ๑๐ เขต ที่ดำเนินการจัดอบรมโปรแกรมการแก้ไขพันธุผู้กระทำผิดทางเพศมี
 จำนวน ๑๔ แห่ง

ส่วนที่ ๕ ข้อเสนอแนะในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำทางเพศ

ข้อเสนอแนะในกรอบกฎหมาย

๑) สามารถดำเนินการได้ตามกรอบกฎหมายที่มีอยู่ โดยแบ่งเป็น ๓ ช่วงระยะ ได้แก่ ระยะก่อนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ระยะอยู่ระหว่างการบังคับโทษ และระยะที่ ๓ การติดตามหลังพ้นการบังคับโทษ โดยมีกรอบกฎหมายที่สามารถนำมาดำเนินการได้ดังนี้

ระยะก่อนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม มีมาตรการตามกฎหมายที่ดำเนินการได้แก่

- **การบำบัดรักษาผู้ป่วยทางจิต** ตามมาตรา ๒๑ – ๒๕ ของพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีผู้ป่วยทางจิต การบำบัดรักษากรณีมีความจำเป็นหรือภาวะอันตรายไม่ต้องได้รับการยินยอมจากผู้ป่วย
- **การใช้วิธีเพื่อความปลอดภัย** มาตรา ๓๙ ของประมวลกฎหมายอาญา กำหนดให้ ๑) กักกัน ๒) ห้ามเข้าเขตกำหนด ๓) เรียกประกันทัณฑ์บน ๔) คุมตัวไว้ในสถานพยาบาล และ ๕) ห้ามประกอบอาชีพบางอย่าง
- **การคุ้มครองความรุนแรงในครอบครัว** ตามมาตรา ๒๓ ๒๕ ๒๗ ๒๙ ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. ๒๕๖๒
- **การคุ้มครองเด็ก** มาตรา ๒๖ ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๕

ระยะอยู่ระหว่างการบังคับโทษ ในส่วนของหน่วยงานภายในกระบวนการยุติธรรม สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

กรมราชทัณฑ์ มาตรา ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๕๕ พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

กรมคุมประพฤติ มาตรา ๔๐ พระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙

กรมพินิจฯ มาตรา ๓๖ ๔๓ ๑๓๒ ๑๓๘ ๑๓๙ ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ และพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. ๒๕๖๑

พนักงานสอบสวนหรือศาล (ส่วนที่ ๒ ผู้ป่วยคดี (ผู้ป่วยที่อยู่ระหว่างการสอบสวน ได้สวนมูลฟ้องหรือพิจารณาในคดีอาญา ซึ่งพนักงานสอบสวนหรือศาลสั่งให้ได้รับการตรวจหรือบำบัดรักษา รวมทั้งผู้ป่วยที่ศาลมีคำสั่งให้ได้รับการบำบัดรักษาภายหลังมีคำพิพากษาในคดีอาญาด้วย) มาตรา ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๓๙ พ.ร.บ.สุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑)

การรอกำหนดโทษหรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษ มาตรา ๕๖ วรรค ๔ ประมวลกฎหมายอาญา

ระยะพ้นโทษและการติดตาม สามารถดำเนินการตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๗

มาตรการป้องกันผู้กระทำความผิดซ้ำทางเพศ

ก่อนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

■ การบำบัดรักษาผู้ป่วยทางจิต

(มาตรา ๒๑ - ๒๕) พ.ร.บ. สุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑
กรณีผู้ป่วยทางจิต การบำบัดรักษากรณีมีความจำเป็น
หรือภาวะอันตรายไม่จำเป็นต้องได้รับยินยอมจากผู้ป่วย

■ การใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย

(มาตรา ๓๙ ประมวลกฎหมายอาญา)

๑) กักกัน (มาตรา ๔๐-๔๓)

(๒) ห้ามเข้าเขตกำหนด (มาตรา ๔๔-๔๕)

(๓) เรียกประกันพันธบัตร (มาตรา ๔๖-๔๗)

(๔) คุมตัวไว้ในสถานพยาบาล (มาตรา ๔๘-๔๙)

(๕) ห้ามการประกอบอาชีพบางอย่าง (มาตรา ๕๐)

■ การคุ้มครองความรุนแรงในครอบครัว

(มาตรา ๒๓, ๒๕, ๒๗, ๒๙ พ.ร.บ. ส่งเสริมการ
พัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. ๒๕๖๒)

• การคุ้มครองเด็ก

(มาตรา ๒๖, ๔๓ พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖)

ระหว่างการบังคับโทษ

■ กรมราชทัณฑ์ (มาตรา ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๕๕
พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐)

■ กรมคุมประพฤติ (มาตรา ๔๐ พ.ร.บ. คุม
ประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙)

■ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
(มาตรา ๓๖, ๔๓, ๑๓๒, ๑๓๘, ๑๓๙ พ.ร.บ.
ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดี
เยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓)

■ พนักงานสอบสวนหรือศาล (ส่วนที่ ๒ ผู้ป่วย
คดี (ผู้ป่วยที่อยู่ระหว่างการสอบสวน ไต่สวน
มูลฟ้องหรือพิจารณาในคดีอาญา ซึ่ง
พนักงานสอบสวนหรือศาลสั่งให้ได้รับการ
ตรวจหรือบำบัดรักษา รวมทั้งผู้ป่วยที่ศาลมี
คำสั่งให้ได้รับการบำบัดรักษาภายหลังมีคำ
พิพากษาในคดีอาญาด้วย) มาตรา ๓๕, ๓๖,
๓๗, ๓๘, ๓๙ พ.ร.บ. สุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑)

■ รอกำหนดโทษหรือกำหนดโทษแต่รอ
การลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา

(มาตรา ๕๖ วรรคสอง (๔) ประมวลกฎหมาย
อาญา)

ข้อสังเกต การบำบัดฟื้นฟู การรักษาต้องได้รับความ
ยินยอม เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นหรืออยู่ภาวะ
อันตราย

หลังการบังคับโทษ

■ การติดตามผู้พ้นโทษหรือได้รับการ
พักโทษ

(ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วย
ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี
ลักษณะ ๑๗)

■ การติดตามหลังปล่อยเด็กและ
เยาวชนที่กระทำผิด

(พระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัด
ฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ.
๒๕๖๑)

ข้อเสนอแนะเชิงมาตรการปฏิบัติ

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เสนอแนวทางในการนำมาตรการไปปฏิบัติเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำทางเพศของเด็กและเยาวชน แบ่งเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

ระยะสั้น

๑. นักวิชาชีพที่จะทำการบำบัด แก่ไข ฟันฟู ติดตามและให้การช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศหรือมีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากบุคคลทั่วไป ยังขาดทักษะในการดูแล แก่ไข บำบัด ฟันฟู และติดตามเด็กและเยาวชนกลุ่มดังกล่าว และ ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับวงจรการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะให้ความรู้แก่บุคลากร ให้มีความรู้เกี่ยวกับการดูแลเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะกลุ่ม ดังกล่าว โดยเน้นการประเมิน การบำบัด การดูแลและการติดตามภายหลังปล่อย โดยเน้นเกี่ยวกับตัวกระตุ้นที่ส่งผลให้กระทำผิดซ้ำ

๒. จากการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับโปรแกรมการบำบัด แก่ไข เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศหรือมีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากบุคคลทั่วไปที่มีประสิทธิภาพประกอบไปด้วย การเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง การเคารพตนเองและผู้อื่น การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา การใช้การบำบัด โดยการปรับความคิดและพฤติกรรม (FCBT) การเสริมทักษะทางสังคม ทักษะการจัดการกับปัญหาและอารมณ์โกรธ การแสดงออกในทางที่เหมาะสม การสอนให้เข้าใจถึงตัวกระตุ้นหรือสถานการณ์ที่เป็นตัวกระตุ้น ซึ่งกรมพินิจได้วิเคราะห์แล้วพบว่า มีโปรแกรมการบำบัดที่สอดคล้องกับการบำบัดข้างต้น ดังนั้นจะกำกับให้นักวิชาชีพได้นำโปรแกรมดังกล่าวมาใช้กับเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ให้มีการดำเนินการเฉพาะราย

๓. ให้มีการทำงานร่วมกับครอบครัว ชุมชนและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการกำหนดแผนการกำกับ ติดตามหลังปล่อยเฉพาะรายอย่างต่อเนื่อง

๔. กรณีที่พบเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากบุคคลทั่วไปเป็นอันตรายต่อผู้อื่น ให้ส่งต่อไปพบจิตแพทย์เพื่อวินิจฉัยและดำเนินการรักษาต่อไป

ระยะกลาง

๑. พัฒนาแบบประเมิน แนวทางในการซักประวัติเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากบุคคลทั่วไป และนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนการบำบัด ดูแล และวิเคราะห์ความเสี่ยงที่จะกระทำผิดทางเพศซ้ำ รวมทั้งแนวทางในการกำกับ ติดตามเฉพาะราย

๒. หากสถิติการกระทำผิดทางเพศซ้ำ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ควรมีการนำอุปกรณ์กำไลอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการจำกัดพื้นที่ผู้กระทำผิด เพื่อไม่ให้เข้าถึงปัจจัยตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ

๓. ควรให้สถาบันการศึกษา สถาบันครอบครัว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนที่อาจตกเป็นเหยื่อของการถูกล่วงละเมิดทางเพศให้ทราบถึง สัญญาณเตือนที่จะบอกถึงการถูกล่วงละเมิดทางเพศ การป้องกันและการหลีกเลี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อ

๔. กรณีการขึ้นทะเบียนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทางเพศ กรมพินิจพิจารณาแล้วไม่ควรนำมาใช้

เนื่องจาก เป็นการตีตราและไม่ให้โอกาสเด็กและเยาวชนในการกลับคืนสู่สังคม อีกทั้งจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อมูลการขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศที่เป็นเด็กและเยาวชน พบว่า

๑) การศึกษาในระดับสากลยืนยันว่าการกระทำความผิดซ้ำทางเพศในกลุ่มเยาวชนนั้นต่ำมากโดยมี ค่าเฉลี่ยประมาณ ๓-๕ เปอร์เซ็นต์ และยังพบว่าเยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศในวัยเด็กอาจจะไม่มีโอกาสที่จะ กระทำความผิดทางเพศซ้ำอีกเมื่อโตขึ้น

๒) ในระยะเวลาที่ผ่านมาพบว่าอัตราการกระทำความผิดซ้ำของเยาวชนลดลงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการกระทำความผิดซ้ำทางเพศ ซึ่งจะพบได้ค่อนข้างยากโดยเฉพาะในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นเด็กและ เยาวชน มักจะไม่เกิดขึ้นภายใน ๒-๓ ปี หลังจากการกระทำความผิดในครั้งแรก

๓) การขึ้นทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศโดยเฉพาะในกรณีเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นการป้องกันการ กระทำความผิดซ้ำในระยะยาวนั้น ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าความรุนแรงของการกระทำความผิดและโอกาสในการกระทำ ผิดซ้ำจะลดลงได้

๔) เด็กและเยาวชนอยู่ในช่วงวัยรุ่นที่มีความอยากรู้อยากลอง และมีพัฒนาการทางเพศตามช่วงวัย ทำให้อาจพลาดพลั้งและกระทำการโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้ ซึ่งไม่ได้หมายความว่ามีความผิดปกติของพฤติกรรม ทางเพศหรือปัญหาสุขภาพ ทั้งนี้เมื่อเด็กและเยาวชนมีวุฒิภาวะมากขึ้น การควบคุมตนเองและการแสดงออกทาง เพศที่เหมาะสมและพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นได้

๕) การศึกษาและวิจัยไม่พบความแตกต่างของเด็กและเยาวชนที่ขึ้นทะเบียนและไม่ขึ้นทะเบียน ว่ามี การกระทำความผิดทางเพศซ้ำ แต่กลับพบว่าอัตราการกระทำความผิดซ้ำทางเพศของเด็กและเยาวชนในรัฐที่มีการลงทะเบียนมีการ กระทำความผิดซ้ำต่ำกว่ารัฐที่ไม่ได้ลงทะเบียน

๕. กรณีการบำบัด โดยใช้ยาลดความต้องการทางเพศในเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไป จากบุคคลทั่วไป กรมพินิจพิจารณาแล้วเห็นว่า การใช้ยาหรือสารเคมีต่างๆในเด็กและเยาวชนเป็นการล่วงละเมิด ต่อสิทธิในร่างกายของเด็กและเยาวชน ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคมของเด็กและ เยาวชน จึงไม่เห็นด้วยต่อการใช้ยาลดความต้องการทางเพศในเด็กและเยาวชน

กรมคุมประพฤติ เสนอแนวทางในการนำมาตรการไปปฏิบัติเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำทางเพศของผู้ถูกคุมประพฤติ ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่สามารถดำเนินการระยะกลาง ๑ - ๒ ปี

๑. คดีเกี่ยวกับเพศให้มีแบบประเมินทางเพศโดยเฉพาะ เมื่อมีข้อบ่งชี้ว่ามีพฤติกรรมทางเพศ ให้ส่งต่อไปยังกรมสุขภาพจิตเพื่อบำบัดต่อไป

๒. ควรให้มีแบบสอบถาม หรือแบบทดสอบทางจิตวิทยาที่สามารถสอบปากคำจำเลยให้ได้ข้อมูลที่บอกถึงพฤติกรรมทางเพศหรือไม่ หรือเกี่ยวกับคุณลักษณะทางจิตใจต่างๆ ตลอดจนลักษณะทางจิตบางประการที่มีอิทธิพลต่อสภาพทางจิตใจของบุคคลก่อให้เกิดบุคลิกภาพหรือพฤติกรรมทั้งที่ปกติและเบี่ยงเบนไปจากปกติวิสัยของบุคคลธรรมดา ผู้สอบถามต้องมีความรู้ในการใช้แบบสอบถาม

๓. กรณีที่ศาลมีคำสั่งให้สืบเสาะและพินิจ หากพนักงานคุมประพฤติสอบถามจำเลยตามแบบสอบถามทางจิตวิทยาแล้ว บ่งชี้ว่าจำเลยมีพฤติกรรมทางเพศ ในการเขียนรายงานสืบเสาะและพินิจให้กำหนดวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับจำเลยแต่ละราย โดยเสนอโปรแกรมแก้ไขฟื้นฟูเกี่ยวกับทางเพศตามที่กรมคุมประพฤติกำหนด

๔. มีแนวทางเพิ่มเติมในการสอบปากคำทั้งจำเลยและผู้ถูกคุมความประพฤติ แบบบันทึกข้อมูลจำเลยสามารถเก็บข้อมูลในรายละเอียดทางด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับความรู้สึก อารมณ์ หรือการที่ได้รับการกระทำที่มีผลรุนแรงต่อการมีพฤติกรรมทางเพศ

๕. กรมคุมประพฤติจะออกแบบโปรแกรมเฉพาะสำหรับผู้กระทำผิดที่มีพฤติกรรมในทางเพศ

๕.๒ ข้อเสนอแนะที่สามารถดำเนินการระยะยาว ๒ ปี ขึ้นไป

ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้สามารถติดตาม ดูแล ช่วยเหลือ แนะนำผู้กระทำผิดแม้ว่าจะพ้นไปจากเงื่อนไขการคุมความประพฤติแล้ว เพื่อให้พนักงานคุมประพฤติหรืออาสาสมัครคุมประพฤติสามารถติดตามพฤติกรรมหรือส่งตัวเข้ารับการรักษาได้

กรมราชทัณฑ์

เนื่องจากผู้ต้องขังในคดีทางเพศมีสาเหตุและระดับความรุนแรงแห่งการกระทำผิดแตกต่างกัน ซึ่งโดยส่วนใหญ่พบว่า ผู้ต้องขังในคดีข่มขืนกระทำชำเรา มีกรณีที่ผู้กระทำผิดและผู้เสียหาย เป็นแฟนหรือมีความสัมพันธ์กัน โดยไม่ได้รับความยินยอมจากบิดา มารดา โดยเฉพาะกรณีที่ผู้เสียหายมีอายุต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด ทำให้ครอบครัวฝ่ายหญิงแจ้งความดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด และถูกลงโทษจำคุก ดังนั้น กรณีดังกล่าว แม้จะกระทำผิดในคดีทางเพศ แต่ไม่ได้มีระดับความรุนแรงตามพฤติการณ์การกระทำผิดที่เหยื่อหรือผู้เสียหาย ไม่รู้จักกันหรือไม่ยินยอม ดังนั้น จึงควรมีการจำแนกกลุ่มผู้กระทำผิดเพื่อเข้าสู่โปรแกรมเฉพาะตามลักษณะแห่งคดีที่เหมาะสม ดังนี้

๑. ข้อเสนอแนะของ ศูนย์สุขภาพจิต กองบริการทางการแพทย์

ศูนย์สุขภาพจิต กองบริการทางการแพทย์ ได้กำหนดกลุ่มผู้ต้องขังกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีความจำเป็นต้องได้รับการตรวจประเมินสภาวะทางจิต/สภาพจิต โดยแบ่งตามพฤติการณ์การกระทำผิดและลักษณะผู้เสียหาย ออกเป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้

- ๑.) ผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๔, ๒๘๕ ศาลพิพากษาตามมาตรา ๒๗๗, ๒๗๘ กลุ่มผู้ต้องขังกลุ่มนี้คือ กลุ่มที่มีพฤติการณ์กระทำความผิด รุมโทรม อนาจาร และผู้เสียหายมีอายุไม่เกิน ๑๕ ปี หรือเป็นผู้สืบสันดาน/อยู่ในความดูแล
- ๒.) มีพฤติการณ์กระทำความผิดใช้ความรุนแรง ข่มขู่ ทรมาณ ทำให้เหยื่อได้รับอันตรายสาหัส/ตาย มีพฤติการณ์ รุมโทรม คดีเป็นที่สนใจของสาธารณชน เหยื่อเป็นผู้เยาว์หรือไม่ก็ได้
- ๓.) กระทำความผิดซ้ำในคดีเพศมากกว่า ๒ ครั้งขึ้นไป
- ๔.) ข่มขู่โดยใช้กำลังบังคับขู่เข็ญผู้อื่น ในลักษณะความผิดตามมาตรา ๒๗๖

๒. ข้อเสนอแนะของกองพัฒนาพฤตินิสัย

๒.๑ เนื่องจากกรมราชทัณฑ์ มีผู้ต้องขังในความดูแลกว่า ๓๖๐,๐๐๐ คน ในขณะที่มีจำนวนบุคลากรด้านการแก้ไข โดยเฉพาะนักจิตวิทยาคลินิก เพียง ๑๑ คน นักสังคมสงเคราะห์ จำนวน ๑๕๐ คน และไม่ได้มีในทุกเรือนจำ/ทัณฑสถาน ดังนั้นเพื่อเป็นการบูรณาการบุคลากรด้านการแก้ไขระหว่างกลุ่มภารกิจด้านการพัฒนาพฤตินิสัย จึงเห็นควรประสานทีมสหวิชาชีพของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งประจำอยู่ในสถานพินิจและศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ เข้ามาช่วยเหลือในเรือนจำ ในการประเมินความเสี่ยงและวางแผนการดำเนินการแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยร่วมกับทีมเรือนจำ

๒.๒ การดำเนินการด้านโปรแกรมเฉพาะตามลักษณะแห่งคดีในความผิดทางเพศ ควรจัดให้ผู้กระทำผิดทางเพศทุกรายที่ได้รับการประเมินว่ามีความเสี่ยงต่อการกระทำผิดซ้ำ มีความผิดปกติทางบุคลิกภาพ โดยเฉพาะกรณีที่กระทำต่อเหยื่อด้วยความรุนแรง หรือเหยื่อที่เป็นเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นที่หวาดกลัวของประชาชนและสังคมภายนอก โดยการจัดให้มีเรือนจำเฉพาะทางด้านการจัดโปรแกรมเฉพาะในแต่ละภูมิภาคหรือแต่ละเขต และย้ายผู้กระทำผิดในคดีทางเพศเข้ารับการอบรมในเรือนจำดังกล่าว เพื่อให้การดำเนินการมีความเข้มข้นและเป็นระบบต่อเนื่อง

ผนวก

ตารางการใช้ยาควบคุมฮอร์โมนทางเพศ

ลำดับ	ภูมิภาค	ประเทศ	ปีที่เริ่มใช้	ชื่อกฎหมาย	Voluntary/Discretionary/Mandatory-compulsory	ยาที่ใช้	หน่วยงานกำกับดูแล	ระยะเวลา/เริ่มต้น	สิ้นสุด
1	USA	California	1996	California Penal Code 645	Discretionary for first conviction /Mandatory for second	MPA	กรมราชทัณฑ์	1 สัปดาห์ก่อนปล่อยตัว	จนกว่าคณะกรรมการของกรมราชทัณฑ์จะเห็นว่าไม่จำเป็นต้องไป
2	USA	Florida	1997	Florida Statutes Section 749.011	Discretionary for first conviction /Mandatory for second	Medroxyprogesterone Acetate (MPA)	N/A	1 สัปดาห์ก่อนปล่อยตัว	จนกว่าคณะกรรมการของกรมราชทัณฑ์จะเห็นว่าไม่จำเป็นต้องไป
3	USA	Montana	1997	Montana Code Annotated TITLE 45. CRIMES CHAPTER 5. OFFENSES AGAINST THE PERSON Part 5. Sexual Crimes Chemical Treatment Of Sex Offenders	Discretionary for first conviction /Mandatory for second	MPA หรือสารเคมีอื่นที่เป็นลักษณะเดียวกันกับ MPA หรือการให้ยาอื่นๆ ที่ผ่านการรับรองความปลอดภัยทางการแพทย์	กรมราชทัณฑ์	1 สัปดาห์ก่อนปล่อยตัว	จนกว่าคณะกรรมการของกรมราชทัณฑ์จะเห็นว่าไม่จำเป็นต้องรักษา
4	USA	Oregon	1999-2011	Oregon Revised Statutes 1999, chapter 144 section 144.625 Hormone or antiandrogen pilot treatment program	ผู้กระทำผิดทางเพศทุกคนต้องเข้ารับสารเคมี แต่ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ต้องไม่มีข้อบ่งห้ามทางการแพทย์ว่าห้ามรับสารเคมี	ฮอร์โมนที่มีผลเป็นการยับยั้งสารแอนโดรเจน เช่น MPA	กรมราชทัณฑ์	N/A	จนกว่าคณะกรรมการพิจารณาการพักโทษหรือการพิจารณาหลังปล่อยตัวนักโทษจะเห็นสมควรให้หยุด
5	USA	Georgia	2006	Code of Georgia Annotated	Discretionary for first conviction /Mandatory for second	MPA หรือสารเคมีอื่นที่เป็นลักษณะเดียวกันกับ MPA	กรมราชทัณฑ์	N/A	ต้องได้รับสารเคมีจนกว่าผู้กระทำผิดจะแสดงให้เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องได้รับอีกต่อไป
6	USA	Louisiana	2008	Criminal Law (Revised Statutes section 14:43.6, 15:538)	1. ศาลสั่งให้ใช้ยารักษา 2. ศาลอาจสั่งให้ทำหมันได้ (Physical Castration) โดยผู้นั้นต้องยินยอม	MPA	Department of Public Safety and Corrections	1 สัปดาห์ก่อนปล่อยตัว	ศาลจะเป็นผู้ที่สั่งยกเลิกการรักษาเมื่อศาลเห็นสมควร
7	USA	Iowa	2011	Iowa Code 903B SEX OFFENDER SPECIAL SENTENCING AND HORMONE TREATMENT	Discretionary for first conviction /Mandatory for second	MPA หรือผลิตภัณฑ์ยาอื่นที่ผ่านการรับรองโดยหน่วยงานทางเภสัชกรรม	กรมราชทัณฑ์	N/A	ต้องได้รับสารเคมีจนกว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบจะเห็นว่าไม่จำเป็นต้องให้สารเคมีอีกต่อไป

8	USA	Texas	2011	Texas Government Code 501.061. Orchiectomy for Certain Sex Offenders	ผู้กระทำความผิดทางเพศในทุกฐานความผิดสามารถแสดงความสมัครใจในการเข้ารับการผ่าตัดเพื่อทำหมันได้ และต้องลงนามให้ความยินยอมในทุกขั้นตอนด้วย	ไม่มีการฉีดสารเคมี แต่กำหนดให้เป็นการเข้ารับการทำหมันโดยสมัครใจ	กรมราชทัณฑ์	ไม่มี	ไม่มี
9	USA	Wisconsin	2012	Wisconsin Statutes & Annotations 980. Sexually violent person commitments. 980.08 Supervised release; procedures, implementation, revocation.	ศาลจะใช้ดุลพินิจในทุกความผิด แต่ศาลอาจจะถามความสมัครใจของผู้กระทำความผิดว่ามีความประสงค์ในการเข้ารับการฉีดสารเคมีหรือไม่	Antiandrogen หรือสารเคมีให้ผลในลักษณะเดียวกัน	คณะกรรมการพิจารณาการพักโทษหรือกรมบริการทางการแพทย์ (department of health services)	ภายใน 120 วันนับแต่ศาลได้รับผลการพิจารณาจากผู้ตรวจสอบพฤติการณ์ของผู้กระทำความผิด	ศาลพิจารณาตามความเหมาะสมของลักษณะทางกายภาพและสภาพจิตใจของผู้กระทำความผิด
10	USA	Alabama	2019	Alabama's law, HB 379 และ Code of Alabama 1975	ศาลเป็นผู้สั่งให้ทำ chemical castration treatment	MPA หรือสารเคมีอื่นที่เป็นลักษณะเดียวกันกับ MPA	กระทรวงสาธารณสุข	ไม่น้อยกว่า 1 เดือนก่อนปล่อยตัว	และต้องเข้ารับการรักษาก่อนศาลจะมีคำสั่งว่ากรักษานั้นไม่จำเป็นแล้ว
11	EU	Sweden	1944	castration law	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
12	EU	Germany	1969	N/A	การบำบัดรักษาต้องอยู่ภายใต้ความยินยอมโดยสมัครใจ	N/A	N/A	N/A	N/A
13	EU	Finland	1970	N/A	การบำบัดรักษาต้องอยู่ภายใต้ความยินยอมโดยสมัครใจ	N/A	N/A	N/A	N/A
14	EU	Czech Republic	1976	The Criminal Code of Czech Republic	N/A	Anti-Hormone /CPA	N/A	หลังจากมีการจำคุกแล้ว	เมื่อปล่อยตัวสามารถดำเนินการต่อเนื่องในสถานพยาบาลแบบผู้ป่วยนอกได้ ไม่นเกิน ๒ ปี แต่ศาลสามารถขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกิน ๒ ปี
15	EU	Norway	1977	N/A	ผู้กระทำความผิดต้องสมัครใจและยินยอมเข้ารับการบำบัดรักษา chemical castration	leuproline ซึ่งเป็นยาที่มีสารยับยั้ง	Boeler Regional Security	N/A	N/A
16	EU	France	2005	N/A	การบำบัดรักษาต้องอยู่ภายใต้ความยินยอมโดยสมัครใจ	Gonadotropin (GnRH) / anti-androgens/Cyproterone acetate / medroxy-progesterone acetate / หรือ Luteinizing-Hormone Agonists	N/A	N/A	N/A
17	EU	UK	2007	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
18	EU	Portugal	2008	N/A	N/A	N/A	the Directorate General of	N/A	N/A

19	EU	Poland	2009	N/A	เป็นมาตรการบังคับ โดยศาลมีดุลพินิจที่จะพิจารณาให้ใช้มาตรการทาง therapy ที่เหมาะสม ภายหลังจากได้หารือร่วมกับผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องแล้ว	N/A	N/A	N/A	N/A
20	EU	Estonia	2012	Penal Code	ให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร	(1) selective serotonin reuptake inhibitors (2) synthetic steroidal analogs (3) gonadotropin - releasing steroidal analogs	The World Federation of Societies of Biological Psychiatry	กำหนดเป็นเงื่อนไขบังคับก่อนที่ศาลจะพิจารณาปล่อยตัว	การบำบัดรักษาจะต้องใช้ระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 18 เดือน แต่ไม่ถึง 3 ปี
21	EU	Moldova	2012	Criminal Code of Republic of Moldova	ศาลมีดุลพินิจในการพิจารณาปรับใช้มาตรการ	N/A	N/A	การฉีดยาเริ่มต้นดำเนินการตั้งแต่ช่วง 3 เดือนแรกของการถูกจำคุก	N/A
22	EU	Switzerland	2013	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
23	EU	Macedonia	2014	Criminal Code of the Republic of Macedonia	N/A	MPA	N/A	N/A	เมื่อได้รับการฉีดยาประมาณ 1-2 เดือน และเห็นได้ชัดว่าฮอร์โมนลดลง
24	EU	Russia	2014	N/A	N/A	Depo-Provera, which contains synthetic progesterone ใช้กับเฉพาะผู้ที่อายุ 18 ปีขึ้นไป	N/A	6 เดือนก่อนได้รับการปล่อยตัว	N/A
25	EU	Turkey	2016	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
26	EU	Ukrain	2019	Criminal Code of Ukraine Article 152	N/A	anti-androgen drugs such as cyproterone acetate, flutamide, or gonadotropin-releasing hormone agonists ใช้ยากับผู้ที่อายุ 18 - 65 ปีเท่านั้น	N/A	N/A	N/A
27	EU	Denmark	1929/1935	castration law	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
28	EU	Belgium	N/A	N/A	การบำบัดรักษาต้องอยู่ภายใต้ความยินยอมโดยสมัครใจ	N/A	N/A	N/A	N/A
29	EU	Hungary	N/A	N/A	การบำบัดรักษาต้องอยู่ภายใต้ความยินยอมโดยสมัครใจ	N/A	N/A		N/A
30	EU	Iceland	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
31	EU	Latvia	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
32	EU	Lithuania	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

33	EU	Netherland	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
34	Latin	Argentina	2010	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
35	AUS	Australia	2006	N/A	การบำบัดรักษาต้องอยู่ภายใต้ ความยินยอมโดยสมัครใจ	N/A	N/A	N/A	N/A
36	AUS	New Zealand	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
37	Asia	Korea	2013	Act on Pharmacologic Treatment of sex offenders sexual impulses	ศาลเป็นผู้สั่งให้ทำการรักษา	Pharmacologic Treatment of Sex Impulse	Probation Department	2 เดือนก่อนได้รับการ ปล่อยตัว	สามารถกำหนดระยะเวลาการรักษาได้ จนถึง 15 ปี แต่ศาลอาจยกเลิกคำสั่ง ให้มีการรักษาทางการแพทย์ได้ เมื่อ พบว่าคำสั่งดังกล่าวไม่มีเหตุอันสมควร
38	Asia	Indonesia	2016	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
39	Asia	Kazakhstan	2018	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
40	Asia	Israel	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A